Balatonkenesei Hírlap

XXIX. ÉVFOLYAM 12. SZÁM
BALATONKENESE HAVILAPJA
2017. DECEMBER

Ősz a Kippkopp Óvoda és Bölcsődében

Mihály-napi vásár

A gyerekek foglalkozáson

Ősz kincsei kiállítás

Foglalkozás

Gyógytestnevelés

Karácsony szerkesztői előszó

Kedves Olvasók! Önök szerint is gyorsan telik az idő? Mert mi ezt vettük észre. Még most kezdtük a 2017-es januári lap szerkesztését, de már az elkészült decemberi lapszámot tartjuk a kezünkben. De jó hírem van: többek megfigyelése szerint karácsony táján az idő lelassul.

Megkértük olvasóinkat, mondjanak valamit a karácsonyról, egy emléket, egy történetet. Ezeket az újságban több helyen találjuk. Fontos az ünnep hangulatát, szellemét erősíteni, és mindenkinek megvan a saját karácsonyi emléke. Nem is olyan régen a karácsony még a legfontosabb családi alkalom volt Európában. Szent dolognak számított. Különös módon így volt ez a szocializmus ateista, materialista közegében Magyarországon is. Elsősorban azért, mert a diktatúrában az emberek nem voltak szabadok, és érezték, tudat alatt is, hogy a passzív rezisztencia a túlélésünket szolgálja. A népi, nemzeti, családi hagyomány őrzése, a karácsony szellemiségén keresztül amolyan biztosítékul szolgált egy szabadabb világ eljövetelére, vágyára, szükségszerűségére. A tőke rabságában élő kapitalizmus – a demokráciának hívott mostani körülményeink – a fogyasztói társadalom túlzásai, szolgasága, szintén nem kedveznek a népi, nemzeti, családi értékek, viszonyok több évezredes szokásainak, megtartó, társadalomformáló erejének. Európa keresztény. A kereszténység mindennapi élet. Így értette ezt Jézus, az apostolok, tehát a keresztények, minden korban. Ez vallási kérdés. Nem hihetünk olyan életben és nem élhetünk olyan vallásban, melyet az őseink nem ismertek, vagy nem akartak volna elhinni, követni, megélni. A hétköznapi élet szintjén. Ha nem találjuk az utat, mert letértünk róla, akkor eltévedünk. A karácsony Jézus születése a szívünkben. A karácsony sok kis útjelző tábla, mely az élet vállalható irányát mutatja és biztosítja számunkra. A kereszténység a fénnyel egyidős, tehát kezdettől fogva való. Nem érdemes „újat kívánni”, mert arról senki sem tudja, honnan indult és hová vezet. Hiába. Az emberiség földi világa minden korban folyvást változik, de a kereszténység élet a megváltozott körülmények közepette is keresztény élet maradt.

Ennek is története van, mint a karácsonynak az emberek életében. A passzív rezisztencia az 1848-as forradalom utáni nehéz időben alakult ki, és eredményre vezetett, mert ebből lett a kiegyezés, melyet Magyarországon azóta sem látott fellendülés követett. Utána, többek között Gandhi – aki másokkal egyetemben csodálta Magyarországot – a magyarok ellenállására hivatkozott, amikor saját, erőszakmentes szabadságmozgalmát kialakította. Ami szintén győzött. Aztán száz évvel az 1848-as magyar szabadságharcot folytató passzív rezisztencia után, 1948 és 1956 után szintén hasonló helyzetben voltunk, melynek a rendszerváltás, vagyis a Kádár-rendszer bukása lett az eredménye. Valami módon túl kell élnünk a mostani álságos demokráciát is. Mostanság megint a karácsonyi szokások megtartó hatalmára lenne szüksége kicsinyeknek és nagyoknak egyaránt. Mert ahogy az Illés együttes énekelte: „a hatalom szeretete, nem a szeretet hatalma”. Jézus a szeretet, mert Isten a szeretet, a kereszténység a szeretet vallása, a karácsony pedig a szeretet ünnepe. Mi ezért foglalkozunk a karácsony ünnepével, és ezért tartjuk fontosnak. Túl fogunk élni és győzni fogunk. Ezért legyen áldott karácsonyunk Balatonkenesén és Európában.

Vasváry-Tóth Tibor

Karácsony hava

Betlehem kis falucskában
Karácsonykor, éjféltájban
Fiúisten ember lett,
Mint kisgyermek született.

Nagyot változott a világ gyerekkorunk karácsonyai óta. Lehet, az idő szépíti meg az emlékeket; az meg biztos, hogy a gyerekkor gondtalanságában sokkal intenzívebben éltük meg az advent csodálatos és titkokkal teli időszakát, de sokkal valószínűbb, hogy a világ tényleg nagyot változott, mióta nem mi vagyunk azok, akik elsőnek lépnek be a feldíszített karácsonyfa sejtelmes fényeivel megvilágított ünnepi szobába.

December közeledtével mindenki megérzi az idő fordulását. Képletesen és a valóságban is. Hamarosan eljön a napforduló, már kifelé megyünk a sötétségből, s ezzel mintha egyik napról a másikra áthangolnának bennünket. Ilyenkor mindenki jobban figyel a családjára, s a világ zaja kevésbé jut el hozzánk. Szeretteink a legfontosabbak, velük vagyunk, új és friss értelmet nyer az együtt töltött idő. Kár, hogy az ünnep csak rövid ideig tart, s utána elfelejtjük mindazt a szépet és jót, amit adott. Megint ott vagyunk a munkahelyünkön, az iskolában, futunk reggeltől késő estig, bosszankodunk és néha bizony hangosan morgolódunk. Nem kellene ennek így lennie. Többet kellene magunkkal hoznunk az ünnep megelégedett derűjéből, többet kellene gondolnunk a szeretetre, amely a karácsony meghatározó érzése és alapja. Mert a Betlehem kis falucskájában született gyermek, a Fiúisten nem más, mint a megtestesült Szeretet. Aki azért jött el az anyagi világba, hogy megtanítsa nekünk a legfontosabbat: önmagát. S vele azt: lehet bármilyen magából kifordult a világ, az igazi értékek igazi értékek maradnak. A szeretet nem a csillogó papírokba csomagolt ajándékokban lakik, hanem a család, közösség, nemzetség tagjainak szívében.

Régen, mikor elérkezett a karácsony időszaka, felnőttek és gyerekek egyaránt abbahagyták addigi munkájukat. Békés napok következtek. Az idő mintha megállt volna, és megpihent volna. Hullott a hó, fehérbe öltözött a táj. Ilyenkor éreztem, hogy a szabadság körülölel mindannyiunkat. Mert akit Jézus szabaddá tesz, az valósággal szabad. Akkor kezdtem önmagamról is tudni, amikor már másokról is tudtam. Család, iskola, barátok, emberek. Egy egész település. És valahogy karácsonykor mindezek a szavak igazi értelmet nyertek. És remélem, nem múltak el nyomtalanul ezek a gondolatok és érzések, hanem ma is itt vannak bennünk.

Kedves balatonkeneseiek, és ezt a szép időszakot városunkban töltő kedves vendégeink! Azt kívánom, legyenek ott a gondolatok és érzések mindannyiunk házában és családjában 2017 karácsonyán, s üljünk örömteli, szép ünnepet. Balatonkenese város Képviselő-testülete és a magam nevében ezzel kívánok Önöknek áldott karácsonyt, sikeres és boldog új évet.

Tömör István
polgármester

Beszámoló a 2017. október 26-i Képviselő-testületi ülésről

Októberi ülésükön, a szeptember hónapban hozott, lejárt határidejű határozatok végrehajtásáról, és az átruházott hatáskörben hozott döntésekről szóló beszámoló tárgyalása és elfogadása után először *A helyi adókról szóló 25/2010. (XII.15.) önkormányzati rendelet*ről tárgyaltak képviselőink. Az ***idegenforgalmi adó*** mértéke személyenként és vendégéjszakánként 360.- Ft/fő/éjszaka, a nem vízparti területeken pedig 340.- Ft/fő/éjszaka. Jelen döntésükkel a képviselők ***500.- Ft/fő/ vendégéjszakára emelték az idegenforgalmi adót, és megszüntették az övezeti besorolást***. A döntés indoklásában szerepel, hogy 2017-ben *drasztikusan csökkent az idegenforgalmi adó állami támogatása*, mely 20 millió forintos bevétel esetén 10 millió forint kiesést jelent. A környező Balaton-parti településeken az idegenforgalmi adó mértéke eddig jóval meghaladta a Balatonkenese által meghatározott mértéket – Balatonvilágoson és Siófokon 400.- Ft/fő/éj, Balatonfűzfőn 450.- Ft/fő/éj, Balatonalmádiban 490.- Ft/fő/éj, Balatonfüreden pedig **500.-Ft/fő/éj**. A határozatot 6 igen szavazattal és egy tartózkodás mellett fogadták el.

A településfejlesztéssel, településrendezéssel és településkép-érvényesítéssel összefüggő ***partnerségi egyeztetés helyi szabályairól fogadott el rendeletet a testület***. Eszerint partnerségi egyeztetésben a település közigazgatási területén ingatlannal rendelkező természetes vagy jogi személyek, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek, székhellyel, telephellyel rendelkező gazdálkodó szervezetek, valamint a településen székhellyel bejegyzett civil szervezetek vehetnek részt. Az egyeztetésben részt vehet továbbá az a szervezet, amely a partnerségi egyeztetés megkezdése előtt 30 napnál korábban a polgármesternél írásban bejelentkezett. Koncepció, stratégia készítése, ezek módosítása, településképi arculati kézikönyv, településképi rendelet készítése, módosítása, településrendezési eszközök teljes vagy egyszerűsített eljárásban történő készítése, módosítása esetén a partnereket közterületen elhelyezett önkormányzati hirdetőfelületen, a Balatonkenesei Hírlap, a www.balatonkenese.hu honlap és lakossági fórum útján lehet tájékoztatni. A partnerek javaslatot, véleményt írásban, papíralapon és elektronikus levélben tehetnek. Azt a partnert, aki a közzétett határidőn belül nem nyilvánít véleményt, hozzájáruló partnernek kell tekinteni. A beérkezett javaslatokat, véleményeket a *főépítész* továbbítja az arculati kézikönyv, településképi rendelet, fejlesztési dokumentum vagy településrendezési eszköz készítésével megbízott *tervezőnek*. A tervező az ezekkel kapcsolatos véleményét a *Polgármesternek* küldi meg, a javaslatok elfogadásáról vagy elutasításáról a *Képviselő-testület* dönt. Az elfogadott koncepció, stratégia, kézikönyv, településképi rendelet és településfejlesztési eszköz közzététele a www.balatonkenese.hu honlapon történik.

Az előterjesztés melléklete szerinti tartalommal fogadta el a Képviselő-testület ***Balatonkenese Város módosított Helyi Esélyegyenlőségi Programját***. Felülvizsgálatára és a változtatásokra Balatonkenese és Balatonakarattya települések szétválása miatt került sor. A program célja, hogy *esélyegyenlőséget* teremtsen a társadalmi élet minden területén. Ezért a település Önkormányzata érvényesíteni kívánja az egyenlő bánásmód és az esélyegyenlőség biztosításának követelményét, az egyenlő hozzáférés elvét a közszolgáltatásokhoz, a diszkrimináció-mentességet, a szegregációmentességet, illetve a fellépő problémák kezelése érdekében szükséges intézkedéseket. Az esélyegyenlőségi program feltárja a különböző csoportok – mélyszegénységben élők, gyermekek, idősek, nők, fogyatékkal élők – esetében előforduló problémákat, és javaslatot keres azok megoldására.

A nyári szezonról szóló tapasztalatok megtárgyalása során a testület 7 igen szavazattal elfogadta a *Városgondnokság* beszámolóját. A strandok bevételei 2017-ben *jelentősen meghaladták* a tervezettet. Jegyeladásból, napozóágyak és napernyők bérbeadásából az alábbi bruttó bevételek keletkeztek:

Bezerédj strand: ***12.420.155.- Ft***, látogatottság: 24781 fő

Vak Bottyán strand: ***44.286.740.- Ft***, látogatottság: 69207 fő

A vízi élménypark bérbeadásából ***3.829.250.- Ft*** bevétel származott.

A szezonban nagy gondot okozott a *boltok körüli szemetelés*. A nyaralóvendégek közül sokan a boltok előtti közterületi szemetesekbe dobják a háztartási hulladékot. A szemétszállítás egy tehergépkocsit járművezetővel és két rakodóval egész nyáron lefoglalt.

A *Közművelődési Intézmény és Könyvtár beszámolóját* a Képviselő-testület szintén 7 igen szavazattal fogadta el. *Gábor Adrienn megbízott intézményvezető* kiemelte: a programokat illető koncepciójának alapvető célja az intellektuális közönség megszólítása volt. A rendezvények színvonalát és gazdagságát illetően sok

www.balatonkenese.hu
www.facebook.com/balatonkenesevarosonkormanyzata/

pozitív visszajelzés érkezett. Kedveltek voltak az új helyszínen, a Kultúra Háza előtti téren, a „KultUdvar”-ban rendezett Kérelemmel fordultak Balatonkenese Város Önkormányzatához a József Attila utca környékén élők, az utcában korábban elhelyezett ***sebességcsökkentő küszöb – „fekvőrendőr”*** – eltávolítása érdekében. A sebességcsökkentést a közeli játszótér és a tőle nem messze működő Tátorján Játékvár indokolta. Időközben a gyermekintézmény tevékenységét befejezte, és az orvosi rendelő felújítása alatt az épületben folyó egészségügyi tevékenység is megszűnt. Az elmúlt időszakban az Önkormányzat pályázatot nyújtott be a területen termelői piac kialakítására, ám a pályázatot elutasították, így a forgalmi leterheltség emelkedése a közeljövőben nem várható. Így a testület *helyt adott a kérésnek*, s azt 7 igen szavazattal támogatta. A sebességcsökkentő küszöböket *2017. december 31-i határidővel* a Városgondnokság elbontja, majd a terület környezetét rendbe teszi.

Balatonkenese Város Önkormányzatának Képviselő-testülete

2017. december 8-án, pénteken 16:00 órakor közmeghallgatást tart

a Kultúra Házában – 8174 Balatonkenese, Kálvin János tér 4.

Tervezett napirendi pontok:

Tájékoztató az önkormányzat 2017. évi költségvetésének helyzetéről
Előadó: Tömör István polgármester

Beszámoló az adóztatási tevékenységről
Előadó: Jurics Tamás jegyző

Tájékoztató a pályázatokról, beruházásokról
Előadó: Tömör István polgármester

Tájékoztató a környezet állapotáról
Előadó: Tömör István polgármester

Katasztrófavédelemmel kapcsolatos tájékoztatás
Előadó: Tömör István polgármester

Lakossági hozzászólások, kérdések

Mindenkit tisztelettel hívunk és várunk!

Tömör István polgármester

Balogh Lajos, a Balatonkenese, Kikötő utca 4836/2. helyrajzi számú ingatlan tulajdonosa azzal a kérelemmel fordult az Önkormányzathoz, hogy támogassa ingatlana egy részéből közterületet (közút) kialakítását. Erre a tulajdonos tervezett és az Önkormányzat által támogatott *kikötőépítése* miatt van szükség, annak előírt közterületi kapcsolódása érdekében. A képviselők 7 igen szavazattal támogatták a kérést, ingyenes vagyonátadás esetén. Valamennyi felmerülő költség a kérelmezőt terheli.

Az ***e-mobilitási program*** széleskörű elterjesztéséhez kapcsolódóan, a balatoni hajózás fejlesztésével három elektromoshajó-kikötő létesítése válhat lehetővé a Balatonnál. A Képviselő-testület szándéka szerint, az egyik szabadkikötő Balatonkenesén valósulhatna meg, a Büfé-sor előtti partszakasz egy részén. 6 igen szavazattal és 1 tartózkodással szavazott a testület, hogy ehhez kezdeményezi a Balatonkenese *vízpart-rehabilitációs szabályozási követelményekkel* érintett területének lehatárolásáról és vízpart-rehabilitációs tanulmánytervének elfogadásáról szóló 14/2005. (IV. 21.) TNM rendelet módosítását.

Tervezőt választottak a Vak Bottyán strand fejlesztésének és építészeti megújításának munkálataihoz. A bekért kilenc árajánlat közül az *Ábraház Építészeti Iroda Bt.* ***5.000.000 Ft + ÁFA*** összegű ajánlatát fogadták el, a 2017. évi strandbevételek terhére.

5 igen szavazattal és 2 tartózkodással határoztak képviselőink, hogy a város – szintén a strandbevételek terhére – ***2.000.000 Ft-ért megvásárolja*** a 4716. helyrajzi számon nyilvántartott, a Balatoni Hajózási Részvénytársaság tulajdonát képező terület egy részét, mely a Széchenyi parkkal határos.

Bővülhet a közvilágítás a Parti sétányon: ***bruttó 82.500.- Ft*** összegben lámpatestet építenek ki a meglévő lámpaoszlopon. A Hajógyár, a Bartók Béla, a Szép Ferencné, a Margit és az Óvoda utca közvilágításának kiépítését, bővítését a testület *a 2018. évi költségvetés megismerése után* tárgyalja újra.

Tulajdonosi hozzájárulást kért a Platform Technologies Kft. a 3483. helyrajzi számú, természetben Balatonakarattyán található ingatlanon megvalósítandó vízállás kivitelezéséhez. Balatonkenese Képviselő-testülete a hozzájárulást megadja, amennyiben ezt Balatonakarattya Község Önkormányzata is megteszi.

A 14. napirendi pontnak szánt „Balatonkenese Város Településképi Arculati Kézikönyv – döntés reklámhordozók vonatkozásában” témát a testület nem vette fel a tárgyalandó pontok közé.

Döntött a testület ***A szociális ellátásokról szóló 10/2016. (IX. 30.) önkormányzati rendelet*** módosításáról.

Októberi ülésüket a képviselők zárt üléssel folytatták.

További részletes anyagokat a www.balatonkenese.hu weboldalon találnak.

– vtt –

Balatonkenese Város Önkormányzata Képviselő-testületének 1/2015. (I.16.) rendelete a Balatonkenese Kultúrájáért Díj alapításáról, adományozásának rendjéről

Balatonkenese Kultúrájáért Díj adományozható a ***kultúra***, a ***művészet*** és a ***közművelődés*** területén dolgozó azon személyeknek, közösségeknek, akik legalább ***5 éves kiemelkedő szakmai múlttal***, ***példamutató magatartással***, ***aktív közéleti tevékenységgel*** rendelkeznek, s ***magas színvonalú munkájukkal*** elősegítik Balatonkenesén a kultúra, illetve a művelődés fejlődését.

A díj adományozásának nem feltétele, hogy az adományozott az önkormányzattal vagy bármelyik intézményével, illetve az önkormányzat fenntartásában lévő társulással bármilyen jogviszonyban álljon. A díjat a ***Kulturális, Oktatási, Ifjúsági és Sport Bizottság*** (a továbbiakban: Bizottság) javaslata alapján a ***Képviselő-testület*** adományozza. Ajánlására vonatkozóan nyilvános felhívást tesz közzé hirdetmény és a helyi sajtó útján, minden év október hónap 15. napjáig.

Az adományozásra vonatkozóan ***a város bármely választópolgára*** tehet ajánlatot, melyet indokaival együtt az idei évben ***december 10-ig***, a Bizottsághoz címzett, zárt borítékban nyújthat be. Választópolgári ajánlás hiányában a Bizottságnak az ajánlásra vonatkozóan önálló javaslattételi joga van. A Balatonkenese Kultúrájáért díjat a Képviselő-testület nevében a ***polgármester*** a ***következő év január 22-i Kultúra Napja*** önkormányzati rendezvény keretében adja át.

Balatonkenese Magazin

Péntekenként,
a Balaton TV műsorán.
Hírek, tudósítások,
beszámolók
és programajánló.
Minden,
ami Kenesén történik.
Az adás ismétlése
vasárnap, 14.10-kor.
Új adással
kétheténte
jelentkezünk.
December 8., 18:00
Műsorunkban:
látogatóban
a Balatonkenesei
Hírlapnál

Örömteli, boldog Karácsony

Mindig vágyunk örömteli percekre az életünkben, de ha éppen karácsonykor nincs meg a boldogságunk és a belső békénk, az különösen is fájó.

A napkeleti bölcsektől nagyon sokat tanulhatunk arra nézve, hogy hogyan lehet örömteli az ünnepünk. Ezt olvassuk róluk a Máté evangéliumában:

„Miután meghallgatták a királyt, elindultak, és íme, a csillag, amelyet láttak feltűnésekor, előttük ment, amíg meg nem érkeztek, és akkor megállt a fölött a hely fölött, ahol a gyermek volt. Amikor meglátták a csillagot, igen nagy volt az örömük." (Mt 2,10-12)

Az evangélista itt nem csupán valami felszínes jókedvről, vidám hangulatról ír, hanem kiemelten hangsúlyozza az öröm nagyságát.

„Igen nagy volt az örömük." Az eredeti görög szöveg az öröm nagyságát négy kifejezéssel fokozza: „igen nagy örömmel örvendeztek". Kitörő öröm töltötte be őket. Egészen bizonyos, hogy ez valami mélyről felfakadó öröm, békességgel, megnyugvással telített öröm. Ha valakit ilyen mély boldogság tölt el, az bizony irigylésre méltó ember!

Ezek a napkeleti bölcsek valóban irigylésre méltók, – sőt, követésre méltó példát adtak. Honnan jött ez a boldogság?

Az evangéliumi leírásból egyértelmű, hogy a bölcsek öröme a csillaghoz kapcsolódik. Meglátták a csillagot, és megértették üzenetét. Úgy is fogalmazhatunk: Olvasni tudtak a mennyei jelekben, így érkeztek meg Jézushoz, és tudtak leborulni Előtte.

Sok mindent lehet olvasni arról a bizonyos fényes jelenségről, amit a bölcsek meglátták. Valószínűleg egy különleges bolygókonstelláció volt, ami 790 évenként ismétlődik. Ezt az együttállást ma már egyszerű csillagászati számítógépes programmal bárki visszakeresheti. A Jupiter, amit akkoriban a „királyok csillagának" tartottak, valamint a Szaturnusz, ami Izráel csillaga, állt együtt a Halak csillagképben, ami pedig a születés, új kezdet jelképe a korabeli csillagászat szerint.

Tehát ezt a háromféle információt fogalmazták bele kérdésükbe a Jeruzsálembe érkező bölcsek: Hol született meg a zsidók királya, mert láttuk az ő csillagát.

Tudjuk, hogy ezeknek a bölcseknek „hivatalból" kellett érteniük a csillag jelét, hiszen ez volt a foglalkozásuk: babiloni csillagászok voltak, akik az égi jelenségekkel foglalkoztak.

Az viszont egyáltalán nem volt magától értetődő, hogy el is indultak! Gondoljunk csak bele: felvállaltak egy 800 km-es utazást, ami abban az időben hetekig tartó tevegelést jelentett a sivatagos, poros utakon. Vállalták az út minden kényelmetlenségét, költségét és veszélyét, hogy hódolhassanak a megszületett Király előtt. A hosszú út viszontagságai, és kétségei után teljesen érthető az őket betöltő öröm nagysága. Meglátták a csillagot, megértették annak üzenetét, és engedelmeskedtek vezetésének. – Így érkeztek meg Jézushoz.

Most talán kicsit irigyeljük a bölcseket. Hiszen egészen egyértelmű jelet kaptak. Csak össze kellett rakniuk néhány mozaikot, és máris összeállt a kép! Csak értelmezniük, majd pedig követniük kellett a fényes jelenséget, és máris ott voltak, leborulhattak Jézus előtt.

Vajon nekünk nincs olyan csillagunk, ami hasonlóképpen segítene? De igen, van! Úgy hívják: Biblia. Tele van Istentől jövő jeladással, amit csak észre kell venni. Csillagunk ez, amiben csak olvasni kell, csak összerakni néhány mozaikot, és kitárul a kép! Csillag, ami a bölcsekhez hasonlóan, egyértelműen odavezet bennünket Jézushoz. Rámutat Megváltó Urunkra, nekünk már csak oda kell érkeznünk, és leborulni előtte. – Íme, a napkeleti bölcsek öröme ma is, számunkra is elérhető.

A csillag vezetésén túl a célba érkezés és az ajándékozás még tovább mélyítette a bölcsek örömét.

Olyan érdekes belegondolni: vajon milyen céllal indultak el ezek az emberek? Miért vállaltak ennyi kellemetlenséget, fáradságot? Valóban csak annyi lett volna a céljuk, hogy ellenőrizzék a felfedezésüket? Csupán meg akartak győződni, hogy jól olvasták-e a jeleket?

Az evangélium ennél sokkal fontosabb dolgokról beszél a bölcsekkel kapcsolatban. Hiszen ők itt prófétai tettet hajtanak végre! Nézzük csak meg, a hosszú út végén mit tesznek: Leborulva imádják a Gyermeket, és ajándékokat adnak neki. De nem akármilyen ajándékokat! Prófétaként cselekszenek: aranyat adnak, mert abban a pici gyermekben látják a Királyt; aztán tömjént, mert látják benne a Főpapot; és végül mirhát – a halál ellen. De ezek még csupán a tárgyi ajándékok, és itt nem is ezek a legfontosabbak.

Nézzük csak meg jobban a képet, ahogy megtalálják Máriát a Gyermekkel, és leborulnak előtte! Bizony, itt ők maguk voltak az ajándék! Hiszen önmagukat adták, amikor hódoltak előtte és imádták. Önmagukat adták, mert nem sajnálták az időt, a költségeiket, a fáradságot; és nem tántorította el őket az utazással együtt járó kényelmetlenség sem. Önmagukat adták Jézusnak, és ez sokkal több volt, mint a magukkal hozott értékek!

Igen, tudjuk mi azt saját tapasztalatból, hogy tárgyakat könnyebb adni, mint önmagunkat. Talán eszünkbe is jutnak régi példák, szülinapi vagy karácsonyi ajándékozások, amik csupán tárgyi ajándékokról szóltak. Mennyivel többet ér, amikor önmagunkat tudjuk adni a másiknak, a szerettünknek! Önmagunkat egy mosolyban, egy mozdulatban, egy ölelésben, a mellé való támogató odaállásban. Önmagunkat az időnkből és erőnkből, a szeretetünk egy-egy jelével.

A bölcsek öröme attól lett igazán mély, hogy megtalálták, akit kerestek, és teljes önmagukat adták Jézusnak!

Szívből kívánom minden kedves Olvasónak, hogy legyen az idei karácsonyunk valódi ünneppé, örömmé. Ehhez csak tegyük mi is a magunk módján és a saját lehetőségeinkhez mérten azt, amit a bölcsek tettek!

Németh Péter
lelkipásztor

A KARÁCSONYI ÜNNEPKÖR ALKALMAI A REFORMÁTUS GYÜLEKEZETBEN

Balatonkenesén a református templomban:

– December 4-8.: Adventi Esték hétfőtől péntekig 17 órakor, a Gyülekezeti Házban

– December 24. vasárnap: Vasárnap fél 11 órakor istentisztelet, hittanos gyermekeink karácsonyi szolgálatával a templomban

– December 25. hétfő: Karácsonyi istentisztelet úrvacsorával, fél 11 órakor
– December 26. kedd: Karácsonyi istentisztelet legátus szolgálatával és úrvacsorával, fél 11 órakor
– December 25. hétfő: Evangélikus istentisztelet úrvacsorával, fél 5 órakor
– December 31. vasárnap: Óévi hálaadó isten tisztelet, fél 11 órakor
– Január 1. hétfő: Újévi istentisztelet, fél 11 órakor

Balatonakarattyán (az Imaházban):

– December 25. hétfő: Karácsonyi istentisztelet úrvacsorával, 9 órakor
– December 31. vasárnap: Óévi hálaadó isten tisztelet, 9 órakor
– Január 7. vasárnap: Új esztendő első vasárnapján istentisztelet, 9 órakor

Mindenkit szeretettel várunk alkalmainkra!

2017. ADVENT

Advent I. hete

December 4. hétfő:	hajnali szentmise 6 órakor
December 5. kedd:	hajnali szentmise 6 órakor
December 6.szerda:	hajnali szentmise 6 órakor
December 7. csütörtök:	hajnali szentmise 6 órakor, és szentségimádás 17 órakor
December 8. péntek:	**Szeplőtelen fogantatás ünnepe, szentmise 17 órakor**
December 9. szombat:	hajnali szentmise 6 órakor, és vasárnapi vigília szentmise 17 órakor

Advent II. hete

December 11. hétfő:	hajnali szentmise 6 órakor
December 12. kedd:	hajnali szentmise 6 órakor
December 13. szerda:	hajnali szentmise 6 órakor
December 14. csütörtök:	**ADVENTI LELKI-GYAKORLAT 17 órakor**
December 15. **péntek:**	**ADVENTI LELKI-GYAKORLAT 17 órakor**
December 16. **szombat:**	**ADVENTI LELKI-GYAKORLAT 10 órakor** és vasárnapi vigília szentmise 17 órakor

Advent III. hete

December 18. hétfő:	nincs szentmise
December 19. kedd:	hajnali szentmise 6 órakor
December 20. szerda:	hajnali szentmise 6 órakor
December 21. csütörtök:	hajnali szentmise 6 órakor
December 22. péntek:	hajnali szentmise 6 órakor
December 23. szombat:	**gyermekek hajnali szentmiséje 6 órakor**

KARÁCSONYI MISEREND BALATONKENESE

December 24. vasárnap:	**PÁSZTORJÁTÉK, 16 órakor**
December 24/25.:	**éjfél: éjféli szentmise**
December 25. hétfő:	**karácsony ünnepi miséje**
December 26. kedd:	**szentmise 8 órakor**
December 27. szerda:	Szent János-napi bormegáldás szertartása, 8 órakor
December 28. csütörtök:	szentmise 8 órakor
December 29. péntek:	szentmise 8 órakor
December 30. szombat:	szentmise 17 órakor
December 31. vasárnap:	Szent Család ünnepe, szentmise, 10 órakor **és év végi hálaadás 17 órakor**
Január 1. hétfő:	**újévi szentmise 10 órakor**
Január 2. kedd:	szentmise 8 órakor
Január 3. szerda:	szentmise 8 órakor
Január 4. csütörtök:	szentmise 8 órakor és szentségimádás 17 órakor
Január 5. péntek:	Vízkereszt vigíliája, szentmise 17 órakor
Január 6. szombat:	**Vízkereszt ünnepe, szentmise és házmegáldás 10 órakor**
Január 7. vasárnap:	szentmise 10 órakor

BALATONAKARATTYA

Szentmisék 8 órakor:	december 25-én, január 1-jén, 6-án és 7-én

Meggyújtottuk az első adventi gyertyát

Egy jó ideje már megszoktuk, hogy november elejétől február végéig karácsonyi vásárok és farsangi vigasságok sorozatával találkozunk üzletekben, a városok utcáin és terein, valamint sok más ilyesmire alkalmas helyiségben és térségben. A dolog természetéből következik, hogy ezeket élvezik az emberek, mert esznek, isznak, gyönyörködnek és ajándékoznak, szórakoznak és gyarapszanak. Önmagában ezzel nincs is semmi baj, csakhogy ezek a külsődleges dolgok elfedik az ember legbensőbb személyes világát, amely ezáltal árnyékban, illetve sötétségben marad; mert hát arra is szükség lenne, hogy ne csak kívülről, az ilyenkor már korán sötétedő világban gyúljanak a fények, hanem jó lenne, ha arra is sort keríthetnénk, hogy a lelkünk mélyén is fényt gyújthassunk. Ehhez szeretnénk néhány gondolattal hozzájárulni.

Minden embernek négy alapvető relációja, illetve viszonyulása van. Vegyük elsőnek az emberekhez fűződő kapcsolatunkat! Ez a legközvetlenebb családi viszonyulástól az esetleges találkozásig terjed, amely gyakorlatilag két-háromszáz személyes kapcsolatot ölel fel. A második helyen említsük a természetes környezethez való viszonyulásunkat, s végül két nagyon intim kapcsolatot, amelyeket mindenki egészen személyesen és önmagában él meg: viszonyulásunkat önmagunkhoz, és viszonyulásunkat az Úristenhez. Mind a négy reláció – ha bevalljuk, ha tagadjuk – létezik, és vagy szép rend van az emberi lélek mélyén, vagy káosz.

Mivel mi, emberek nagyon bonyolult lények vagyunk, és olykor akarva-akaratlanul zavart szenvedünk el kapcsolatainkban, időnként fényt kell gyújtanunk lelkünk mélyén, hogy minden a maga helyére kerüljön.

Erre a legtöbb ember azt mondja: jó, rendben van; de hát mit kell tennem? Persze az is felmerülhet sokakban, hogy már nehogy más avatkozzék be az én lelkem ügyébe…! Ettől azonban nem kell félni – mert ha van is ilyen –, az mindig kívülről való okvetetlenség lesz, és az is marad. Viszont mindenkinek van egy csodálatos belső segítsége, a saját lelkiismerete, amelyet kívülről soha senki sem ismerhet, csak mindenki a saját magáét. A lelkiismeretünk olyan, mint egy velünk született kis testvérünk, aki a világon az egyedüli, aki mindig igazat mond, és sohasem hazudik. Akkor is a javamat akarja, ha hibáimra figyelmeztet, mert végtelenül szeret és segít engem. Szóval én és a lelkiismeretem, mi ketten tudjuk meggyújtani a lélek fényét, amihez belső csend és odafigyelés kell. – S ha felgyullad ez a fény, akkor észre fogom venni, hogy mindez a Teremtő és Üdvözítő Isten színe előtt történik.

Amikor advent első vigíliáján meggyújtjuk a koszorú első gyertyáját, akkor az a külső pislákoló fény követelje ki belőlem a belső világosság igényét is!

Dr. Balázs Pál
c.apát, plébános

ADVENTI LELKIGYAKORLAT
BALATONKENESÉN

december 14-én, csütörtökön és 15-én, pénteken 17 órakor,
valamint 16-án, szombaton délelőtt 10 órakor.

Vezeti: Tóth Gábor,
újmisés várpalotai káplán

ADVENTI PROGRAMOK

December 2-án, szombaton 18 órakor
első adventi gyertyagyújtási ünnepség
a városháza előtt, az adventi koszorú mellett.

Gyújtsunk közösen gyertyát az adventi koszorún!

A három **lila** és egy **rózsaszín gyertyát** vasárnaponként gyújtják meg az emberek, mindig eggyel többet.
A világító gyertyák számának növekedése **szimbolizálja a növekvő fényt**,
amelyet Isten **Jézusban** a várakozónak ad karácsonykor.
A **hit**, a **remény**, a **szeretet** és az **öröm** töltse be szívünket az adventi hetekben.
Engedjük át magunkat a **karácsonyvárás** örömteli érzésének.

Sajnos napjainkban a **csöndes, meghitt ünnep** színes fényekben sziporkázó, hangos **vásárlási lázban** égővé változott.
A **világ**, az **élet** s benne az **ünnep**, a **hagyományok** lassan elfelejtődnek.
Advent idején a **várakozás** helyett **készülődnek** az emberek; sokan egyik üzletből a másikba rohannak.
A szeretet mértékét az ajándék értékével próbálják helyettesíteni.
De ez soha sem sikerülhet, mert **szeretetet pénzen venni nem lehet**!

Karácsonyra öltöztessük díszbe a szívünket!
A közös gyertyagyújtások alkalmával **tanuljuk meg tisztelni** az ünnepet.
Az ünnep Isten ajándéka, más, mint a többi nap, s arra való, hogy a hétköznapi mivoltunkból kivetkőződve
tiszteljük önmagunkban az embert.
Karácsony ünnepe önmagunk felemelése.
Tiszta ünnepi ruhában és tiszta ünnepi gondolatokkal ünnepeljünk, felülemelkedve a hétköznapokon,
s apró küzdelmeinken, vélt vagy valós sérelmeinken.
Soha nem kapott nagyobb **ajándékot** az emberiség, mint kétezer éve, mikor megszületett a **Gyermek**,
aki **elhozta a reménység üzenetét**, hogy van értelme az életnek.
Gyermeki szelídséggel, őszinteséggel és hittel várjuk hát mi is a karácsonyt!

Az ünnepi, adventi gyertyagyújtás után pedig várjuk közösen Szent Miklós követét: a MIKULÁST.

A piros ruhás és süveges, csizmát viselő, testes, tömött puttonyt cipelő hófehér szakállú **Mikulás** érkezését minden decemberben **világszerte nagy izgalommal várják a gyerekek**, hiszen alakja egybefonódott az **ajándékozással**, annak örömével. Talán nem mindenki tudja, hogy a Mikulás **nem kitalált figura**, eredeti alakja valóban létezett, **Szent Miklós püspök** személyében. Miklós valószínűleg Kr. u. 245-ben született a kisázsiai **Anatóliában**, Patara városában. A szüleitől örökölt hatalmas vagyonával **kolostorba költözött**, és ott nevelkedett. Később Miklós a papi hivatást választotta. Nem volt még harmincéves, amikor **Myrában** csodás körülmények között püspökké választották. Miklós minden **vagyonát** a gyerekek és a szegények, **a bajba jutottak megsegítésére fordította**. Egyszerű emberként élt a nép között, miközben tanított, és szeretetet hirdetett. Életéről több **legenda** ismert, ezekből alakult ki Mikulás személye is.

Szent Miklós mai követe minden gyereknek, kicsinek és nagynak egyaránt elhozza ajándékát Balatonkenesére, a városháza előtti térre, december 2-án szombaton, 18 órától.

A katolikus Karitasz és a katolikus hittanos gyerekek már nagyon készülnek, hogy az első adventi gyertyagyújtást, és Szent Miklós mai követét közösen ünnepeljük. Lesznek versek, dalok, és a szeretet jeleként szerény vendéglátás is. Mindenkit szeretettel várunk!

Kedvezőtlen időjárás esetén a műsort a Kultúra Házában tartjuk.

M. Erzsébet nővér

Moszkvában sem talált legyőzőre

Simon Csaba ismét kétszeres világbajnokként tért haza

A Moszkvában 2017. november 1-5. között megrendezésre kerülő ***WPC WORLD CHAMPIONSHIPS 2017*** elnevezésű világbajnokságról való hazaérkezése után beszélgettem ***Simon Csabával***.

Az oroszországi verseny igen nagy múltra tekint vissza, idén már a XXXIV. alkalommal került megrendezésre. A nemzetközi megmérettetésre a világ minden tájáról érkeztek versenyzők, képviseltette magát többek között Franciaország, Németország, az Amerikai Egyesült Államok, Ukrajna, Dél-Korea, Izrael, Lengyelország, Azerbajdzsán, Kazahsztán, India, Finnország, Törökország, Bulgária, Észtország, Kirgizisztán, Mongólia, Nagy-Britannia, Fehéroroszország, Irán, Üzbegisztán, Moldova, Lettország, Oroszország és Magyarország is. *Hazánkból mindössze három versenyző utazott erre a rangos eseményre.*

Csaba *Masters II. kategóriában*, 82,5 kg-ban indult a *raw (felhúzó ruha nélküli)* és az *equipped (felhúzó ruhás)* versenyszámban is. A verseny helyszínére való megérkezése után, a mérlegelési napon tudta meg, hogy *a szervezők változtattak a lebonyolítás menetén*, így *mindkét megmérettetése ugyanarra a napra lett kiírva.*

Elmondta azt is: *aznap kapta a szomorú hírt*, hogy testvére elhunyt. Ez annyira megviselte lelkileg, hogy nehezen tudott a versenyzésre koncentrálni. A traumát úgy próbálta feldolgozni, hogy *a bátyja emlékére* mindenképpen *meg szerette volna valósítani kiutazása célját*, a világbajnoki cím elnyerését. Mesélt arról, hogy amikor *raw* felhúzásnál *már második fogásra kikérte a világcsúcskísérletet*, a

250 kg-ot, akkor mindvégig az járt a fejében, hogy: ***„Meg fogom csinálni, mert ezt neked húzom, Lajcsi”***. Ez a plusz lélektani motiváció adott erőt neki ahhoz, hogy ***már másodikra megdöntse az aktuális világcsúcsot***. Harmadik húzásra *a 260 kg-ot is kikérte magának*, melyet ugyancsak sikerült teljesítenie, ezzel ismételten ***megdöntötte az addigi rekordot, és világbajnoki címet nyert***.

Alig másfél órája volt „kipihenni magát” mert újra a súlyok mögé kellett állnia, az *equipped* kategóriában. Itt ***szintén 260 kg-ot húzva döntötte meg az eddig jegyzett legnagyobb súlyt***, és ismét csúcsot döntve szerezte meg a világbajnoki címet.

Az oroszországi versenyről így ***két aranyéremmel és három világcsúcsjegyzéssel térhetett haza***.

Beszélgettünk arról is, hogy az idei éve versenyszempontból mennyire volt sikeres. Három nemzetközileg igen rangos erőemelő világbajnokságon szeretett volna elindulni és világbajnokként térni haza.

Elsőként a szeptember 16. és 23. között megrendezett *GPC WORLD CHAMPIONSHIPS 2017* versenyen, a csehországi Trutnovban sikerült *82,5 kg-ban mindkét versenyszámban két aranyérmet elnyernie.*

Majd az október 16. és 22. között Prágában lebonyolított *WUAP WORLD CHAMPIONSHIPS 2017 világbajnokságon két világcsúccsal és két világbajnoki címmel növelte sikerei számát.*

A moszkvai *WPC WORLD CHAMPIONSHIPS 2017* világversenyen pedig *három világcsúcs és két aranyérem fűződik a nevéhez.*

Elmondta, mennyire hihetetlen érzés számára, hogy minden, amit a versenyzésben az idei évre tervezett, sikerült. Éppen ezért úgy érzi, hogy *82,5 kg-ban mindent megnyert, amit csak lehetett.*

Mindhárom világszervezetnél az ő nevét jegyzik a ranglista elején, ezt már nem tudná túlszárnyalni.

Jövőre a *Masters III. kategóriában* indulhat versenyzőként, és tervei szerint *90 kg-os súlycsoportban* fog a megmérettetéseken részt venni. *Célja a 300 kg felhúzása.* Elmondása alapján ekkora súlyt ebben a kategóriában Magyarországon még senki sem húzott meg.

Hozzáállását és küzdeni akarását ismerve számára ez a kitűzött cél sem tűnik elérhetetlennek.

Elhatározásához ez úton is sok sikert kívánok, és az eddig elért eredményeihez szívből gratulálok.

Szabó Tamás

Hatvanéves a Balatonkenesei Könyvtár III.

60 esztendős könyvtárunk története novemberi lapszámunkban Kocsis Józsefné Klári nyugdíjba vonulásával ért véget. Más is változott a gyűjtemény életében, mégpedig a helyszín: ekkor került jelenlegi helyére, a református óparókia épületébe. Aki az új helyen várta az olvasókat, Györgydeákné Takács Hajnalka, akivel egészen a könyvtár közelmúltjának történetéig követtük végig az eseményeket.

– Mi vonzott a könyvtárossághoz?

– Természetesen az olvasás szeretete. Ezt is válaszolhatnám a kérdésre, azonban a teljes igazság az, hogy én nem is akartam könyvtáros lenni. Sokkal inkább kultúrmunka-szervező és idegenvezető, aminek tanultam. Valahogy mégis mindig a látóterembe került a könyvtárosi munka, ezért miután ezt a mesterséget is kitanultam, mindvégig azon igyekeztem, hogy e három tevékenység párhuzamosan jelen lehessen a munkámban, életemben. Én még könyveken, olvasáson szocializálódtam, nekünk még valóban a könyv volt „a legszebb ajándék”, ahogyan ezt az akkori reklámok is hirdették. Mi még gyakran szidást is kaptunk szüleinktől, ha villanyoltás után zseblámpával a paplan alatt akartuk olvasni kedvenc könyvünket. Hányszor hallottam anyukámtól, hogy most már elég, tessék aludni, holnap iskola!

Fotó: Laik Eszter

– Ez az élmény nekünk is ismerős… Hogyan lettél mégis könyvtáros?

– Balatonfüreden, kulturális szervező és művészeti előadó időszakomban kezdődött, a Pedagógus Üdülőben. Igaz, ott csak egy kisebb fajta, nem szabadpolcos, hanem zárt szekrényes, néhány ezer kötetes könyvtár állt az olvasni vágyó üdülővendégek rendelkezésére. Nagyon szerettem az amúgy is változatos munkámnak ezt a részét. Kitűnően kiegészítette a kulturális programok, a kirándulásokon való idegenvezetések, gyalogos túrák sokszínűségét. Éreztem, hogy nekem ez a komplexitás felel meg leginkább.

– Mikor kapcsolódtál a kenesei könyvtár életébe?

– 1981-ben az akkor balatonkenesei Honvéd Üdülőből megkerestek, hogy volna-e kedvem elvállalni a könyvtár vezetését, úgy, hogy mellette autóbuszos, hajós és gyalogos kirándulásokat is kellene vezetnem heti 2-3 alkalommal, sőt a kulturális programok szervezésében is szükség lenne füredi tapasztalataimra. Ez vissza nem utasítható ajánlat volt, hiszen megint azt csinálhattam, amihez értek, amit szeretek. Fájó szívvel hagytam el a csodás Balatonfüredet, de az akkor másfél éves kisfiam mellett célszerűbbnek tűnt helyben munkát vállalni. Nem bántam meg a döntést, nagyon szép 12 évet töltöttem el a Honvéd Üdülőben. Ezt követően 1997-ben a balatonkenesei Nagyközségi Könyvtárhoz hívtak, az akkor nyugdíjba vonuló Kocsis Józsefné Klárika helyére. S milyen érdekes, itt sem „csak” könyvtárvezető lett belőlem, hanem ismét együtt végezhettem mindhárom kedvenc tevékenységemet egészen nyugdíjba vonulásomig, 2013-ig.

– Hogyan zajlott a könyvtár átköltöztetése a régi kultúrház épületéből a mostaniba?

– Nem volt egyszerű feladat! Miután a régi Kultúrház bontásáról döntés született, az önkormányzat és a református egyház kötött egy megállapodást, miszerint a Református Ó-parókia épületének teljes felújítása fejében a község megkapja, bérelheti a szép, patinás épületet könyvtári használatra. Nagyon szerencsés voltam, hogy a felújítási munkák során kezdettől beleszólhattam az új könyvtár ízléses és minden szakmai és olvasói igényt kielégítő kialakításába. Persze nem ment minden simán, mert

A kenesei könyvtár a nyugalom szigete

Kisgyerek voltam még, kisiskolás, amikor az új könyvtárat átadták. Előzőleg, óvodás koromban a nővéremékkel a régi kultúrházba jártunk könyvtárba. A könyvtár a mozival volt szomszédos, és emlékszem az akkori könyvtáros nénire, aki a lakótelepen lakott. Jó barátságban voltam vele, de több nem nagyon maradt meg bennem. Amikor még nem tudtam olvasni, a Búvár zsebkönyveket kölcsönözték ki nekem a nővéreim. Rengeteget lapoztam, és rajzoltam is belőle.

Viszont ami az „új” könyvtárból azonnal emlékezetes volt, az Hajni néni. Nagyon aranyosan fogadott, imádtam oda járni. Szerettem felfedezni, mi van a különböző polcokon, és egy idő múlva az összes sci-fit, ami tetszett, kivettem, elolvastam. Ha tetszett a könyv, a zsebpénzemből megvettem, és a saját gyűjteményemet kezdtem bővíteni. A könyvtár sarkallt arra, hogy a magam könyvtárát összeállítsam. Az a hely nekem mindig a nyugalom szigete volt. A magaménak éreztem, sokat voltam ott. Meghatározó volt Hajni néni személyisége, aki biztatott, patronált. Nem engedte, hogy lejjebb adjak a terveimből. Ha nem teszi, amit tett, ma biztos nem tartanék ott, ahol. *(Feri az Úrkúti Csillagászati Egyesület elnöke, s vele kapcsolatban találnak lapunkban még érdekességet.)* Sokat köszönhetek neki és a könyvtárnak. 2004-ben a legelső csillagászati bemutatómat is ott tarthattam, egy másik amatőr csillagász ismerősömmel közösen. Büszke voltam rá. – Aztán az írásban is segített Hajni néni. Eleinte csak esszéket írtam, különböző versenyekre, pályázatokra, később nagyobb lélegzetű dolgokat is. Hajni néni és a könyvtár lehetőségeket biztosított nekem, aminek a mai napig nagyon örülök és hálás vagyok érte.

Ivanics Ferenc

meg kellett harcolni a linóleum helyetti hajópadló burkolásért, a nylonfüggönyök helyett az épülethez illő fehér száda- és madeirafüggönyökért, a neonvilágítás helyett a gerendás mennyezethez jól illő, szép lámpákért és irányított fényekért, a cementborítású folyosó téglaburkolásáért. A könyvtár előtt álló, most már óriásira nőtt tuja is nekem köszönheti, hogy még mindig életben van, hogy a helyén maradhatott. Amikor az új épületben már minden kifogástalannak tűnt, megszerveztem a 19 ezer kötet átköltöztetését, de azt megelőzően jókora selejtezést hajtottam végre, amit egy napokig tartó selejt könyvek vásárával fejeztünk be. Minden könyvnek akadt gazdája. Jelképesen, fillérekért több száz akarattyai és kenesei lakos vihette haza boldogan a még használható, de az új állományba már nem

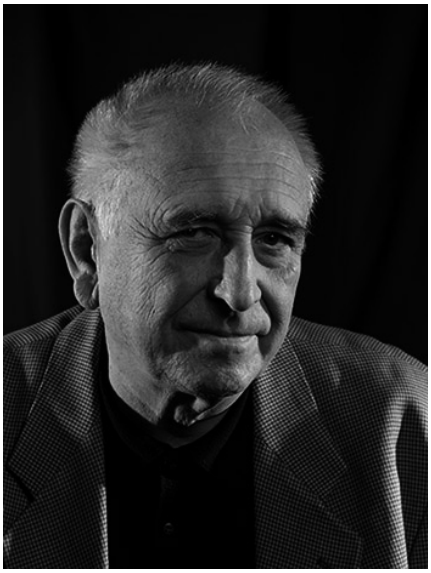

A könyvtár vendégei – Baranyi Ferenc költő

férő, több mint ezer darab könyvet. Az akkori Falugondnokság nagy segítségemre volt a gigászi munkában. Könyvekkel tele dobozokkal megrakott teherautó forgolódott 1997 októberében napokig a régi és az új könyvtár között. Ezután következett csak a java! Az öt szép helyiség berendezését, a dokumentumok elhelyezését igyekeztem úgy megtervezni, és megvalósítani, hogy mindenki elégedett legyen. A betűrendbe sorolás is jókora feladat volt, de az Eötvös Károly Megyei Könyvtár segítségével, következő év január 22-én, éppen a Magyar Kultúra Napján egy szép ünnepi megnyitón örülhettünk Balatonkenese megújult könyvtárának.

– Milyen elvek alapján szervezted könyvtárosi munkádat?

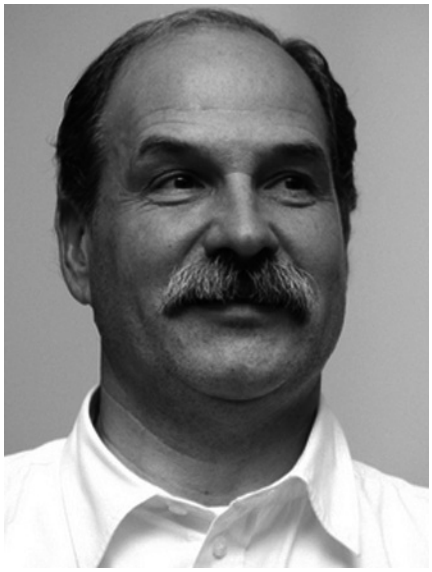

A könyvtár vendégei – Berecz András ének- és mesemondó

– Korszerű, átlátható, nyitott, hangulatos közösségi tér működését terveztem, ahol megfelelő mennyiségű és színvonalú olvasnivaló (gyermek-, ifjúsági, ismeretterjesztő és szépirodalom, folyóiratok, napilapok, hangzó anyagok, társasjátékok, számítógépek stb.), valamint rengeteg színes, nívós program szolgálja az óvodás korosztálytól a legidősebb korú látogatókig a könyvtári közönséget. Az információs társadalom működésének alapfeltétele a könyvtári rendszer, amelyen keresztül az információk szabadon, bárki számára hozzáférhetők. Az új helyre való költözés után megemelkedett az egyébként is magas olvasószám. Úgy a helyi lakosok, mint a nyaralóközönség boldogan vette birtokába az új könyvtárat. Volt olyan nyári, főszezonbeli nap, amikor 150-200 olvasót regisztráltunk. Úgy gondoltam, az óvodásokkal kell kezdeni az olvasóvá nevelést. Minden évben, minden óvodai és iskolai csoportot, osztályt meghívtam, belőlük fejlődött a későbbi olvasótábor. A könyvtár ideális, frekventált helyen található, közel az óvoda, iskola, üzletek, központ, strand. Mondhatnám, útba esik jövet-menet!

– Milyen volt a kapcsolatod az olvasókkal?

– Csak remélni tudom, hogy nekik is legalább olyan jó, mint nekem. Vallom, hogy a könyvtárban sok minden fontos: a hely, a könyv- és egyéb dokumentumállomány, azonban a legfontosabb maga az olvasó! Hiszen ahogy Kosztolányi Dezső oly találóan megfogalmazta: *„A könyvet mindig ketten alkotják: az író, aki írta, s az olvasó, aki olvassa.”*

A könyvtárak nemcsak könyv-raktárak, hanem élő közösségi terek, ahová jó betérni, ott töltekezni, tanulni, kulturálódni, szórakozni, beszélgetni.

Kenesén speciális jelleget ad az olvasók összetételének a téli és a nyári időszak váltakozása, a helyi lakosok és a nyaralók együtt létezése. Jó érzés volt hallani, amikor egy-egy új beiratkozó nyaralóvendég azt mondta: *„Már a vonaton hallottuk, milyen szép és jó könyvtár van itt!”*

– Milyen kapcsolatban voltál könyvtáros elődeiddel?

– Hálás voltam és vagyok elődeimnek, mert nagyszerű könyvtárat és sok értő olvasót hagytak rám. Természetesen tartottuk a kapcsolatot, időnként találkoztunk, eszmét cseréltünk, meghívtam őket különböző rendezvényeinkre. Tudom, hogy őket is nagyon szerették az olvasók. Mindegyik korszaknak megvoltak a maga szépségei, örömei, és vitathatatlan, hogy Kenesén a könyvtár mindig kedvelt hely volt. Ugyanakkor nyilvánvalóan teljesen más módon történik a jelenlegi generáció olvasóvá nevelése és kiszolgálása a mai digitális korban, mint 60 évvel ezelőtt. El kell fogad-

A könyvtár vendégei – Kokas Klára zenetanár

nunk, hogy a gyorsan változó világ, az információs forradalom idején gyorsan változnak az igények is. Meggyőződésem, s ha tehetem, hangoztatom, hogy ennek ellenére *a Gutenberg-galaxist nem kell temetni, mert a könyvet nem pótolhatja semmi más!* Biztosítani kell a fantasztikus távlatokat nyújtó, gyors és kényelmes információszerzést lehetővé tevő internetelérést, majd e kettőt párhuzamosan egymás mellett kell ügyesen működtetni, navigálni. Törekedni kell arra, hogy egyensúlyba kerüljenek, ki-

egészítsék egymást, nem csökkentve az olvasás, a könyv fontosságát. A jó, értékes és emellett szép kiadású irodalomra szükség van, mert művelt társadalom olvasás nélkül nem létezik. Ha egészen kicsi kortól jó példát mutatva úgy neveljük gyermekeinket, unokáinkat, hogy az olvasás alapvető, mindennapi igényt jelentsen számukra, akkor nagy baj nem lehet. Talán nem kell sokat várni arra, hogy a már jócskán elavult kötelezőolvasmány-listát valaki végre leporolja és a „kötelező” nevet is megváltoztassa.

– *Melyik könyvtárosi tevékenységet szeretted a legjobban?*

– Egyértelműen az olvasókkal való foglalkozás nyújtotta a legtöbb örömöt számomra. Szívesen írtam, publikáltam, könyvtárszakmai, illetve helytörténeti cikkeket, könyveket is. Ezen kívül nagyon közel állt habitusomhoz a könyvtári kulturális rendezvények szervezése. A patinás épület miliője arra inspirált, hogy minden lehetőséget kiaknázzak, ami bevonzza a könyvtárba az embereket. Havonta, vagy még gyakrabban hívtam meg neves előadókat, írókat, költőket, zenészeket. Ismeretterjesztő előadások, kiállítások, zenés alkalmak, mesedélutánok, gyermekszakkörök, könyvvásárok, vetélkedők biztosították, hogy a könyvtár mindig tele legyen. Mondhatnám, szinte sikk lett a könyvtári rendezvényeken való részvétel.

Csupán néhány ismert név a meghívott előadók közül, a teljesség igénye nélkül: ***Baranyi Ferenc*** költő, ***Kokas Klára*** zenetanár (Kodály Zoltán tanítványa), ***Faludy György*** költő (5 alkalommal volt vendégünk!), ***Gerendás Péter*** zenész, ***Vágó István*** és ***Pálffy István*** televíziósok, ***Berecz András*** ének- és mesemondó, ***V. Kulcsár Ildikó*** újságíró, ***dr. Praznovszky Mihály*** irodalomtörténész, ***Gerlóczy Márton*** író, ***Palya Bea*** énekes, író, ***Érdi Tamás*** zongoraművész, ***Varró Dániel*** költő, ***Kass János*** grafikusművész, nyaranta ***Varnus Xavér*** orgonaművész… És hosszú még a sor.

Az épületen belül egyszerre 70-100 vendég is elfért, a könyvtár kertjében nem ritkán 500-an vettek részt egy-egy rangos eseményen.

2000-ben az első nyilvános internethozzáférést is a könyvtár biztosította. Nagyon népszerű volt, sorban állás volt a számítógépek előtt, előre be kellett jelentkezniük az internetezni vágyóknak. A benti, illetve a kerti programokon kívül távolabb is jutottunk: Tátorján-túrákat szerveztünk, melynek során Kenese nevezetességeit is sorra bemutattuk. Szerénytelenség nélkül mondhatom, talán nem véletlenül kaptuk az „Európa legszebb könyvtára” dicsérő jelzőt, könyvtárunk példaként szolgált más könyvtárak számára is. A négyévenkénti miniszteri szakmai felügyeletek alkalmával is sok elismerést könyvelhettünk el, s a hálás olvasók által az évek alatt köszönetekkel és gratulációkkal teleírt két nagy vendégkönyv is erről tanúskodik. Az Önkormányzat mindig partner volt abban, hogy ez így lehessen. *Balatonakarattyán fiókkönyvtárunk működött* egészen a két település különválásáig. A több ezer kötet könyv mellett folyóiratok, gyermek- és felnőtt programok szolgálták az ottani látogatókat.

A rendszerváltás óta szinte követelménnyé vált különböző pályázatok elkészítése és benyújtása. Ezek segítségével meg tudtuk sokszorozni a költségvetésben biztosított, a könyvtárra szánt pénzösszegeket. 2012-ben például két uniós pályázat útján sikerült 25 millió forintot elnyernünk, amiből fejleszthettük a könyvállományt, korszerűsíthettük a berendezést, a technikai eszközöket. A könyvtári infrastruktúra fejlesztését szolgálta a 10 számítógép, a 2 projektor, 2 vetítővászon, diktafonok, multifunkcionális nyomtatók, valamint a Szikla adatbázis, az elektronikus katalógus. Ezen kívül is évente nyertünk érdekeltségnövelő, az állomány bővítésére szolgáló kisebb-nagyobb összegeket. Kiépülhetett a MaNDA pont, amely hozzáférést biztosít a Magyar Nemzeti Digitális Archívum és Filmintézet által digitalizált nemzeti kultúrkincshez.

Az évek során mindig sikerült támogatókat, szponzorokat szereznem, amikor a szükség úgy kívánta. Sokan segítettek, amit ezúton is köszönök.

S hogy kiknek mondanék még köszönetet? Könyvtáros *elődeimnek*, az abban az időszakban regnáló *polgármestereknek*, az *Eötvös Károly Megyei Könyvtár munkatársainak, kollégáimnak, munkatársaimnak*. Nagy köszönet illeti ***Győrfi Károlyné Mariannt**, a Közművelődési Intézmény akkori igazgatónőjét*, akivel mindig mertünk nagyokat álmodni, és aki partner volt mindenben, ami a könyvtár és ezzel Kenese javát szolgálta. A legnagyobb köszönet azonban az olvasóknak jár.

Kívánom, hogy Kenesének legyen mindig olyan nyüzsgő, jól működő könyvtára, és megfelelő anyagi támogatottsága, jó olvasóközönsége, mint az én könyvtárosságom ideje alatt volt, mert a könyvtár minden település kulturális fokmérője!

Vasváry-Tóth Tibor

50 éves a kenesei könyvtár

Újabb pályázati eredmények a kenesei könyvtárban

Boldog 50. születésnapot!

Tisztelt Könyvtárlátogatók!

Nyílt levél az Olvasóhoz

„Európa legszebb könyvtára”

A keneseik új kötete

Kenesei időutazás

Írások a könyvtárról a Balatonkenesei Hírlap korábbi számaiban

A 60. születésnapra

Rajz-, vers- és novellapályázatot hirdetett a Kultúra Háza a balatonkenesei Könyvtár fennállásának 60. évfordulójára. A vállalkozó kedvűek több műfajban és korcsoportban pályázhattak. Múlt havi számunkban ***Bayer Emil A tudás hatalom*** *című novelláját olvashatták, most következzenek a további pályaművek!*

„Szerelemben megsebzett lelkek”

– Mely helyre eszperente nyelven remekelt verseket kerestek

Gellértfiné Kazi Margit: Szerelem – Kegyelem

Megsebzettek: figyeljetek!
A szerelem – veszedelem
Élemedett embereknek!
De gyermekek se legyenek
Szertelen engedékenyek:
Elveszejtve fejeteket.
~ ~ ~
Mert verembe esnek bele
Szerelmesen, de reszketve!
Elkezdődve méz eleve, ~
Vége, keservesen – epe! ~
Helyesen sem engesztelve,
Selymesen sem terelgetve.

Élteseknek – gyermekeknek
Édesen-mézesen esnek, ~
Szerelmetes kegyeseknek.
„Énekek éneke”: EGEK ~ ~ ~
Benne lelkek lengedeznek!
Ezeregyszer esedeznek.
~ ~ ~
De Szentlelked legyen velem,
Mert Szerelmem fent a hegyen
Szenvedett bűntelen! – értem
Vérezett el a kereszten!
Fent lebegve, vert sebesen,
Ez szeretet – ez kegyelem.
~ ~ ~
Nem érdemlem, mert végtelen,
Ezerszer – esztendeiglen!
Szeretet szép szemeiben,
Elengedett mindent nekem.
Meglel engemet, remélem
Eljön fellegekben értem!

Sörédi Györgyné: Eszperente vers

Kedvesem, szerelmem!
Nem nekem neveltek?
Ezen kell, nevessek!
Nem kedvelsz engem?

Ejnye, te beste!
Nem ezt zengetted nekem: szeretlek?
Merre vezet
Kedvetlen kezed?

Nem megyek erre!
De kedves kezed
engem megvezetett,
megyek veled.

Te persze keresed
Jeles hegyed,
merre mennem kellene…
Gyere lefele!

Erre kedvesebb
egek felelnek
e szerelmes kedvnek:
Persze, legyen!

Nem kellene
neked vezekelned?
Nem feledheted,
Gyere, tegyed!

Veled kellene
Messze mennem,
s leheverednem
kerevetedre!

De nem lehet,
mert lelkemre
telepedett e kedves
lelkemnek fele.

Le e csellel!
Nem veszem be!
Veled berzenkedem,
persze esztelen!

El kellene vezettetnem
benneteket, mert nekem,
mert nekem
keresztem lehettek!
Menjetek messze!
Nem kelletek,
mert nekem eme helyen
kellemetlen
gyermekek lehettek!

Ne feledjetek,
mert e helyen
kerevetre menetel helyett
keresztet emelek.
!

Megkereslek,
megkedvellek,
megszeretlek,
veled megyek.

Jelen versem
Ezennel befejezem,
(Veled persze nem!)
Gyere velem!

Különleges jubileumi koncerttel ünnepelte 35 éves fennállását a Pannónia Citerazenekar

Nagyszabású, teltházas koncerttel ünnepelte megalakulásának 35. évfordulóját a Pannónia Citerazenekar 2017. október 14-én, a veszprémi Hangvillában.

A rendezvény háziasszonya és egyben műsorvezetője ***Pribojszky Mátyásné Petrozsényi Eszter*** színművésznő volt.

Az est nyitánya, a Benny Hill Show főcímdala kellően megalapozta a szép számban megjelent közönség hangulatát.

Köszöntőt Balatonkenese Város polgármestere, ***Tömör István*** mondott. Beszédében kiemelte, hogy a település támogatja és közös értékének tekinti a zenekart. Tevékenységük a zenei képzéseken túl kiterjed fiataloknak szervezett nyári táborokra, és sokat tesznek azért, hogy hangszerüket, a citerát a világ minden táján megismerjék.

Ezt követően megismerhettük a citerazenekar életútját, valamint számtalan nemzetközileg elért sikerét.

A koncert első vendég fellépője ***Baka Levente*** volt, aki kereken öt évvel ezelőtt kezdte meg néptáncos pályafutását, és jelenleg is a nagy múltú *Litéri Zöldág Táncegyüttes* oszlopos tagja. Többszörös *„Bakony Virágai”*- és *„Mezőföld Virágai”-díjas* szólista, aki a legelső gyermekeknek rendezett *„Fölszállott a páva”* országos versenyen vált a nagyközönség által is ismertté. A *Pannónia Citerazenekar* és ***Balogh Kálmán*** kíséretében egy rábaközi összeállítással és egy kalotaszegi legényessel lépett színpadra, mellyel óriási sikert aratott.

Ezt követte ***Balogh Kálmán*** cimbalomművész, aki a világ számos pontján fellépett, népzenészekkel, szimfonikus és jazz-zenekarokkal, valamint kortárs zenei együttesekkel. A budapesti *Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán* szerezte diplomáját 1980-ban, cimbalom-szolfézs-énektanári szakon. 1985-ben megkapta a *Népművészet Ifjú Mestere* kitüntetést, majd két évvel később második helyet szerzett a rangos *Rácz Aladár cimbalomversenyen*. Azóta is több kitüntetés díjazottja. Szinte valamennyi autentikus magyar zenét játszó együttessel muzsikált már. Németországban hónapokig turnézott a *Magneten Cigány Show-val*, amelynek zenei igazgatója is volt. A kortárs zene szintén hatással volt rá, többször koncertezett a *Miskolci Új Zenei Műhellyel*, a *180-as csoporttal* és ***Márta Istvánnal***. Fellépett különböző jazzformációkkal, mint például a *Quartett B (**Borbély Mihály**)*, a *Dresch Quartett*, ***Vukán György***, ***Lakatos Ágnes***, a *Budapest Ragtime Band*. Kodály Háry János-szvitjét olyan neves zenekarokkal adta elő, mint a brooklyni, a philadelphiai, a miami, a tallinni és a madridi szimfonikusok. Lebilincselő színpadi előadásából áradt a muzsikálás öröme, mely magával ragadta a közönséget is.

A műsorban a ***Budapest Ragtime Band*** és ***Kelemen Angelika*** jazzénekes közös száma következett.

Kelemen Angelika pályafutása során számos zenei produkcióban közreműködött. Létrehozta saját jazz quartetjét, amellyel országszerte gyakori vendégei a kluboknak, valamint a külföldi fesztiváloknak. Ő tanította a versenyzőket a televízió egyik jól ismert tehetségkutatójában, 2009-től pedig a Budapest Ragtime Band állandó énekesnője, de szívesen vesz részt színházi darabokban is.

A ***Budapest Ragtime Band***, a magyar jazzélet egyik legpatinásabb együttese, 1980-ban alakult. Műsoraikban rendszeresen szerepelnek zenei feldolgozások, az együttes a ragtime repertoár határait feszegeti. Előadásuknak elmaradhatatlan része a show, a vidámság és a móka. A magas színvonalú hangszertudás, az önfeledt előadásmód és a színpadi show tette világszerte is elismert együttessé őket. Többször felléptek Angliában, a Kanári-szigeteken, az Amerikai Egyesült Államokban, Mexikóban, Európa összes országában, fesztiválokon és jazzklubokban. A közönség legnagyobb örömére repertoárjukból most sem maradhatott ki a közös muzsikálás a Pannónia Citerazenekarral. Ez a produkció olyan sikert aratott, hogy a nézőtér egésze állva tapsolta végig.

Az est zárásaként a Pannónia Citerazenekar műsora következett. Hallhattuk tőlük többek között a *Tico-tico no fubá*-t, valamint a *Viva españa cañí*-t. *Brahms I. magyar tánc*át Balogh Kálmánnal, a *Zorba, a görög* című filmből jól ismert *Zorba táncát* pedig a Budapest Ragtime Banddel közösen adták elő. Majd *Scott Joplin Original Rag*-je, valamit *The Entertainer*-e következett. Az *Összecsendül két pohár* című dalt és a Monti csárdást már folyamatos taps kísérte.

Sikerüket mi sem jelezte jobban, mint hogy a közönség többször is állva tapsolta vissza a zenekart, melynek hatására még a Mézga család főcímdalát is hallhattuk.

A koncert zárásaként ***Bollók Attila***, a Pannónia Citerazenekar vezetője köszönetet mondott a *művészfellépőknek*, akikkel az együttes évek óta szoros baráti kapcsolatot ápol. A *hallgatóságnak*, akik megtisztelték őket azzal, hogy velük ünnepeltek, és természetesen *a zenekari tagok családjainak*, akik az évek alatt mindig támogatták őket és nagyban hozzájárultak a zenekar sikereinek eléréséhez.

Az együttes a 35 év alatt egy iskolásokból álló citerazenekarból, országosan és nemzetközileg is ismert és elismert zenekarrá vált. Ennek a magyar népi húros hangszernek a megszólaltatását olyan magas művészeti szintre vitték, mely egyedülálló a világon.

A sikerekben és elismerésekben gazdag életpályának, melyet városunk zenekara maga mögött tudhat, méltó megünneplése volt ez a közel két és fél órás koncert. Aki részese volt, fantasztikus élménnyel gazdagodott, amire még nagyon sokáig emlékezni fog.

Bízom abban, hogy még hosszú ideig örvendeztetnek meg minket azzal a magas színvonalú és egyedi játékkal, melyet csak tőlük hallhatunk.

Szabó Tamás

Boldog születésnapot!

90. születésnapját ünnepelte nemrég ***Vági Józsefné Lincsi néni***. Ez alkalomból városunk polgármestere, Tömör István is felköszöntötte, és Orbán Viktor miniszterelnök úr jókívánságait is átadta.

– A családomban eddig még senki nem élt meg ilyen kort, mint én – mondta Lincsi néni. – Apai nagyanyám élt a legtovább, ő nyolcvannégy éves volt, mikor meghalt. Talán rá hasonlítok. Nagyon egészséges, idős korában is mozgékony asszony volt. Sosem fájt a feje, nem betegeskedett. Nyolcvankét évesen még megmutatta, hogyan szedte a markot aratáskor. – Soha nem gondoltam, hogy ezt a kort megérem. Volt benne sok jó is, sok rossz is. Nagyon szép emlékeim vannak, amiért boldog vagyok.

Lincsi néni napjai csendben és békésen telnek.

– Néha sajnos elfelejtek dolgokat, de ami régen történt, eszembe jut. Hogy nagyon szerettem táncolni, és például hogy kitől kaptam az első szerenádot. Még az is, mit énekeltek.

Balatonkenese néprajzából, szokásaiból is megtudhattunk néhány érdekességet.

– Az volt a szokás, a lánynak, akinek az ablaka alatt a szerenádozók álltak, három szál gyufát kellett egymás után meggyújtania. Ha a házban nem gyulladt gyufa, a fiú valószínűleg nem tetszett a lánynak.

Kenese is más volt még. Árvalányhajat szedtünk a Soós hegyen – ott volt a pincénk. Szép életünk volt. Nem volt nagy gazdagság, nem volt például perzsaszőnyegünk, csak rongy. Egészen más világ volt, mit a mai. Az emberek nem idegeskedtek, jól megvoltak egymással.

Lincsi néni szerencsére egészséges.

– Persze azért van egy kis problémám, magas a vérnyomásom. De ennyi idős korban már nem várok mást.

A hosszú élet titkáról faggattuk Lincsi nénit.

– Szeretetben kell élni, a Jóistenre hagyatkozni. A kilencven év alatt nagyon sok mindenen át kellett mennem, de mindig átsegített a Jóisten és a család szeretete. Sokszor imádkozom, az egész rokonságot összeszedem név szerint, hogy segítsen nekik az Úr.

A gyerekek szereteténél nincs nagyobb boldogság. Amikor meglátnak és köszöntenek, annál nincs nagyobb öröm.

– Sajnos ritkán van alkalmunk, hogy kilencvenedik születésnapot köszöntsünk – mondta Tömör István polgármester. – Ezért is különleges alkalom, hogy most Lincsi nénivel ünnepelhettünk.

Amikor elfújta születésnapi tortáján a gyertyát, Lincsi néni egészséget kívánt magának. Ezt kívánunk neki a Balatonkenesei Hírlap olvasói nevében mi is, és sok boldog percet családja körében!

Vasváry-Tóth Tibor

Az én karácsonyom

Legszebb karácsonyi élményem

Életem egyik legszebb emlékét, ami talán a legbensőségesebb karácsonyom volt, 18 évesen éltem át. Miskolci fiatalként semmi nem volt természetesebb, mint hogy a karácsonyi éjféli misét, Jézus születését hittantársaimmal egy kicsi templomban, az erdő közepén, Bükkszentkereszten akartuk megünnepelni. Az ötletet tettek követték. Mivel szenteste semmilyen közlekedés nem volt, gyalog indultunk neki a térdig érő hóban a több mint 10 kilométeres sétának. Jó mókának tűnt. Meg is érkeztünk az ünnepi misére jól átfagyva, dideregve, de nagyon lelkesen. A templom csendje, az őszinte öröm és a természetes egyszerűség mindannyiunk szívét betöltötte, éppen úgy, ahogyan az első karácsonyon abban az egyszerű betlehemi barlangban. Valami egészen új békességgel indultunk haza. A ragyogó hó, a csillagok fénye, az óriási hógolyócsata mind-mind ugyanarról tanúskodott: Krisztus megszületett.

M. Erzsébet nővér

„…válaszd azt a munkát, amit szeretsz, és akkor egész életedben nem kell dolgoznod"

Valamikor, jó néhány évvel ezelőtt részt vettem egy kenesei közösségi rendezvényen. Feltűnt egy hölgy, aki verset mondott. Olyan tökéletesen és átéléssel, hogy az elmondottakat láttatta a hallgatósággal. Megjegyeztem a nevét: ***Kerti Teréz****. Mint megtudtam, nem hivatásos előadóművész – habár a Pilinszky Irodalmi Színpad tagja –, hanem óvó néni a helyi óvodában. Valamennyi rendezvényen olyan produkciót nyújtott, amit nem egykönnyen felejtett el az ember.*

Terikét mindenki ismeri Kenesén: nincs család, amelynek ne járt volna valamelyik tagja valamelyik óvodai csoportjába. És akárkit kérdezünk, van róla egy kedves, jó története.

Kerti Teri, sok gyerek Teri nénije nemrég nyugdíjba ment. Több évtizedet elmesélni nem egyszerű, mi mégis arra kértük, tekintsen vissza a pályájára, és elevenítse fel belőle a legemlékezetesebb pillanatokat.

– 1971-ben kerültem a Kállay Éva Nevelőotthonba. 1974-ig itt végeztem az általános iskola 6., 7. és 8. osztályát. Innen mentem a Fóti Gyermekvárosba, *óvónőképzőbe*, ahonnan Kenesére jöttem vissza, és dolgozni is itt kezdtem 1978. július 1-én. Akkor fél év után GYES-re mentem, mert 1979-ben megszületett a kislányom, 1983-ban pedig a fiam. Ma már három fiúunokám van: kettő a lányomnál, egy a fiamnál. Nagyon büszke vagyok a gyerekeimre, az unokáimra, mert mindannyian okosak és szépek.

Az unokák

1986-tól, amikor a fiam óvodába ment, én a felső oviba mentem vissza dolgozni. 1989-ig voltam ott. *1993-ban elvégeztem az Óvónőképző Főiskolát*, utána pedig a *drámajáték-vezetői tanfolyamot* is. Bábtanfolyamokon is részt vettem, s mindezeket nagyszerűen tudtam használni a mindennapi munkám során.

– Milyen volt az óvodai élet, amikor dolgozni kezdtél, és milyen ma?

– Kezdeti éveimben, a 70-es, 80-as évek fordulóján nem volt könnyű az óvodában, nagy csoportlétszámokkal dolgoztunk. Egy óvónő jutott huszonnyolc-harminc gyerekre, csak hát *különbséget kell és lehet tenni az akkori meg a mostani gyerekek neveltségi szintje között*. Egy igazi gyerek mindig követ el csínyeket. Hibátlan és teljesen jó gyerek nincsen. Nem ez a baj, hanem az, hogy nem fogadnak szót. Ha elhangzik, hogy „hagyd abba", akkor az valóban „hagyd abba". A mai gyerekek visszabeszélnek, rátesznek. A régebbi gyerekek még kezelhetőbbek voltak. Tudták, hol a határ, és annál tovább nem mentek. A maiak feszegetik a határokat, csak azért is próbálkoznak; azt hiszik, hogy mindenkivel mindent meg lehet csinálni. Sokan mondják: persze, régen is volt harmincfős csoport, mégis elbírtak velük a nevelők. Igen ám, de akkor *a gyerekekbe bele volt nevelve a felnőttek és a pedagógusok iránti tisztelet*. Ez a maiakból sajnos hiányzik – sokakból, de nem mindenkiből. Ugyan az utóbbi években azt tapasztalom, hogy egyre többet foglalkoznak ezzel a szülők is, egyre javul a helyzet. Az utóbbi öt-hat évben már csak néhány nevelési problémás gyerekkel találkoztam.

Farsangi bál egy régi csoportban – felismeri magát valaki Teri néni mellett?

– Hogyan alakultak a mindennapok? Hogyan szerveztétek a csoport életét?

– Annak idején Szilvi kolléganőmmel (***Andrejkáné Dalman Szilvia***) elkezdtük szervezni a *kirándulásokat*, gyereknap környékén. Először a Soós-hegyre mentünk fel, sőt, még tovább is, egészen a Romantic kempingig. Persze hatalmasat játszottunk a hegyen, a réten. Aztán messzebb is merészkedtünk, átmentünk a gyerekekkel Almádiba vonattal, ahol sétáltunk egyet. A következő kirándulási célpont a Koloska-völgy volt. Gyalog mentünk az ovisokkal, és bírták. Természetesen el-

fáradtak, de jól bírták. És jöttek sorban a hasonló programok: 1999-ben, amikor megnyitották a *repülőtéren a múzeumot*, mi is ott voltunk. Jártunk a *Pálvölgyi barlangban* is – nagyon sok helyre vittük a csoportot kirándulni. Szerveztem családi kirándulásokat is, szombati napokra: voltunk cirkusz- és bábszínházlátogatáson, legókiállításon. Mindig nagyon élvezték. Amikor a Budai Várban Csontváry-kiállítás volt, oda is elmentünk. A jegyszedő nénik először nagyon megijedtek, amikor megláttak minket, végül mégsem a gyerekekre kellett rászólni, hogy ne nyúljanak semmihez…

Amit Kenesén meg lehetett nézni, megmutatni a gyerekeknek, oda elmentünk. Voltunk a pékségben is, hogy lássák, miből, hogyan lesz a kenyér. A 90-es évek végétől forgó rendszerben dolgozunk, a csoportok évszakonként váltják egymást. Az adott csoport felelős az adott évszakban az óvoda díszítéséért és a műsorokért, amelyet a városi rendezvényeken is láthatnak. Így nagyon jól működik. Volt olyan, hogy az óvodai a zöld fal előtt állt egy rokka. Megmutattuk a gyerekeknek azt is, hogyan működik. – Igyekeztünk sokoldalúan fejleszteni az óvodásokat. Amikor például a *honfoglalás* volt a téma, aköré szerveztük a napjainkat. Az évzáróra pedig jurtákat építettünk. – Az évzárók mindig nagyszabásúak voltak, hiszen ez az alkalom, amikor a gyerekek megmutathatják, mit tanultak, fejlődtek az elmúlt év során. Az általunk szervezett évzárók közül az egyik legjobban sikerült, amely az Utazás a Balaton körül tematikájára épült.

– És az ünnepek? A gyerekek sokat mesélnek róla, milyen remek dolgokat csinálnak az óvodában egy-egy alkalomra.

– Szilvivel vezettük be, hogy karácsony előtt mézeskalácsot süssünk az oviban. Rengeteget sütöttünk, karácsonyi vásárokon árultuk a szülőknek.

Szintén mi vezettük be a „Házhoz megy a Mikulás” akciót. Négy-öt évig csináltuk. A bevételből karácsonyra játékokat kaptak a gyerekek.

Az anyák napja megünneplésén a kilencvenes évek végén változtattunk. Nem úgy szerveztük, hogy délután legyen egy műsor, hanem közös napot a szülőnek, a gyerekkel. Reggel együtt jöttek óvodába, játszottak, utána közösen hajtogattunk, rongybabát varrtunk, dekupázsoltunk, meserajzot készítettünk – mikor mit. Tízórai után volt a köszöntés. A szülők nagyon élvezték, a gyerekeknek pedig óriási élményt adott. Még júliusban is mondogatták, milyen jó volt, hogy itt lehetett velük az anyukájuk az óvodában.

– Óvónői hivatásod a legfontosabb az életedben, ám van még olyan hobbid, amit mesteri szinten űzöl. A szobádban valóságos origami szentély van.

– 2001-ben léptem be az origami körbe, ez azóta folyamatos tevékenység az életemben. Büszke vagyok rá, hogy a Japán Origami Kör főtitkára, ***Nakamura Keichi*** is járt itt Kenesén. A családsegítő egy napközis tábort csinált, ott hajtogattunk együtt. Annyira megtetszett neki, hogy utána az oviba is eljött hozzám. Idén áprilisban nagyon jó szakmai napot tartottam az óvodában, ami szintén az origamira épült. A kollégáknak tetszett, jól érezték magukat.

Nakamura Keichi, a Japán Origami Kör főtitkára Balatonkenesén

– Az origami az egyik legelső dolog, ami rólad eszébe jut az embereknek…

– Örülök, hogy így van, én nagyon szeretem. Rengeteg játszóházas foglalkozáson vettem rész. Ahova hívtak, oda mentem. A nagycsaládosokkal sok

A Pilinszky-díj

pünkösdi akadályverseny csináltunk. A Tájházban, a Bütyköldében rendszeresen ott voltam. De volt kosárfonás is: amikor még élt ***Kurucz Árpi bácsi*** és ***Bocskai Laci bácsi***, ők tanítottak kosárfonásra, közben én origamiztam a gyerekekkel – nagyon jó alkalmak voltak. A Nők a Balatonért Egyesület tiszteletbeli tagjává választott, mert ha eseményükre hívtak, akkor mentem. Szívesen segítek mindenkinek, ha megkérnek rá. Nem volt rendezvény, amin valamilyen formában ne lettem volna ott: vagy a gyerekekkel szerepeltünk, vagy verset mondtam, vagy játszóházat csináltunk.

– Verset mondtál. Mert ez a másik, ami rólad mindenkinek eszébe jut.

– 2002-től vettem részt a Pilinszky Irodalmi Színpad munkájában, de korábban is jártam versmondó versenyekre. Kenesén a Költészet Napja alkalmából rendezett József Attila-szavalóversenyt nyertem meg. Országos Pedagógus Szavalóversenyen is indultam, 2005-ben és 2008-ban, melyen második helyezést értem el. Balatonfüreden, a *Balatoni regék és mondák versenyén*, 2002-ben, első helyezett lettem *Lóki Vendel mondájával*, a kenesei tatárlikak történetével, amelyet aztán Európa-napok alkalmából Veszprémben és Szentendrén is elmondtam. A versenyt a NABE hirdette meg. ***Vér Irénke néni*** szólt róla, kérdezte, nem akarok-e indulni. Tőle kaptam a mondát. A versenyt több korosztályban hirdették meg, reggel kilenckor kezdődött. Rengetegen voltak, délután négykor álltam a színpadra. A közönség és a zsűri is fáradt volt már, két-

A Balatoni regék-mondák versenyének első díjával

három perccel később mégis azt vettem észre, hogy engem figyelnek. Néma csend volt a teremben. *A párom és Pulai Irénke* ott voltak, ők elsírták magukat. Nehéz nap volt, de *ott kaptam életem első vastapsát*. Kétszer küldtek vissza meghajolni. A versenyt az Anna Grand Hotelben rendezték, abban a teremben, ahol az Anna-bálokat is tartják. Vagy negyven méter hosszú. A színpadról lejövet, amikor beléptem a nézőtérre, újból megtapsoltak. Életre szóló élmény volt.

– Óvoda, szavalás, origami. Tartalmas elfoglaltságok, önmagukban is teljesek. És valahol mindhárom összekapcsolódik.

– Imádtam a gyerekeket egész életemben, *a munkám egyben az életem is. A gyerekek mindig őszinték. Tőlük csak jót kap az ember.* Konfuciusztól idézik: *válaszd azt a munkát, amit szeretsz, és akkor egész életedben nem kell dolgoznod.* Én így voltam.

– A szülőkkel könnyű volt kijönni?

– Mindig nagyon jó volt velük a kapcsolatom, sosem tudtam olyat kérni, amit ne csináltak volna meg. A mostani csoportomból a szülők mind külön bejöttek elbúcsúzni tőlem. Éppen ma egy hónapja. A most szervezett Katalin-bálon a csoportomba járó gyerekek szülei voltak a legaktívabbak a szervezésben. Nagy köszönet illeti ***Elevenné Krizsó Mónikát***, ***Tóth-Renczes Katalint***, ***Rédli Szilviát***, ***Molnár Krisztinát*** és volt óvodásomat, ***Budai Rolandot***. Számtalan díjat kaptam a versmondó versenyeken való szerepléseimért, *de amire a legbüszkébb vagyok*, az, amit az ötvenedik születésnapomra kaptam egy anyukától. Torta is járt mellé. Különleges és értékes, mert másnak ilyen nincsen.

Nagyon boldog nyugdíjas éveket kívánunk Terikének, és nagyon reméljük, a legközelebbi rendezvényen újra egy csapat gyerek és egy halom színes papír között láthatjuk, amint belemerülve hajtogat.

Vasváry-Tóth Tibor

Terike „kövei”

Az origamikiállítást bemutató saját könyvével

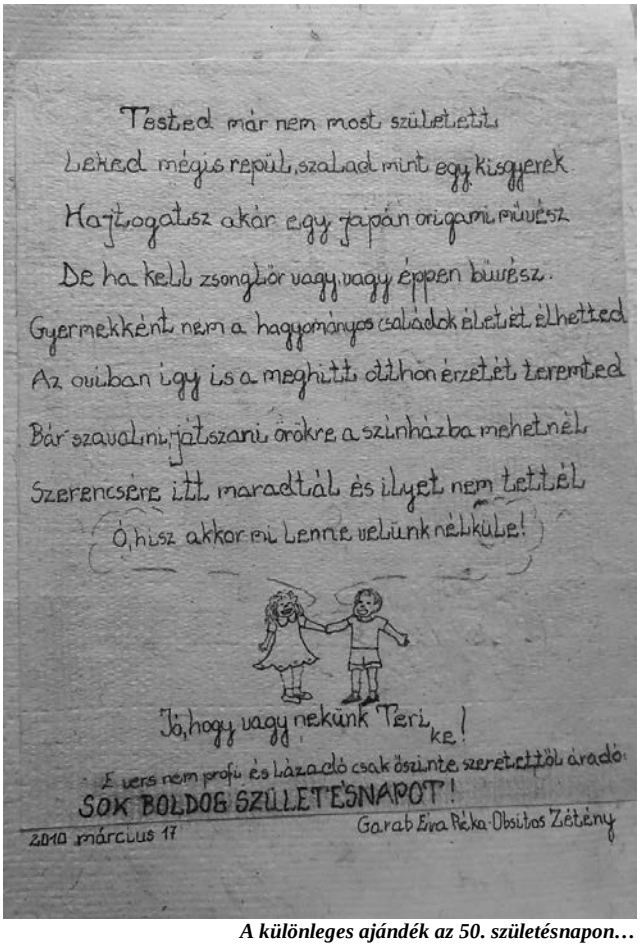

Tested már nem most született
Lelked mégis repül, szalad mint egy kisgyerek
Hajtogatsz akár egy japán origami művész
De ha kell zsongtör vagy vagy éppen bűvész.
Gyermekként nem a hagyományos családok életét élhetted
Az oviban így is a meghitt otthon érzetét teremted
Bár szavalni, játszani órákra a színházba mehetnél
Szerencsére itt maradtál és ilyet nem tettél
Ó, hisz akkor mi lenne velünk nélküle!

Jó, hogy vagy nekünk Teri ke!

E vers nem profi és lázadó csak őszinte szeretettől áradó:
SOK BOLDOG SZÜLETÉSNAPOT!

2010 március 17 Garab Éva Réka-Obsitos Zétény

A különleges ajándék az 50. születésnapon…

…és mellé a torta

VÉGE VAN A NYÁRNAK, HŰVÖS SZELEK JÁRNAK...!

Őszi programok az óvodában

A forró nyári napok után ismét elkezdődött *egy új nevelési év* az óvodában. Mint mindig, most is kíváncsian vártuk „új” ovisainkat. Augusztus 31-én, délelőtt 10 órától ismerkedéssel, vidám játékkal, gyorsan eltelt az idő délig.

Az őszi időszakban, az ***Aprófalva csoport*** lett az *évszakfelelős*. Színes falevelekkel, szép gyermekrajzokkal díszítettük fel óvodánkat, s változatos, érdekes programokat állítottunk össze.

Szeptember

Az első hetekben a csoportokban a *beszoktatás* zajlott. Nemcsak „új”, de régi óvodásainkat is örömmel, szeretettel fogadtuk. A kicsik *zökkenőmentesen beilleszkedtek* az óvodai életbe. Lassan, fokozatosan minden a már jól megszokott rendben zajlott tovább, nap mint nap.

20-án délelőtt ***Vastag Éva*** keramikus érkezett hozzánk. Agyagból szappantartókat készített a gyerekekkel, amit kiégetés után, mindenki hazavihetett. Ezen a napon a Takarítási Világnaphoz kapcsolódóan új, zöld, kisméretű gereblyéket is kaptak a gyerekek. Másnap már lelkesen gereblyézték a lehullott faleveleket az udvaron.

A *Szent Mihály-napi sokadalmon* – szeptember 29-én délelőtt – mindannyian részt vettünk. Néptáncos nagycsoportosaink szerepeltek, ***Vargáné Dobó Katalin*** óvó néni vezetésével és ***Hujber Zsófia*** óvó néni segítségével. A jelenlévők nagy tapssal jutalmazták az előadást.

Október

A hónap első hetétől kezdve, egész évben, térítésmentesen biztosítja óvodánk a *fejlesztő*, a *logopédiai*, a *pszichológus*, valamint a *református* és *katolikus* foglalkozásokat. A *gyógytestnevelés*, a *néptánc* és a *szenzoros torna* foglalkozások is elkezdődtek, s rendszeresen folynak. Óvodánkat a *védőnő* is meglátogatta már.

Gyógytestnevelés foglalkozás

Az óvodában 2-án rendeztük meg a *Mihály-naphoz kapcsolódó vásárunkat*. A csoportok ötletes portékákat készítettek erre az alkalomra.

Megtartottuk az első *szülői értekezletet*, és már ott meghirdettük *„gesztenyegyűjtő” akciónkat*. Rengeteg gesztenyét szedtek és hoztak be az óvodába a gyerekek szüleikkel együtt, amit egy felvásárló elszállított. Az ebből befolyt pénzösszeget elosztottuk a csoportok között. Köszönjük a közreműködést minden dolgos kéznek!

4-én, az *állatok világnapján* az ***Aprófalva csoport***, szülőkkel együtt kirándulni ment Arácsra, a *Koloska-völgyben* található *Vadasparkba*.

Ezen a napon a gyerekek behozhatták kis *házi kedvenceiket* az óvodába.

Az *idősek világnapja* alkalmából a ***Csipet-csapat csoport*** 6-án nagy sikerrel szerepelt, ***Tóth Gézáné Marcsi*** óvó nénivel, a *Tátorján Nyugdíjasklubban*, valamint a *Sportcsarnokban* megtartott városi rendezvényen.

11-én délelőtt felelevenítettük a *szüreti hagyományokat*. Énekeltünk, táncoltunk, majd a hozott szőlőfürtökből *mustot készítettünk*. ***Kati*** óvó néni hozta ismét a prést. Az eseményre meghívtuk ***Mórocz Csabáné Rózsika*** óvó nénit is, aki – mint mindig – elhozta a darálót. Köszönjük ***Rózsika*** és ***Teri*** óvó néninek a hozzáértő feldolgozást!

Hagyományainkhoz híven berendeztük *Ősz kincsei kiállításunkat* a *„Zöldfal”* előtt. Köszönjük a Kedves Szülőknek a terményeket, terméseket, régi használati tárgyakat, eszközöket.

Az *október 23-i* városi ünnepi megemlékezésre a kedvezőtlen időjárás miatt intézményünk éttermében került sor. Ezt követően a jelenlévők megkoszorúzták a Bakó ligetben található emlékművet.

27-én, pénteken délelőtt immár 18. alkalommal ünnepeltük *Kippkopp születésnapját*. Elkészültek a színes *Kippkopp pólók* is, az új kiscsoportosok részére. ***Zsófi*** óvó néni az étteremben levetítette *Marék Veronika: Kippkopp gyerekei* című meséjét az ovisoknak. Utána meglepetés volt a gyermekek számára a finom gesztenyés sütemény.

November

Márton-naphoz kapcsolódóan 10-én délelőtt a néptáncos nagycsoportosok zenés, táncos műsorral készültek, majd a *Mesetarisznya* bábjátékát nézték meg a gyerekek. 11-én, szombaton 15 órától *Márton-napi rendezvény* volt a Kultúra Házában, a NABE szervezésében. Néptáncos nagycsoportosaink itt is nagy sikerrel szerepeltek, ***Vargáné Dobó Katalin*** vezetésével és ***Hujber Zsófia*** segítségével.

2009 óta minden év novemberében *„Egészséghetet”* tartunk. Célunk az egészséges életmódra, egészséges életvitel igényének kialakítására nevelés.

13-án, hétfőn a Veszprém Megyei Kormányhivatal Népegészségügyi Főosztályának munkatársai *„Stresszkezelés”* témakörben tartottak foglalkozást a nagycsoportosoknak.

14-én és 17-én délelőtt az óvodai csoportokkal a *gyermekorvosi rendelőbe* mentünk, ahol megnéztük az orvosi eszközö-

ket, beszélgettünk az orvos gyógyító munkájáról.

15-én a ***Csipet-csapat*** és a ***Ficánka csoport*** a fogorvosi rendelőbe mentek. Az ***Aprófalva csoportba*** ezen a napon meghívtuk ***Dr. Thury Vivien*** fogorvost, aki felhívta a figyelmet a helyes, alapos, rendszeres fogmosás fontosságára.

Szüret az óvodában

Csütörtökön, 16-án délelőtt az *egészséges, vitamindús táplálkozáson* volt a hangsúly: megvendégeltük egymást az étteremben. Az ***Aprófalva csoport*** *zöldségtálat* készített, különböző ízesítésű joghurtos mártogatóssal. A ***Ficánka csoport*** *gyümölcstállal* készült, a ***Csipet-csapat*** *magokkal, aszalt gyümölcsökkel* kínálta a gyerekeket, felnőtteket. Megkóstoltuk az óvodánk kertjében termő *sütőtököt* is, amit a konyhás nénik készítettek el nekünk.

November végén, egy programsorozat keretén belül ünnepeltük *óvodánk 40. évfordulóját.*

21-én, délután 16 órától *kézműves foglalkozásra* hívtuk meg a gyerekeket, szüleikkel együtt. Vidám hangulatban készültek a különböző *dísztárgyak, játékok.*

23-án délelőtt óvodánk éttermében a *Mesekocsi Színház: Holle anyó* című meseelőadásán vehettünk részt. 16 órától tartottuk a *jubileumi, ünnepi műsort.* Mindhárom csoport, és külön a néptáncos nagycsoportosok is színvonalas műsort adtak elő a meghívott vendégeknek.

24-én, nevelés nélküli munkanap keretében *belső továbbképzés* történt a dolgozóknak, dietetikus és pszichológus szakemberek tartottak előadást.

Programsorozatunk záró rendezvényére november 25-én került sor. A Katalin-bált Szülői Szervezetünk lelkes tagjai szervezték meg.

A szép, őszi napoktól november 30-án „búcsúztunk" meseelőadással, versekkel, dalos játékokkal. Tartalmas, eseményekben bővelkedő időszakot tudhatunk magunk mögött.

Az Aprófalva csoport nevében:
Hódos Zoltánné Beni óvó néni

A mi karácsonyunk

Levél a Jézuskának

Minden gyerekem elhiszi, hogy van Jézuska, így neveltük őket. Veronika, aki nemsokára tizenöt éves lesz, már tudja, hogyan működik ez az egész, tíz éves kora óta ő segít a kicsiknek, a kilenc éves Viktorinának és a hat éves Krisztiánnak, hogy megírják a levelüket. Karácsony előtt szoktak írni a Jézuskának, mit szeretnének. Nem kapják meg természetesen a teljes listát, de abból válogatunk.

24-én van a karácsonyi istentisztelet, amelyen a gyerekek szolgálatot tesznek, szerepelnek. Családilag szoktunk menni az eseményre. Közel lakunk a templomhoz, de nekem mindig vissza kell mennem valamiért: egy elfelejtett fényképezőgépért vagy telefonért. Ekkor szoktam a karácsonyfa alá tenni az ajándékokat. Korábban azt is én díszítettem, de ahhoz elég nagyok már a gyerekek, hogy ezt közösen csináljuk. A templomi alkalom után hazamegyünk, és ott találjuk az ajándékokat – amíg távol voltunk, ott járt a Jézuska. A gyerekek számára mindig kérdés, hogyan kerülnek a lakásba az ajándékok – hazafelé találgatják, vajon mi vár minket otthon. Hogy az illúzió teljes legyen, indulás előtt nyitva szoktuk hagyni az ablakot. De tavaly esett az eső, az ablak csukva maradt. Középső gyermekem, Viktorina ekkor elgondolkodott, mégis hogyan jöhetett be a Jézuska a csukott ablakon? Velünk együtt idősebb testvére is az ügy mellé állt, és változatos lehetőségeket talált arra, hogyan lehetett.

A karácsonyi szokáson túl ez egy élmény és csoda, amelyre a gyerekeknek, és talán mindannyiunknak szüksége van.

Bödörné Vida Nikoletta

Bödör Viktorina, Veronika és Krisztián

Áldott karácsonyt
és nagyon boldog új évet
kíván
valamennyi olvasójának
a
Balatonkenesei Hírlap

Lágy esti szél.
Simogat a lágy esti szél,
Simogatja a bőröm, az arcom,
Elsimítja a ráncokat,
Elfújja a bánatot rólam.

Belesimulok ölelésébe.
Körbevesz, lágyan ringat.
Belesimulok lágyságába,
Puha cirógatása varázsába.

Ereje, melege felkap.
Felemel valami magasságba,
Mélységes boldogságba,
Érinti testem, lelkem.

Magasságot és mélységet
Varázsol körém, fölém.
Talpam alá kap, hajam kócolja,
Varázslatossá teszi világom.

Jöjjél felém, lágy esti szél
Képében. Emelj a felhők fölé,
Emelj, a felhőtlenségbe,
A felhőtlenség boldogságába.

KG

Kenesén történt

A Szivárvány Népdalkör első lépése az újabb Nagydíj felé

2017. november 4-én került megrendezésre a ***XII. Vass Lajos Népzenei Találkozó és Verseny*** regionális elődöntője *Nagylókon*, ahol városunk népdalköre arany fokozatot ért el.

Ezen okból beszélgettem kórusunkkal, valamint a népdalkör vezetőjével, ***Séri Mártával*** és a művészeti vezetővel, ***Horváthné Bakos Ilonával***.

A versenysorozatot a ***Vass Lajos Népzenei Szövetség*** *„Hagyományos régiók, régiók hagyománya”* címmel hirdette meg. Célja, hogy ***Vass Lajos*** szellemének adózva bizonyítsa, kiemelt fontossága van saját zenei hagyományaink ápolásának, művelésének és továbbadásának, valamint, hogy a népzene határon innen és túl is összetartó érték.

A versenyt két évre tervezték. Az első évben az elődöntők kaptak szerepet. Idén országszerte 18 helyszínen zajlottak a megmérettetések a továbbjutásért. Ezek egyike volt Nagylók is. A rendezvényen *a népzene autentikus megszólaltatásával*, több kategóriában mutatkoztak be a versenyzők. A felnőtt kategóriában – melyen a Szivárvány Népdalkör is részt vettek – mindösszesen 10 percet kaptak a csoportok, hogy tudásukról és felkészültségükről meggyőzzék a háromtagú szakmai zsűrit, melynek tagjai minden helyszínen a népzenei területen elismert, kiváló szakemberekből állt. A Nagylóki Regionális Elődöntőn a szakmai zsűri tagjait ***Falkai Gyuláné*** (népdalénekes, tanár, a Vass Lajos Népzenei Szövetség vezetőségi tagja), ***Farkas Katalin*** (népzenész, a Vass Lajos Népzenei Szövetség elnökségi tagja) valamint ***ifj. Horváth Károly*** (népzenész, népzenetanár, a Vass Lajos Népzenei Szövetség elnökségi tagja, a Népművészet Ifjú Mestere) alkotta.

Népdalkörünk 18 pályázó közül egy *vajdasági összeállítással*, valamint egy *balatoni dalcsokorral* került az országos középdöntőbe. Ez azért jelentős siker, mert a több helyszínen zajló elődöntők több száz fellépője közül mindösszesen 150-160 versenyző folytathatja tovább a versenyt.

A középdöntők 2018 tavaszán veszik majd kezdetüket, szintén több helyszínen. Az elmúlt években Sümeg, Berettyóújfalu, Dunapataj, Mezőkövesd és Budaörs volt a fordulók házigazdája. Ez az országos megmérettetés már sokkal nagyobb téttel bír, mivel mindössze 60 csoport kap kiemelt arany fokozatot és jogosultságot arra, hogy a Kárpát-medencei döntőben versenyezzen. E rangos eseményt minden alkalommal Budapesten tartották, ahol már a határon belüli, és a határon túli magyarság képviselői versenyeztek.

Városunk népdalköre 2014 óta *büszke tulajdonosa a Nagydíjnak*. Éppen ezért joggal mondhatjuk, hogy jövőre is nagy eséllyel léphetnek színpadra, hogy ezt a szép elismerést újból magukénak tudhassák, ezzel is öregbítve településünk hírnevét.

Horváthné Bakos Ilona művészeti vezető elmondta, hogy mind tudásban, mind felkészültségben bizakodva indulnak neki a megmérettetéseknek. Ő, mint a Vass Lajos Népzenei Szövetség elnökhelyettese, nagyon is tisztában van azzal, hogy a zsűri szakmailag mit vár el a versenyeken. Éppen ezért próbálja azokat a módszereket alkalmazni, amelyek sikerre vihetik a csoportot.

Személy szerint nagyon jól érzi magát a balatonkenesei népdalkörrel való közös munkában. Ahogy fogalmazott *„Nagyon büszke vagyok rájuk, szeretek velük dolgozni. Olyan itt, mint egy családban. Néha meg kell vívnunk a magunk csatáit, de utána csendben, egyetértésben folytatjuk tovább a munkát.”*

Rendkívül fontosnak tartja a rendszeres próbákat és azt, hogy a csoport minden tagja folyamatosan részt tudjon venni ezeken az alkalmakon. Véleménye szerint náluk már nem azon múlik a siker, hogy tudják a dalokat, hanem az együtt éneklésen. Azon, hogy együtt éljenek az előadással és sugározzanak a színpadon.

Kíváncsian fordultam a népdalkör tagjaihoz, várva a hozzászólásokat. ***Gondán Zsuzsa néni*** rögtön át is vette a szót, és a tőle megszokott csibészes mosollyal azt mondta: *„Bár mindannyian Ilona árnyékában élünk, az biztos, hogy vastapsot a nagylóki elődöntőn mi kaptunk először a közönségtől. A színpadra vonulás alatt mindannyiunkban dolgozik az adrenalin és olyan érzés, mintha zsongana valami. De amikor ott állunk a színpadon, már ki tudunk minden mást zárni. Együtt vagyunk, együtt énekelünk, úgy, mint a próbák alatt sohasem. A jó hangulat tart minket össze.”*

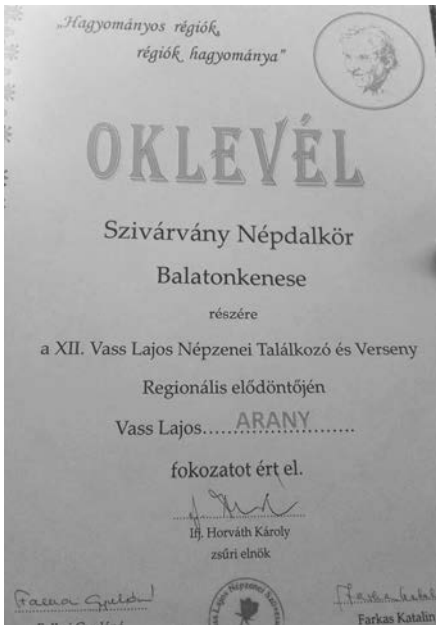
„Hagyományos régiók, régiók hagyománya”

OKLEVÉL

Szivárvány Népdalkör
Balatonkenese
részére
a XII. Vass Lajos Népzenei Találkozó és Verseny
Regionális elődöntőjén
Vass Lajos.....ARANY.....
fokozatot ért el.

Ifj. Horváth Károly
zsűri elnök

Farkas Katalin

Ilona szerint a mentális ráhangolódást csak azon kevesek tudják megtenni, akikben benne van a tudás, mely mögött

Kenesén történt

éveken át tartó kemény, aprólékos munka található. Nagy öröm volt hallani, amikor elmesélte, hogy a regionális elődöntőn a zsűri a szakmai értékeléskor példaként említette a Szivárvány Népdalkör színpadi megjelenését, fegyelmezettségét, egységét, valamint azt, menynyire szívből énekelnek.

Beszélgetésünk végén ***Mocherné Erzsi néni*** megemlítette, hogy új taggal bővült csoportjuk, ***Kerti Teréz*** személyében. Mindannyian örömmel fogadták soraikban. Kiemelte, szívesen látnak mindenkit, legyen akár fiatal, akár idősebb, aki szeret énekelni és szereti a népzenét.

Jómagam is csak buzdítani tudom mindazokat, akik szeretnének egy lelkes és összetartó csapat tagjává válni, hogy egyszer mindenképpen látogassanak el a Szivárvány Népdalkör próbájára és mindent feledve énekeljenek velük egy jót.

Szerencsésnek érzem magam, hogy több fellépésükre elkísérhettem őket, és hogy a kulisszák mögötti felkészülésükbe is betekintést nyerhettem. Bízvást állíthatom, hogy igen büszkék lehetünk rájuk, mivel bárhol is lépnek fel az ország területén, tudásuk legjavát adva, sikert sikerre halmozva képviselik településünket.

Ezúton is gratulálok a már elért eredményekhez, és további sok sikert kívánok nekik az előttük álló kihívásokhoz!

Szabó Tamás

Karitasz fogadalomtétel

„A jótékonykodás lényege, hogy önzetlenül váljunk meg szeretett és nagyra becsült dolgainktól azért, hogy másoknak jót tegyünk.”
Leiner Laura

Árpádházi Szent Erzsébet ünnepén, november 19-én a ***Magyarok Nagyasszonya Katolikus Karitasz*** csoport tagjai Szentmise keretében, ***Balázs Pál*** címzetes apátplébános előtt megújították fogadalmukat.

Ezen a napon a Karitasz-csoportok *Erzsébet-kenyérrel* kedveskednek a katolikus templomokban, melyet a helyi plébános megáld. Egy megállapítás szerint a megszentelt kenyér arra emlékeztet, hogy a szeretet cselekedetei mindannyiunk számára követendő példák. Erzsébetet a képeken rózsával ábrázolják, ennek eredete egy legendához fűződik. Egy alkalommal kenyeret vitt a szegényeknek. Útközben összetalálkozott apósával, aki megkérdezte tőle, mit visz a kötényében? Rózsákat! – hangzott a válasz. És amikor megmutatta a kötény tartalmát, abban illatos rózsák voltak. Isten azt akarta, hogy ne kelljen hazudnia, ezért tett csodát.

Szent Erzsébet 1207-ben Sárospatakon született. Az akkori kor szokása szerint négyéves korában eljegyezték. Kiválasztott leendő házastársa a türingiai tartományi gróf fia volt. Erzsébet Eisenachba, ezt követően Wartburgba került. Vőlegénye 19 éves korában meghalt. Ez után Hermann öccse, Lajos vette feleségül, 1221-ben. Boldog házasságban éltek. Három gyermekük született Hermann, Zsófia és Gertrúd. Erzsébet vezeklő életmódban élt, ostorozta magát, éjjelente gyakran virrasztott. Adakozó, irgalmas életvitele kézzel fogható jele

Kenesén történt

volt, hogy első gyermeke születése után menedékhelyet alapított árva gyerekek részére. Második gyermeke születése után 28 ágyas kórházat hozott létre, ahol maga is segítette ápolni a betegeket. Férje, Lajos 1225-ben, II. Frigyes hadseregében hadba indult. Ekkor Erzsébet vette át a tartomány kormányzását. A járványokon és az éhínségen próbált segíteni azzal, hogy kinyitatta Wartburg éléstárát. A családtagok neheztel-tek rá, pazarlással vádolták, Lajos viszont jóváhagyta Erzsébet intézkedéseit. Férje időközben a Szentföldön meghalt, Erzsébet életében nehéz időszak következett. Üldözték, ezért elmenekült otthonról. Gyermekeivel egy ólban talált menedéket. Nélkülözniük kellett, sokat nyomorogtak, később gyermekeit is elvették tőle. Férje barátainak nyomására azonban visszafogadták Wartburgba, de nem érezte ott jól magát, ezért III. rendi szerzetesnek vonult. 1231. november 17-én, 24 éves korában, súlyos betegség következtében elhunyt. IX. Gergely pápa 1235-ben szenté avatta.

2017-ben Ferenc pápa november 19-ét a szegények világnapjává nyilvánította.

Varga Ákos

A Karitasz köszönete

A Magyarok Nagyasszony Katolikus Karitasz balatonkenesei csoportja ezúton köszöni meg minden jótevőjének támogatását. Külön köszönjük az Önkormányzatnak és a Katica Pékségnek az idei év támogatását. Várunk sorainkba minden segíteni szerető személyt. Áldott karácsonyi ünnepeket és reményteljes újesztendőt kívánunk a település lakosságának!

Az én karácsonyom

Karácsonyaink akkor…

Aki megéri az idősebb kort, bő emléktárral rendelkezik. Érdekes módon a hosszabb távú memória jobban őrzi képességét, a gyerekkori emlékek olykor nagyon élénken élnek az emberben.

Így vagyok az ötvenes évek karácsonyainak emlékével is: élesen a fülemben csengenek a szülői szavak, az ünnepi hangulat, a szent énekek. A körülmények, az ajándékok pedig? Hm…

Ki ne tudná az akkor éltek közül: egyszerűség, szegénység, és mégis ünnep volt. Lélekben, ruházatban egyaránt. Olykor a faághoz vagy kis fenyőfához szaloncukrot sem lehetett kapni, Anyám készített helyette egy kis papírosba csomagolt édességet. Mégsem volt fájó, mert akkoriban mindenki hasonlóan szegény, de a családok többsége egységes volt, valóban családként élt. Szeretetben, békességben, megbecsülve, jó lélekkel töltöttük az ünnepet.

Éhezni mi soha nem éheztünk, de a pénteki tésztaleves-dióstészta – a dió a kertben termett – menü után jóleső volt az ünnepi falatokhoz nyúlni. Nem fáztunk, mert központi fűtés és termosztát híján a pirosra izzott vaskályha brikettje adott meleget. Ajándékok? Öt évvel idősebb Magdi nővérem kapott egy hajas babát – akkor még nem volt gender-elmélet és egyéb hülyeségek –, egy fiatal lány babázzon! Én meg kaptam egy műanyag lendkerekes autót, melyet a padlón meghajtottam és ment néhány métert. Ja, és ketten együtt kaptunk egy dominót. Az játék is volt meg a logikai készségnek is jót tett. Örültünk, játszottunk, nevettünk. Anyám és Apám pedig egymásra néztek, puszit adtak és annyit mondtak: jövőre talán nekünk is jut valami. Ez volt, így volt.

Előtte persze egy rövidet imádkoztunk, majd együtt énekelt a család:

„Fel nagy örömre, ma született,
Aki után a Föld epedett.”

Hála Istennek, Évi lányunk kedvenc karácsonyi dalává vált.

A Balatonkenesei Pilinszky János Irodalmi Színpad sok szeretettel várja Önt és családját

2017. december 2-án szombaton 16 órára

a Balatonkenesei Református templomba

AJÁNDÉK
című előadására

Az „ajándék” átadói:
Kerti Teréz
Kúl Bernadett
Starkné Nagy Jusztina
Szakra Enikő
Tóth Péter
Tóth-Renczes Kata
Tóth Zoltán

Szilágyi Harangegyüttes
Orgonán közreműködik: Sipos Csaba

A szülők és a nővérem sajnos elmentek már, de a családunkban ezúttal ismét együtt énekeljük majd a két évezredes keresztényi biztatást, „Fel nagy örömre, ma született…”

Minden kenesei embernek szeretetteljes, békés ünnepeket kívánok

2017. november

Tábori György

„Semmi mást nem szeretnék az életembe visszahozni,

Kerti munkák hónapról hónapra

E hóban lakom, azt végeztem,
És kövér disznót is kell öletnem,
Főleg a mellemet tartom melegen,
Hiszem, hogy tisztességgel megvénhedem.

Királyhegyi Müller János, Müller Regiomontanus Csíziójának december havához fűzött verses jótanácsa)

A december a kertben nem a legdolgosabb időszak. Ilyenkor van ideje a gazdának kályha mellett elmélkedni, fejben – és kockás papíron – tervezni a jövő évi ágyásokat, és beszélgetni. Ezt tettük mi is, hogy jótanácsain túl megtudjuk: ki a Balatonkenesei Hírlap kertésze, Bollók Ferenc?

– Feri, hogyan lettél kertész?

– Eleinte nem úgy volt, hogy kertész leszek, mert rendkívüli módon vonzódtam az állatokhoz. *Állattenyésztő szerettem volna lenni*, kora gyermekkoromtól. Édesapám kemény emberként megmutatta nekem az állattenyésztés valóságát. Elvitt a már akkor is működő küngösi sertéstelepre, ahol megláttam a nagyüzemi állattenyésztés nehézségeit, mely végtelenül negatív élményeket okozott. Talán ez segített leginkább ahhoz, hogy akkor kertész legyek. Kissrácként akárhová nyúltam, valahogy *mindig a mamák veteményesében vagy a szőlőjében kötöttem ki*. Ott éreztem magamat már akkor is a legjobban. Ez volt az első, az állatok utána jöttek.

– Tehát már a kezdetekkor tudtad, mi az élethivatásod. Ez kevés emberrel van így.

– Azért azt el kell mondanom, hogy még egészen kicsi koromban *egy időre kiszerettem a növénytermesztésből*. Ebben szerepet játszott, hogy *a spórolt pénzemet*, amit egy gyufás skatulyában tartottam, és majdnem elérte a tíz forintot, *tavasztájt elvetettem* jó helyre. Még vizet is kapott. Elképzeltem, hogy ez a pénzmag, ennek ki kell kelnie. Jött a nyár, nem kelt ki, mire bánatosan összeszedtem a pénzemet. Legalább megvolt mind. Megtudtam, hogy ez a dolog nem ilyen egyszerű, a pénz így nem szaporítható. Ezután kezdtem kacsintgatni az állattenyésztés felé. Mikor eldöntöttem, hogy nem ezzel akarok foglalkozni, az állattenyésztésből nem szerettem ki: *megszereztem a kisüzemi tenyésztési ismereteket*, és úgy hatéves koromtól tizennégy éves koromig gyönyörű *nyúltenyészetem* volt. Nagyon sok idős emlékezhet rám, mert én voltam az a boldog kissrác, aki *az évszázad bak nyulát birtokolta*. Buktával, kakaóval fogadtak a paraszt bácsik és nénik, ahová vele beállítottam. Bak nyulam mindent tudott: ha mentem érte, rám nézett, mintha kérdezte volna, na, megyünk? Soha semmi probléma nem volt vele: mire a bukta meg a kakaó elfogyott, ő is megvolt mindennel. Mindig kiabált utánam valaki az utcán: *gyönyörűek lettek*!

Az általános iskola elvégzése után a pályaválasztásom nem volt kétséges. A környékünkön a legközelebb *a balatonfüredi Széchenyi Ferenc Szakképző Iskolát* lehetett találni, ahol a kertészetnek újabb ágait ismerhettem meg. *Szőlő- és gyümölcstermesztő lettem.*

– Családi indíttatás? Felmenőid között volt kertész?

– Édesapám is szőlész volt. A szőlészet a szakma olyan ága, ahol *nemzedékek során adják át a termesztés tudnivalóit*. Nagyszüleim által pedig a kertészet mibenlétét tanulhattam meg, *a legősibb ismeretekkel, amelyet a parasztság birtokolt*. Felmenőim mindkét ágon gazdálkodó emberek voltak.

– Édesapád szőlészként dolgozott?

– Igen. Korai nyugdíjáig *Balatonfőkajáron*, a szomszéd településen. A szőlő itthon is megvolt, Kajáron pedig nagy léptékben, több száz hektáron, több száz emberrel művelt szőlőt. Ha nem a nagymamák veteményesében voltam, akkor édesapámmal mentem a szőlőbe. Apám *jó szakember* volt, így alkalma nyílt egész Európát végiglátogatni. Franciaországtól Görögországig sok borászatban járt, s gyűjtött tapasztalatokat. Ha Kajáron járok, nem telik el alkalom, hogy valaki oda ne jönne hozzám, szeretettel mosolyogva, és ne mondaná, milyen rendes ember volt apám. Az a típusú ember, aki tudott, volt tehetsége, volt lelke, arra is, hogy megpróbáljon jót tenni a körülötte élőkkel.

– A családi kötelékek és mindaz, amit tőlük tanultál, nagyon fontos szerepet játszhatnak az életedben.

– Így igaz. A *nyulászatomat* drága nagyapámnak köszönhettem, aki a háttérben ott állt mögöttem. Lekaszálta a lucernát, így a nyulaim jól éltek. Ugyanekkor megtanított a *galambászatra*, a *baromfinevelésre* – utóbbi természetes is volt. Már kevésbé szokványos, hogy belekóstolhattam a *bioméhészetbe*. Nagyapám régi fajta méheket tartott, tradicionálisan. Mi úgy szoktunk a méheinktől lopni egy darab lépes mézet. Nagypapa, ha a méhekhez bementünk, mindig megváltozott egy kicsit, *ráhangolt egy szeretethullámra* – mondta is, hogy szeretetet kell sugároznunk magunkból. A méhek *szétváltak előttünk*, odajöttek, a szemünkbe mosolyogtak. Örömmel adták nekünk, amit termeltek. Aztán megettük papával a mézet, ő bort is ivott hozzá, a saját borát. Majd lefektettük a régi pufajkát közvetlenül a kaptár kirepülése elé, a földre; gyere, kisunokám, mi alszunk, a méheink meg dolgoznak – mondta. Tele hassal könnyű volt aludni egy órát, miközben a méhek ott röpködtek fölöttünk. Csodálatos érzés volt.

– Másfajta életrend és érzés, mint a mai.

– *Semmi mást nem szeretnék az életemben visszahozni, csak a régi paraszti lét egységét, amiben mindennek megvolt a maga helye és ideje, és mindenki tudta a maga dolgát.* A régi konyhában ott állt a sezlon, ami egy méter húsz centi, ha volt, a matraca lószőrrel tömve – kemény, mint a kő –, de az összes Bollók ott nőtt fel, azon az ágyon. A világ legjobb helye volt, a sparhelttel körülbelül szemközt. Nagyon hálás vagyok drága nagymamámnak, mert még nem értem meg azóta sem, mennyi-mennyi információt adott át nekem, már egészen pici gyermekkoromban.

– Megértetted? Vagy úgy magyarázott, hogy egy gyerek is értse?

csak a régi paraszti lét egységét”

– Belenőtt az ember. Kicsi voltam, amikor a mama a *mérgező növényekről* tanított. A krumpli bogyózásánál megmutatta, hogy sem azt, sem a levelét nem fogyasztjuk a burgonyának, mert az mérgező. Erre megindult a fantáziám: hónom alá vágtam Szüle macskát – akit azért hívtunk így, mert évente legalább két fészekalj kismacskát hozott a világra, és példásan fel is nevelte őket –, és bevontam egy kísérletbe a krumplibogyóval, amitől bizony szegény egy idő után nem volt túl jól. Hát működik a dolog, gondoltam, és átballagtam a pajtába, öntöttem egy adag tejet, és addig nyomkodtam bele a macska fejét, amíg magától nem ivott, és nem láttam, hogy elindul kifelé az ajtón. Nem tettem benne kárt, Szüle macska huszonnégy évig élt, és ez nem falusi gótika. Huszonnégy évesen visszament a szomszédba, ahol született, elaludt a pajtában, és nem ébredt fel. Engem pedig talán a Szüle macskával történtek predesztináltak arra, hogy a *gyógynövényekkel* is megismerkedjek.

– Testvéred is osztozott a növény- és az állatvilág iránt érzett szeretetedben?

– Bátyámnak már szintén nagyon korán megnyilvánult az érdeklődése, de ő teljesen más irányba indult el. Őt a könyvek világa vonzotta. Ami nem azt jelenti, hogy engem nem érdekelt, de így megkaptam azt a bónuszt, hogy a testvérem ajánlotta a könyveket komoly szemekkel: ezt olvasd el! – Testvéremnek az életéből pár évtized elefántcsonttoronyban telt: irgalmatlan mennyiséget olvasott, napi adagban. Anyai nagymamám, aki okos, egyszerű parasztasszony volt, felismerve ezt, leballagott a Bajcsy-Zsilinszky utca sarkán álló kis *könyvesboltba* (legutóbb a temetkezési iroda volt a helyén), s mondta, ha jönnek az unokáim, bármit vásárolnak, tessék felírni, hetente egyszer bejövök, és mindent fizetek. Korlátlan folyószámlánk volt, mama soha nem feltételezte, hogy ezzel visszaélünk, és nem is tettük. Hat-nyolc forintba került egy könyv; odafelé menet mama zöldbabot, borsót vagy mást hozott, azt eladta a piacon, abból fizette ki a könyvek árát.

A piacon – ez az a park a Széchenyi utcában, ahol most a szökőkút van – gyerekkoromtól sokat üldögéltem. Oda vittem eladni a nyulaimat, ott vettem meg a nyúltápot visszafelé. Akárhogy nézett ki – mert nem volt éppen szívderítő az egymás mellett csámpásan álldogáló szocreál betonpadok látványa –, mégis *egyfajta fórumot jelentett az embereknek*, igazi régi piac volt. Nem messze tőle, a tér sarkán egy *elektromos boltot* lehetett találni, amiben a televíziótól a zseblámpaelemig, szögtől a kalapácsig mindent árusítottak. Most ez a fodrászüzlet.

– Az iskolás évek felhőtlenül teltek?

– Tizennégy éves voltam, középiskolai tanulmányaimat kezdtem, amikor *meghalt nagyapám. Édesapám* pedig *komoly egészségügyi problémákkal* – három infarktust kapott egymás után – kórházból kórházba került. Egy évig nem tudtuk biztosan, mi lesz vele. Ha már értettem mindent, és tudtam, mi hol van, *be kellett ugranom helyette*. Tizennégy évesen *huszonhárom hektoliter* – kétezer-háromszáz liter – bort érleltem és készítettem. A mama segítségével adtuk el. Nem biztos, hogy a vevők mindig kifizették, de megitták. – *Lágy boraink voltak*, ugyanaz a kenesei, savszegény, lágy bor, amit a mai napig készítek.

– Nagy teljesítmény tizennégy évesen, még akkor is, ha születésedtől szívtad magadba a tudományt.

– Nekem természetes volt. *Egy boron, ha ahhoz magunkat adjuk, meglátszik, amit beletettünk.* Ez érvényes minden kertészeti tevékenységre. Aki műveli a földet, a gondolatai jönnek vissza a növényein keresztül. A gyümölcsben, zöldségben a termelője, *az ember önmaga lesz benne*.

– Rakódtak egymásra a kertészeti ismereteid. Mi volt a következő lépés?

– A szőlő és gyümölcs után elkezdett foglalkoztatni a *díszfaiskolai* kertészet, mert olyan helyen élek, ahol a kertekben nagyon sok a dísznövény is. Magyarországon igazán akkor indult meg a kerti növények iránti kereslet, ezért harminc esztendővel ezelőtt *faiskolai lerakatot nyitottam*. Mellette elkezdtünk *virágkereskedelemmel* is foglalkozni.

– Kereskedő volt a családotokban?

– Nem, a felmenőim valamennyien *a paraszti lét egységében éltek*, minden idejüket abban töltötték.

– Nehéz volt elindulni a bolttal?

– Nem volt egyszerű. A rendszerváltás előtti időkről beszélünk, még nem olyan szabadon zajlott egy vállalkozás indítása, mint ma. Gyakran mentem ***Kocsis Piroska*** nénihez, a tanács Termelés- és ellátásfelügyeleti osztályára: Piroska néni, én maszek szeretnék lenni! – Mi az, hogy maszek, olyan nincs! – Jó, akkor hadd legyek magánkereskedő. – De hát az betelt! És már jövőre is betelt. Három magánkereskedői engedélyt adunk ki évente, de most is öten állnak sorban. Nem lehet! – Jó. Aztán mentem megint: Piroska néni, iparengedélyt szeretnék kiváltani! – Milyen iparengedélyt akarsz?! Nincs olyan, hogy kertész iparos! – Ha meglátott, Piroska néni szerintem már tépte a haját. Végül egyszer azt mondja: Feri! Van itt egy mutatványos engedély. Nem vitte el senki… Így aztán 1987-ben kaptam egy mutatványos és magánkereskedő engedélyt. Azóta is néha inkább mutatványosnak érzem magam. – Utána Piroska nénivel megokoltuk, hogy az ellátás érdekében szükséges, hogy legyen virágbolt Kenesén.

– Ez a nyolcvanas években elég nagy teljesítménynek számított.

– És ekkor jött a malőr, mert maszekként még nem tudtam megélni. A *Badacsonyi Állami Gazdaságnál* nagyszerű állást kaptam, nagyon jó szellemiségű helyre kerültem. Fiatalként fontos feladatot bíztak rám, *a szőlő szaporítását vezettem*, 50-60 emberrel végeztük. Meglehetősen megterhelt. Hamarosan az *oltványok értékesítésével* is megbíztak. Egyben voltam raktáros és eladó. Ha ma kapná valaki ezt a kettőt, valószínűleg elszaladna. Nagy iskola volt, abból a szempontból is, hogy láttam: *munkánk ellenértéke pénz*, nem kevés pénz. – Akkor jött egy nem túl kellemes időszak – már a privatizáció is közeledett –: *leltárt* kellett végezni a Badacsonyi Állami Gazdaságnál. Az igazgató, akit nagyon tiszteltem és szerettem – utána húsz évig dolgoztunk és beszélgettünk még sokat – ***Dr. Zsoldos Zoltán***,

kertészember, kezembe adta a leltárkönyvet. *Nem ez volt álmaim munkája*: poros székeket forgattam és további poros székeket nyomoztam egész nap. Körülbelül egyharmadával elkészültem, amikor bementem az igazgatómhoz, és lecsaptam elé a könyvet: nem fogom többet csinálni! Hazamentem, nagyon rosszkedvű voltam. Végeztem a kertészettel, *segíteni akarok az embereken*, mondtam. – Segíteni az embereken? Mégis, mit szeretnél csinálni? – kérdezte a családom. Elmegyek *mentőápolónak*! – Akkor gyere, elviszlek Veszprémbe, mondta a testvérem.

– Éles váltás. És hirtelen.

– Aznap felvettek, egy hónapig kiképzésre jártam. Furcsa bevallanom, hogy az első munkanapomon rájöttem, *nem kellett semmiféle kiképzés, mert nem tudom, honnan, talán ösztönösen, de mindent tudtam.* A *Balaton-felvidéket* kaptam egy gépkocsivezető kollégával. Olyan helyeken jártunk nap mint nap, amibe azóta is szerelmes vagyok – Révfülöptől Vöröstóig, Salföldig. Nehéz volt a beteg emberekkel; súlyos helyzetben levő magányosokat ismertem meg. És a betegség szagát. Sajnos borzasztó nagyot *csalódtam az egészségügyben*, végül nem találtam meg a helyemet, és három hónap után véget ért a mentős karrierem. Apám azt mondta: pedig ha tovább csinálod, pár éven belül *saját mentős céged* lehetett volna. Érdekes volt a meglátása, mert azért ő ismert engem.

– És a bolt?

– Életem párja, *Katika ezt a gondot levette a vállamról*. A kezdetektől ő üzemelteti a virágboltot. Amikor elkezdtem virággal foglalkozni, úgy gondoltam, hogy *én termelem meg*. Először egy kis *üvegházban* kezdtem, aztán *Balatonfüreden* és *Tihanyban*, bérelt kertészetekben *gerbera- és szegfűtermesztéssel* foglalkoztam. A mennyiség több volt, mint amennyit a boltban értékesíteni tudtunk volna, ezért bekapcsolódtunk a *virágkereskedelembe*. Ezt ma is jó kedvvel űzöm.

Tihanyban, a *Belső-tó partján* varázslatos kertészetet béreltem. Minden új és gyönyörű volt. Nagyszerű dolgot hoztunk létre, *csodálatos dolgokat kaptam az ott végzett munka során*. Csak ehhez sajnos volt nap, amikor a Kenese-Tihany távolságot háromszor kellett megtennem. Egy jó tündér mindig vigyázott ránk. Egyszer megérkeztem *harminczezer szegfűdugvánnyal*, egy mikrobusszal és egy trélerrel. Na, most mi lesz velem, hogy ültetem ezt el? Hol kapok hozzá munkást? Állt egy ember aktatáskával a kertészet előtt. Kérdem, mit szeretne? Kiderült, munkát. Hát, munka az éppen van... Szegfűt kell ültetni. Mire az emberem azt feleli: *Szerdahelyiéktől jöttem, szegfűkertészetből, húsz évig dolgoztam ott.*

Legkedvesebb és legjobban sikerült munkám azon a környéken *a tihanyi apátság belső kertjében levő fűszer- és gyógynövénykert*.

Közben *Füreden* is elindítottam egy telepet, ahol gerberát telepítettem. A nyolcvanas évek legvégén *biogáz-fűtést* rendeztem be, ami nagyon gazdaságosan üzemelt. Nyilván ezzel is lehettem volna okosabb, belőle meg gazdagabb, de kicsit eltévedtem az időben.

– Nagyon ismert azon a környéken Borsos Miklós szobrászművész feleségének, Kéry Ilonának a kertje, szóval azon a vidéken egyáltalán nem ritkák a gyönyörű kertek. – Hány projekted futott alkalmanként egyszerre?

– Mindig több. Úgy érzem jól magam, ha több megy egymással párhuzamosan. A nyolcvanas évek végén, mikor mindez már működött, gondoltam megint, hogy segíteni kellene az embereknek. A *környezetvédelem*, a *szelektív hulladékgyűjtés* mindig nagyon fontos volt nekem, elindultam megnézni, hogyan működik ez más országokban. Jó sorsom összehozott az osztrák ***Hermann Schrambauer***-rel, aki csodálatos ember volt. Az ő segítségével jutottam szelektív hulladékgyűjtő edényekhez. Már a kilencvenes években jártunk, amikor magam is nekiálltam *gyűjtőmodelleket tervezni, építeni*. Ültem az autóban, mentem végig a falun, és számoltam: szerintem százhét darab kell, hogy mindenhova jusson. Nyolc-tíz évig működtek ezek a modellek Győrtől Fehérvárig, Keneséig.

– Kenese falugondnokságán is dolgoztál.

– ***Orbán József*** főnöksége alatt kerültem oda. Sok tanulságot hozott számomra az a *több mint másfél évtized*, amíg Balatonkenese-Balatonakarattya önkormányzatának dolgoztam. Alapos gyakorlatot szereztem *parkfenntartás* terén. A munkásságom alatt *több száz négyzetméter új virágágyás létesült*, s tizenöt év alatt sikerült elérnem azt a vállalásomat, hogy *kétezer fát ültettem el Kenese és Akarattya területén*. Jó érzés látni ezeket a fákat ma is. A többség megvan.

Orbán József nagyon jó főnököm volt. Akkora odaadással végezte a munkáját, ami nem sok emberre jellemző. Vele tudtuk megoldani, hogy a gyakran nehéz költségvetési helyzet ellenére mégis *lehessen fejleszteni, nemcsak Kenesén, Akarattyán is*. Nagyon szerettem ezt a munkát, benne pedig különösen azt, hogy *a tudás, amit megszereztem, Kenesét gyarapítja*.

Munkámhoz tartozott a téli *hóeltakarítás*, ami nem volt hálás feladat, mert a szűkös anyagi lehetőségek sajnos erre is rányomták a bélyegüket. – Igyekeztem mindig *helyi embereket foglalkoztatni*, volt, akivel tizennyolc éven keresztül dolgoztam. Furcsa, hogy úgy érzem, az egyetlen ellenségem éppen az, akivel a legtovább dolgoztam együtt.

Közben *a családunk is gyarapodott*: Isten áldásával 1997-ben *fiúgyermekünk született*, Marci, aki azóta már Pécsett geográfiát tanul.

– És persze tovább gyarapítottad az ismereteidet is.

– A kertészet ágai közül jó néhány igen erősen foglalkoztat, mint például az *aroma- és fűszernövények* világa. Életemből egy évtizedet szenteltem a régi tudománynak, *a háztáji zöldségtermesztés* gyakorlati feladatainak. Jelenleg is ebben ténykedem. Mindemellett *Küngös község önkormányzatának* példaértékű *kertészeti projektjében* is lehetőségem volt és van részt venni. Az ott működő *tartósítóüzem* részére a gyümölcsöst gondozom, illetve régi, értékes szőlők termesztésének üzemi munkái tartoznak a feladatkörömbe. A programmal *többet tesznek*, mint hogy egyszerű savanyítóüzemet működtetnek: az *önfenntartó település* egy nagyon jó formáját gyakorolják. Mindemellett lehetőséget adnak *a munkaerőpiacról kiszorult embereknek*, hogy tisztességes, hasznos munkát végezzenek.

– Vissza a gyökerekhez, a háztáji termeléshez.

– Igen. És amit mindig hangsúlyozok, hogy *a régi tudás*, szüleink, nagyszüleink és az ő szüleik ismereteinek alkalmazásával. Elődeink még tudtak valamit – és nemcsak a kertről –,

ami a mai embereknek már nem magától értetődő és természetes. Ezzel a világból elveszett néhány nagyon fontos dolog, például az, hogy a férfi mitől férfi, a nő meg mitől nő.

– Vissza a kertbe. Ez bárkinek nagyon hasznos lehet, csak rá kell jönnie, mennyire jó a földdel foglalkozni.

– És ez a többit már hozza magával. Úgy gondolom, abszolút *biológiai parancsunk*, hogy az ember a hulladékáról megfelelően gondoskodjon. Csak a *kizökkent világ* teheti, hogy erről a belső parancsról megfeledkezzék valaki. Jó bizonyíték erre, ha valaki nekiáll komposztálni, egyfajta szenvedélyévé válik. Meglátja, hogy a folyamatok oda-vissza hogyan működnek, s részese lehet annak a varázsnak, ami a természetben magától értetődő, hogy *mindennek megvan a helye, ideje*.

– Nagyon elfelejtettük, hogy a dolgoknak rendelt idejük van…

– Sajnos igen. A kertészetben meg lehet feszíteni a dolgokat, ki lehet tolni a határokat, *de élni csak az ősi ritmusban tudunk*. Ebbe sok dolog beletartozik, olyan is, amire ma már nem gondolnánk: ilyen például *a hold járása*, amely számomra természetesen *szabályozza a munkafolyamatokat*. Ha fát vágunk, a holdállás befolyásolja a száradási idejét és a későbbi fűtőértéket. A régi paraszti világban *pontosan ismerték az élet ritmusát*, megvolt a munka és a pihenés ideje, és mindkettőnek a *becsülete*.

– Ettől az embernek is megvolt a tisztessége.

– Így igaz. A mai világ azon van, hogy *a becsület elvesszen*, mindenféle téren. És itt az élelmiszerek pazarlására, a sok fölösleg termelésére is gondoljunk.

– Ha magunknak termelünk, a fölösleg problémája sem olyan égető…

– Jó, ha valaki rájön, hogy számára fontos a kerttel való foglalatoskodás, és eleget tud tenni ennek a vágyának. Aztán ahogy elmerül benne, egyre több és több részletét ismeri meg a saját kertjének és ennek a munkának. Érdekes felfedezéseket is tehet valaki, még akár *saját magával* kapcsolatban is.

Minden századik ember azzal a paranccsal születik, hogy neki komposztálnia kell. A mai napig jönnek így világra emberek. Hitem szerint, aki ezt nem tudja megtenni, mert mondjuk városban él, az megbetegszik, mert *nincs a helyén*. Ugyanígy a *méhkaptárban* is születnek egyedek, amelyeknek a szemétről kell gondoskodniuk, vagy a kaptár őrzéséről. Mindennek és mindenkinek megvan a helye, csak *meg kell találnia*.

Szeretnék áldott, békés ünnepeket kívánni valamennyi olvasómnak! Szeretném, ha ebben a karácsonyi időszakban sem feledkeznének meg a kertről, amely olyan sok örömöt okoz.

Vasváry-Tóth Tibor és Nagy Krisztina

Bayer Emil: Rendhagyó vallomás

E sorokat ajánlom Ágnes unokámnak

Koszorú fejem felett
nem ragyog:
én csak egy egyszerű
költő vagyok.

Fiatal voltam
és bohém,
gondtalan, boldog
voltam én…

Hát… Valának ott
asszonyok és
lányok itt,
s rajongtam
Aranyt, Adyt,
Kosztolányit.

Testvérem volt
a zongorista,
sápad és sovány,
ki akkor játszott
egy fekete,
kopott zongorán.

És testvéreim voltak
muzsikus lelkek,
szegény fiúk,
kik gőgösek valának,
betegek és
néha hiúk.

Barátom volt egy vándor,
álmatag, bátor
kis legény,
ki akácos úton járt,
lelkében régi,
szép regény.

S az is, ki szólt:
Fizetek, Főúr,
volt egy feketém.
Szinte látom:
előttem áll Ő,
fehéren-feketén

Aztán Isten
lencsevégre kapott,
igaz és jó társat,
asszonyt adott,
És én, míg
sorskockáim
tettem-vettem:
szépen, lassan,
csendben megöregedtem.

Ma testvérem
az elhagyott, beteg
és szegény,
végére jár egy
hosszú, színes
életregény.

Hiába vesz körül
mocsok és gyalázat,
hitem mély,
szívemben
mélységes alázat.

Koszorú fejem felett
nem ragyog:
én csak egy egyszerű
költő vagyok…

Mindenkinek áldott, békés karácsonyi ünnepeket
és sikerekben gazdag új évet kívánnak a Balatonkenesei Városvédők!

Ez év december 23-án közel 60, nehéz körülmények között élő családnak
ajándékcsomagokkal próbáljuk szebbé tenni az ünnepét.
Mivel kezdeményezésünk lapzárta után valósul meg,
így az eseményről a soron következő újságban nyílik lehetőségünk részletesebben beszámolni.
Ezúton szeretnénk megköszönni az önzetlen támogatóink segítségét,
akiknek névsorát szintén a beszámolóban tesszük közzé.

A Balatonkenesei Városvédők Vezetősége

Vágyainkról…

Telik-múlik az idő. December van. Szemmel látható, ahogyan szép lassan mindenkit, kicsit és nagyot *megérint a karácsony ünnepének közeledte*. Így van ez minden évben, és jó is ez így. Gyerekek között járva egyre többször előkerül a téma, *mit is szeretnének karácsonyra*? A szemfülesebb, élénkebb gyerekek már évközben is mondogatják, ez, meg az, milyen jó is lenne karácsonyra. A többség azonban az ünnep közeledtével készíti listáit, minek is örülne igazán, ha

kibontja az ajándékot majd ott a karácsonyfa alatt. De ha őszinték akarunk lenni, akkor be kell ismerni, ilyenkor már a felnőttek is egyre gyakrabban gondolkodnak azon, *mit adjanak ajándékba* szeretteiknek, vagy éppen ők maguk minek örülnének a legjobban. Én azt gondolom, így van ez jól. Talán még az az egyszerű jelenség is, hogy decemberben van karácsony, segít jobban *ráhangolódnunk*, odafigyelnünk belső vágyainkra. Valahogy úgy tűnik számomra, *jobban figyelünk magunkra és egymásra is*. A hosszú, csendes esték, a didergős hideg, a hulló, ragyogó fehér hó sok emberben felerősíti a *mélységes vágyat az igaz ünnepre*. Arra az ünnepre, ami nem sürgés- forgás, sietés és fontoskodás, hanem valódi *megérkezés és megbékélés*, egészen a szívek legmélyéig.

Vajon mik is azok a mindannyiunkban megbúvó, bennünk rejtőző, *tiszta vágyak*?

Vajon mindenkinek vannak valóban őszinte, mély vágyai? Most nem a karácsonyi dobozokban rejtőző meglepetésekre gondolok csak, hanem azokra a vágyakra, álmokra, melyeket sokszor *legbelül őrizünk szívünk mélyén*. Sokat gondolkodtam ezen a kérdésen, és arra jutottam, hogy a vágyakozás egészen biztosan emberi létezésünk alapszövetéhez tartozik. Gyakran találjuk szembe magunkat azzal, hogy hétköznapjaink során *szükségünk van önmagunkon kívül másra is*. Mindannyian tudjuk, hogy szoktunk éhesek, sőt szomjasak is lenni. Sokszor pedig olyan jó hozzászólni valakihez.

Weöres Sándor: A vágyak idomítása című versében így ír:

„Ha vágyaidat megölöd: kísértetként visszajárnak.
Ha vágyaidat megszelídíted: igába foghatod őket és sárkányokkal szánthatsz és vethetsz.”

Azonban tudnunk kell, hogy a vágy nem csak az emberi természet része. Isten is vágyik az emberre. ***Szent Ágoston*** szép kifejezése, hogy: *„Isten vágya az élő ember.”* Tehát egészen biztosak lehetünk benne, hogy hiteles és mély lehet minden olyan vágyunk, ami bármilyen formában a bennünk és körülöttünk lévő életet segíti, védelmezi. Mondhatjuk, hogy *a belső vágyak mindenképpen léteznek minden ember szívében-lelkében.*

Azonban máris adódik az újabb kérdés: vajon *lehetséges-e az embernek növelni saját belső vágyakozását*? Igen. Nagy lelki mesterek arról tanítanak, hogy lehetséges. A növekedés kulcsa pedig nem más, mint az *értelmünk használata*, a *tudatosság*, valamint az *akaraterő* kimunkálása, megedzése. Ezek a tulajdonságok tesznek minket, embereket képessé arra, hogy életünk ne csak céltalan sodródás, hanem *döntésekből építkező, tudatos vállalkozás* legyen, mely igaz, *belső szabadságot* eredményez.

És még egy fontos dolgot kell megjegyeznünk. Belső vágyaink életre váltása *nem egy gyors folyamat.* Ha igazán szeretnénk élet-re kelteni belső vágyainkat, *kitartónak* és *türelmesnek* kell lennünk.

Így, úton karácsony felé, biztosan emberi, mégis felülről jövő ajándék bennünk az a vágy, amikor szeretnénk, hogy a dombokon, a háztetőkön megpihenő csendes *advent békéje ne csak külső valóság legyen.* Azt szeretnénk, hogy valóban járja át a békesség legdrágább köreinket éppen úgy, ahogyan saját magunkat és szeretteinket is. Mit kívánhatnék karácsony szent ünnepére? Azt hiszem, egyetlen dolgot. Azt kívánom, hogy álmaink, legmélyebb vágyaink *elvezessenek minket* saját útjainkon keresztül karácsony szent ünnepéhez. Kicsiket és nagyokat segítsenek saját belső vágyaik átélni azt a nagy titkot, hogy *nem vagyunk egyedül, hiszen velünk az Isten*.

M. Erzsébet nővér

Az én karácsonyom

Legkülönlegesebb karácsonyi élményem

Eddig minden karácsonyomat közösségben töltöttem. Vagy a szüleimmel és a testvéremmel együtt otthon, vagy már a szerzetes nővérek társaságában itt.

Egy kivétel volt. Pár éve édesanyám váratlanul kórházba került, épp karácsony ünnepén. Aznap hazamentem. Évek óta nem voltam otthon karácsonykor, így nagyon megérintett a szülői ház ünnepi díszítése, az ismerős üveggömbök a karácsonyfán. Csak éppen most ott voltak még a mentősök nyomai is. Az asztalon egy tányér bejgli, mellette pedig az injekciós tű. Azon a karácsonyon nappal a kórházban voltam anyu mellett, este pedig otthon, a karácsonyfa mellett. Sok minden átértékelődött akkor bennem.

Azóta édesanyám meggyógyult, én pedig azon vagyok, hogy sok-sok közös élményünk legyen még együtt.

M. Teréz nővér

Életvezetés – Az ünnep legyen készülődés és találkozás

Mottó: „Táruljatok föl, örök kapuk, a dicsőség Királya bevonul” (adventi antifóna)

Amikor kedvünk támad egy kicsit sétálni, azt vesszük észre, hogy már *advent* idején kigyúlnak a *karácsonyi fények* az utcákon, tele vannak feldíszített karácsonyfákkal a boltok, karácsonyi vásárokat szerveznek országszerte. Sokan mondjuk azt, hogy ez még korai, minek ezt elkezdeni, elhasználjuk lelkünk ünnepi munícióját mire december 24-én este leülünk… De mégis! Tele vannak az ünnepi vásárok emberekkel, ha egy-egy házba betérünk már kisebb díszek, girlandok ékesítik a szobákat, már hetekkel korábban tervezzük az ünnepi menüt, az ünnepi asztal díszeit… Tudjuk, hogy talán *korai* a készülődés, de nehéz ellenállni! Persze tudjuk, hogy az advent *még csak a készülődés ideje*, az adventi koszorú mellett dísztelen a templom, s az igazi az lenne, ha mi magunk is egy kicsit jobbá válnánk a nagy napra.

Az emberek *felfokozott lelkiállapotba* kerülnek karácsony idején. Én úgy gondolom, a fények, a díszek, a betlehemes szobrok hatnak ránk. Segítenek átérezni, hogy mi is történt régen és *mire van újra lehetőségünk*.

Betlehem a balatonkenesei katolikus templomban

Ugyanakkor a karácsonynak nagyon sok arca van. Van, aki a *nagycsaládi közös asztalt* keresi benne, van, aki az *ajándékozásban* találja meg az örömet, van, aki a *karácsonyi dallamokat* hallva érez valami édeset és melengetőt a szívében. A karácsony igazi arcát ***Szent Ferenc*** fedezte fel számunkra. Az itáliai *Greccio*-ban Ferenc 1223-ban arra kérte egy barátját, hogy rendezzen be egy barlangot, készítsen jászolt, hozzon szalmát, szamarat és ökröt, és értesítse a helybeli pásztorokat, s így *alkalmi színészekkel elevenítették fel a szent éjszaka eseményeit*. (Greccio-ban azóta is szó szerint minden nap karácsony van! A kiváltságos helyzet annak köszönhető, hogy a zarándokhely pápai kiváltságot kapott, miszerint az év bármely szakában lehet itt karácsonyi szentmisét bemutatni.) A *betlehemállítás* szokása azóta világszerte részévé vált a templomok és a városi terek karácsonyi programjainak.

Azon gondolkodtam, *miért fontos számunkra*, hogy karácsonyra minden angyalkás, betlehemes, fenyőágas legyünk körülöttünk? Saját magamon is azt tapasztalom, hogy már advent idején *szívesen gondolok előre* karácsony napjára, hogy az milyen szép lesz, milyen örömteli lesz! S mikor egyre közelebb és közelebb jutok a szentestéhez, egyre többször hallgatok karácsonyi zenéket, *lassan díszbe öltözik a kolostor is*, fényfüzérek kerülnek a polcokra, girlandok az ajtókeretekre és valamire nagyon-nagyon készülök a lelkem mélyén!

Számomra a karácsonyi díszekkel ékesített girlandos ajtókeretekről egy valóságos és mégis *láthatatlan kapu* jut eszembe. Amikor egy kapun átmegyünk, akkor egy új helyre kerülünk. Amikor a karácsonyi díszekkel körbefuttatott ajtó felé közeledünk, szívünk mélyén különleges érzések futnak át, mert legbelül pontosan érezzük, hogy *több van itt*, mint egy csillogó-villogó ajtókeret. Valahol legbelül tudjuk, hogy *van egy olyan hely*, ahol nagyon jó lenni és szeretnénk ott lenni. Karácsony sokunknak *erre ad lehetőséget*, hogy lelkünk mélyén *meghaladjuk önmagunkat*, *meghaladjuk a látható világot*, átlépjünk a látható kapu láthatatlan részén, és *részesei lehessünk egy olyan világnak, ami Istenhez tartozik*.

Maga Karácsony ünnepe is egy Kapu. A szeretet Istene ott áll a láthatatlan oldalon, én pedig itt állok a látható oldalon. Az ünnep, a karácsonyfa, a betlehemi szobrok, … mind-mind arra vezetnek minket, hogy képesek legyünk átérezni, itt sokkal többről van szó, mint néhány csillagról egy zöld fán, ami a lakásba hozva pusztulásra van ítélve. *Az emberek megváltoznak ezen a napon.* Van, aki *lélekben megérzi* ezt a másik világot, amely éppoly valóságos, és ő lelkében találkozik az emberré vált Szeretettel, és van, aki még *készülődik rá*, hogy megtegye a nagy lépést.

A betlehemállítás lényege az egykori események átélése, ami hozzásegíti az embereket, hogy *saját szívükben készítsenek jászolt*, amelybe minden karácsonykor beleszülethet az Isteni Kisded, aki nincstelenül jött a világra, magára véve minden emberi fájdalmat és szomorúságát, de örömöt és szép vágyakat is. Az Ige testté lett és közöttünk élt. *A Szeretet emberi testet öltött. Karácsony ünnepe kaput nyit önmagunkon túlra.*

Áldott és beteljesült örömmel teli adventi készülődést és karácsonyi ünnepeket kívánok!

M. Teréz nővér

Csapatépítő kirándulás és fergeteges „libázás”

- avagy színes őszi programokkal büszkélkedhet a NABE helyi csoportja

A Nők a Balatonért Egyesület (NABE) Balatonakarattyai és Balatonkenesei csoportja idén ősszel két tartalmas és mozgalmas programmal – egy egész napos kirándulással és a hagyományos Márton-napi kenesei libás sokadalommal – színesítette a lelkes és elhivatott csapat 2017-es rendezvénypalettáját.

A kirándulás...

Október harmadik szombatján már reggel 7 órakor felkerekedtünk, ugyanis első állomásunkon, a Zselickisfalud határában lévő **Zselici Csillagpark**ban kora délelőttre várták a csapatunkat. A helyszínen mindjárt az elején megtudtuk, hogy a Zselici Tájvédelmi Körzet, amelynek szívében létesült a Csillagpark, 2009-ben nyerte el a Nemzetközi Csillagos-égbolt-park címet. Ezen a helyen ugyanis a mesterséges fények hiánya, az alacsony szintű fényszennyezés miatt a csillagos égbolt olyan részleteit is láthatjuk szabad szemmel, amelyeket máshonnan lehetetlen megfigyelni.

A közel másfél órás csillagvizsgálói programunkat a távcsőkupolában kezdtük. Szerencsére az égiek felettébb kegyesek voltak hozzánk, és a reggeli fátyolfelhős, itt-ott borongós ég érkezésünkkor derültre váltott, így a távcsöves bemutató során, a 100 milliméter átmérőjű, speciális eszköz segítségével megtekinthettük a Napot. Ezt követően a csillagászati kiállításon megismerkedhettünk a meteoritok főbb fajtáival, méghozzá egy egyedülálló gyűjtemény féltve őrzött darabjaival. Az utolsó állomásunkon, a planetáriumban először a csillagos égboltban gyönyörködhettünk, majd pedig *Az élet eredete* című látványos filmet néztük meg a földi élet kialakulásáról.

Az égi élmények után a Kaposvártól mindössze nyolc kilométerre található Szennára vitt az utunk, azon belül is a Zselici Tájvédelmi Körzet területén fekvő, az 1982-ben a rangos *Europa Nostra-díjjal* jutalmazott **Szennai Skanzen**be.

A település immár külföldön is ismert nevezetessége, az 1978-ban megnyílt szabadtéri néprajzi múzeum egyedülálló módon egy élő falu közepén, a közösség aktív részvételével jött létre. Azzal az elsődleges céllal, hogy megőrizze és bemutassa Zselic és Belső-Somogy sokszínű népi kultúráját, gazdag tárgyi és szellemi örökségét. A hangulatos falumúzeumban öt lakóház és gazdasági épületei, három szőlőhegyi pince, két szakrális kisemlék, valamint a mezőgazdasági gépeknek helyet adó gépszín látható. A múzeum területén található Somogy egyik legszebb műemléke, az 1785-ben népi barokk stílusban épült, festett kazettás menynyezetű református templom, mely igazi ékköve a megyének. A templom máig aktív szerepet tölt be a falu életében.

A szívet melengető időutazás befejeztével Szennáról **Kaposvár** felé vettük az irányt, ahol az idén megnyílt *Patrióta Bár és Grillházban* finom ebéd és egy rövid szieszta várta a csapatot. Aztán nyakunkba vettük a várost, merthogy Somogy megye székhelye lévén megyei jogú város, egyetemi város és püspöki székhely is, megannyi látnivalóval szolgál. Az időnk szűkössége miatt ezekből nyílván csak ízelítőt kaphattunk, de hála a kedves, barátságos és nem utolsósorban nagyon felkészült idegenvezetőnknek, túl azon, hogy sok érdekességet megtudtunk a város legfőbb nevezetességeiről, a városházára is bejutottunk, ahol két esküvő között villámgyorsan megcsodáltuk a díszes épület belső tereit is. Mi több, a hangulatos belvárosi séta során Európa legszebb főterén is jártunk: a somogyi megyeszékhely központi tere az idei *Európai virágos városok és falvak* versenyén nyerte el ezt a díjat.

Kirándulásunk utolsó állomásán, a 17. századtól búcsújáróhelyként jegyzett Somogy megyei községben, **Andocs**on nem mindennapi látványban volt részünk. A település fő nevezetessége, *a barokk kegytemplom*, amely a 16. századi átépítése során kapta a terület egyik legszebb hálóboltozatos szentélyét.

A templom Szűz Mária szobrát 1747 óta öltöztetik. A kisded Jézust tartó Máriának *Széchenyi Katalin grófnő* ajándékozta az első palástot, és azóta évről évre gyarapszik az ajándékruhák száma.

A plébánia egyik szárnyában rendezték be a Szűzanya ruháiból berendezett Mária Múzeumot. Akik ide zarándokolnak, nem márványtáblával fejezik ki a ragaszkodásukat, köszönetüket, hanem egy-egy Mária-ruhával. A legtöbb köntös Magyarországról érkezett, illetve a határon túli magyaroktól. Továbbá vannak Írországból, Kanadából, Dél-Amerikából, és Kínából valók is. A világ minden tájáról származó öltözékek közül a legrégebbi, épségben megmaradt ruha 1852-ből való; *Tallián-né Boronkay Cili* adománya.

A ruhatárat 2004 nyarán rendezték át, a csodás „költemények" jelenleg három teremben függenek vállfákon. Számát tekintve, Európában egyedülálló a gyűjtemény, több mint 360 öltözék van kollekcióban.

Élményből és különleges hangulatból tehát bőven jutott

azon a napfényes októberi szombaton, és mi, a helyi NABE-csoport tagjai ezúton is szeretnénk megköszönni *Thury Zsuzsának*, hogy megszervezte ezt a tartalmas és sok látnivalóval szolgáló kirándulást.

És a fergeteges „libázás"...

A somogyi kiruccanás után három héttel, november 11-én délután pedig már Kenesén serénykedtünk, merthogy az elmúlt évekhez hasonlóan idén is a Kultúra Háza adott otthont az immár hagyományos *Márton Napi Libaságok* elnevezésű NABE-rendezvénynek.

Délután 3 órától sorra érkeztek a vendégek a közös városi libázásra, a Kultúra Házát benépesítő kicsik és nagyok létszáma, na meg a jelenlévők mosolygós tekintete sokadszorra is bebizonyította, hogy a Márton-napi kenesei sokadalom változatlanul népszerű, várva várt és sok érdeklődőt vonzó esemény.

A rendezvény nyitányaként *Vargáné Dobó Katalin* ismertette a Márton nap történetét, majd a kenesei *Kippkopp óvoda* óvodásainak szavalós-éneklős-táncos műsora következett. A délután folyamán a lenti nagyte-

remben játszóház várta a játékos kedvű apróságokat, az emeleti kézműves foglalkozásokon pedig libabábot, valamint igazán különleges, LED-del megvilágított lampiont is készíthettek az ügyes kezű gyerkőcök. De volt libás puzzle kirakás, kukoricamorzsolás, többféle játékos vetélkedő, sőt, jó hangulatú táncház is, ez utóbbi *Vargáné Dobó Katalin* vezetésével.

Mindeközben az *„Aki Márton-napon libát nem eszik, egész évben éhözik…"* jelmondatot szem előtt tartva a NABE-tagtársak jóvoltából isteni libazsíros kenyeret, ludaskását és ínycsiklandó házi süteményeket kóstolhattak a vendégek, akik a Kelet-Balatoni Borrend tagjai által felajánlott zamatos újborral öblíthették le a finom falatokat.

A rendezvény utolsó felvonásaként a Kultúra Háza előtti téren igazán hangulatos szabadtéri lampionos felvonulással zártuk a sokéves hagyománnyal bíró libás forgatagot.

Szűcs Anikó

Arcok, gondolatok, vélemények

Várakozom a bevásárlóközpontban, olykorolykor körbetekintek: vajon milyen környezettel fogadjuk a településünkre érkező s pihenni vágyó vendégeinket? Közben óhatatlanul is látom az arra járók arcáról leolvasható reakciókat, amelyek sok mindent elárulnak ki nem mondott gondolataikról. Városközpontunk egyik oldalán a nyugatot megközelítő fejlődés jelei láthatók, minden elismerést megérdemlő kulturált környezetben (természetesen jóval magasabb árak kíséretében), míg a másik oldalon a „balkáni színvonallal" vetélkedő, szégyenteljes látvány: az előző napok során elszórt szemetet, a magasra felnövekvő gyomot, a járdára dőlő, méteres fahajtásokat. Nézem az arcokat, ám közben akarva-akaratlanul hallom a néha hangosan kimondott véleményeket, amelyeket jó volna, ha rajtam kívül végre mások is meghallanának! Tudom jól, a mai világ nem a „megváltás" világa, s annak ellenére, hogy a helyi vezetés minden tőle telhetőt elkövet a rendezett környezetért, megfelelő partnerek hiányában ez az akarat kevésnek tűnik. Tudtommal a törvény lehetővé teszi a mindazokkal szembeni szigorú eljárást, akik a felszólítást követően sem tartják rendben az előttük levő közterületet, sőt akár bírság kiszabásával is sújthatók. Mégis úgy tűnik, valamiféle okból e lehetőségek esetleges alkalmazásának kevés eredménye tapasztalható.

Az időközben kissé feltámadó szellő hűsítően kellemes levegőt hoz magával, ám nem mindenki örül neki, ugyanis a termelői piac előtti murvás terület porát az ott tartózkodó vásárlókra, árusokra, valamint a kirakott termékekre teríti. Páran megjegyzik: minek a térköves út, ha a környéke ápolatlan?

Látom azokat, akik átnéznek az úttest túloldalára, s néhány pillanatra úrrá lesz rajtuk a vágyakozás, amelyet sajnos rövid időn belül felvált a beletörődés néma szomorúsága – vele a tárcájukban lapuló kevéske pénzük tudata. S nézem az arcokat, amelyeket a gőg s a velük született nagyképűség ural, amint fennhéjázón körbetekintgetve beülnek több tízmilliós értékű autóikba, miközben hangoskodva szidják az előttük parkoló kisautókat meg azok gazdáit. Eltűnődöm: ilyen esetben vajon roppant tehetséges és szorgalmas embereket látok, avagy néhányat a közönséges szélhámosok közül?

Miközben e gondolatok háborognak bennem, érzem, néhányan hosszan néznek; vannak, akiknek futólag, unott arccal fut végig rajtam a tekintetük, ám akadnak, akik érdeklődve szólítanak meg. Sok régi ismerőst fedezek fel az arra sétálók között, településünk hosszú évtizedek óta visszajáró vendégeit. Mára már jó néhányan saját ingatlannal rendelkeznek városunkban.

Természetesen a helyiekkel is elbeszélgetek, főként az idősebbekkel, hogylétük felől érdeklődve, de fiataljaink közül is megállnak néhány pillanatra, egy kézfogás, néhány jó szó erejéig. Elmondják, jelenleg merre járják a világot boldogulásuk, jövőjük érdekében. Tekintetükből erő, ragyogó őszinteség, magabiztosság s az önbizalom mindent elsöprő ereje sugárzik. Magamban őszintén sajnálom őket, amiért családjuktól távol kell megteremteniük jövőjük alapjait, ugyanakkor tudom, büszkék is lehetünk rájuk, mert biztos, hogy a világ bármely részére vetődjenek, bizonyítják a magyar emberek szorgalmát, élni akarását, a munkához való tisztességes hozzáállását. Ami kissé elszomorít, hogy többségük a további életét odakünn tudja csak elképzelni, ott akar családostól véglegesen letelepülni. Közülük egyre többen vallják: ahol a megélhetést biztosító munka és mellé a kenyér, ott a haza is. Bár ezen érveket a lelkem mélyén elfogadni nem tudom, miután megemlítik a hazai választási rendszert, amely gyakorlatilag ellehetetleníti akaratuk kinyilvánításának lehetőségét, elfogynak érveim. Számukra, mint született magyar állampolgárok számára ez megalázóan sértő és elfogadhatatlan. Úgy érzik, ezzel kitaszítottakká válnak. A megszégyenülés keserű érzése járja át a szívemet. Fiataljaink kivándorlási hulláma városunkat is érinti, s ha nem lépünk időben, a közeli esztendők múltával mindez az itt élők lélekszámának csökkenésében egyre érzékelhetőbb formában jelentkezik. Valós tény, hogy a születések száma ténylegesen alulmúlja az elhalálozottakét, bár vannak, akik ezt vitatják, mondván: a lélekszám alakulása alig mutat némi eltérést. Szomorú ez a hozzáállás, ugyanis a településünkre költözők általában idős, gyermekeiket már útjukra bocsátott emberek, akik a nagyvárosi forgatagot megunva békés, nyugodt, élhetőbb környezetre vágynak. Egyáltalán nem biztos, hogy majdan utódaik is nálunk szándékoznak letelepülni. Bízunk városunk vezetésében, hogy mihamarabb segítséget nyújt a helyben letelepülni vágyó fiataloknak!

Sokunknak fontos településünk arculatának megőrzése, hisz a hozzánk látogató turisták a Balaton varázsa mellett elsősorban emiatt szerették meg kisvárosunkat. Minden olyan tevékenység, amely ezen felfogással szembe megy, Balatonkenese városának, az állandó lakosságnak, valamint a nyaralóval rendelkező üdülővendégeknek visszafordíthatatlan károkat okoz. S amiért még sokan megszólítanak: óvjuk, ne ítéljük halálra még meglévő műemléképületeinket, az e tájra jellemző építészeti remekműveket. Ismerőseim sokszor s hosszasan sorolják az általuk elfogadhatatlannak tartott döntéseket, ám legtöbb estben sajnos én magam sem tudom a helyes választ. Többségük szerint, aki építészeti jellege miatt megóvásra érdemes ingatlant vásárol, az számoljon a kötelező felújítás többletköltségeivel is. Követendő példa a Bagolyvár teljes rekonstrukciója, melynél a tulajdonos az eredeti állapotába állította vissza az épületet. Balatonkenese kertvárosi jellegét nem szabad feláldozni a városunk képéhez nem illő fejlesztésekért, meglévő értékeinket kötelező megőriznünk gyermekeink, unokáink, az eljövendő nemzedékek számára. Az ésszerű, átgondolt fejlesztéseknek nem lehet akadálya az sem, hogy a még meglévő zöldterületeinket óvjuk. Nem lehet olyan érv és érdek, amely a környezetünk védelmében megfogalmazott közösségi véleményt felülírhatná, félresöpörhetné. Balatonkenese őrizze meg kertvárosjellegét, fogalmazták meg többször képviselőtestületünk tagjai, hogy a hozzánk érkező turisták szívesen jöjjenek városunkba pihenni. Mindez a játszóterek számának növelésével, zöldterületeink védelmével is jár. Alakítsuk ki a városközponthoz csatlakozó utcákon a parkolási lehetőséget – kitűnő példa erre az Óvoda utca –, s ne a még meglévő parkjainkat áldozzuk fel, esetleges átminősítéssel. Az üdülési szezon után nyaralóvendégeink visszatérnek otthonaikba, a helyi lakosok viszont itt élik tovább mindennapjaikat, s fizetik az adót. Kötelességünk megóvni, védeni maradék területeinket, az elődeink által teremtett értékeket a jövő nemzedék számára.

A felújított Bagolyvár

Id. M.S.

Kodály Zoltán születésnapjára

Az idei év kulturális életének meghatározó vonala a nemzetközileg is elismert zeneszerzőnk-zenepedagógusunk, Kodály Zoltán születésének 135., illetve halálának 50. évfordulója.

Országszerte, világszerte hangversenytermek százaiban csendülnek fel művek a terjedelmes életműveből, előadások a szerteágazó munkásságáról. (Remélem) köztudott, hogy a 20. századi magyar zenekultúra egyik legkiemelkedőbb személyisége volt: ***zeneszerző***, ***népzenekutató***, ***zenepedagógus*** és ***nyelvész***. *A nemzetközileg is ismert, elismert* (és sok más országban sikerrel alkalmazott) *zenei nevelési koncepciója az alapja ma Magyarországon a zenetanításnak*, és fontos szerepet játszik a profi zenészek képzésében is. Kodály Zoltán jelentős szerepet játszott a magyar közéletben is, több befolyásos zenész, művész, tudós és politikus tartozott ismeretségi köréhez.

1882. december 16-án, Kecskeméten született, zenekedvelő vasutas családban. Az első zenei impulzusok *Galántán*, a Vág és Dudvág között elterülő *mátyusföldi* kis faluban érték, majd a *nagyszombati érseki főgimnázium tanulójaként* alapozta meg későbbi sokoldalú műveltségét és tudását. 1900 őszétől *zeneszerzést* tanult a budapesti *Zeneakadémián*, és bölcsészeti tanulmányokat folytatott az *Eötvös Kollégiumban* és a *Pázmány Péter Egyetemen*. 1905-ben megismerkedett későbbi feleségével, ***Schlesinger (Sándor) Emmával***, valamint ***Bartók Bélával***, akivel hamarosan az első közös *népdalgyűjtő útjukra* indultak. *Berlinben* és *Párizsban* is tanult, 25 évesen pedig már a *Zeneakadémia tanára* volt. Fiatalkori fontosabb művei: *I. vonósnégyes*, *Duó hegedűre és gordonkára*, *Szólószonáta gordonkára*, *Megkésett melódiák*. Pályája nem volt felhőtlen: már a Zeneakadémia *aligazgatója* volt, amikor fegyelmi eljárást indítottak ellene, a tanítástól pedig eltiltották. 1920-ban a fegyelmi vizsgálaton eredményesen semmisítette meg a bíráló bizottság összes vádját.

Bartók Béla és Kodály Zoltán a Waldbauer-Kerpely vonósnégyes tagjaival, 1911-ben

1923. november 19-én mutatták be egyik legfontosabb és leghíresebb művét, a *Psalmus Hungaricust*, mely egy bariton szólóra, kórusra és nagyzenekarra íródott grandiózus alkotás. Főbb művei közül bizonyára ismerősen cseng: *Háry János-szvit*, *Marosszéki táncok*, *Galántai táncok*, *Mátrai képek*, *Székelyfonó*... és még hosszan sorolhatnánk. Zeneszerzői életműve rendkívül szerteágazó: színpadi művek, zenekari művek, kórusművek hangszerkísérettel és anélkül, szóló hangszeres- és kamarazenei művek, dalok, és fontos megemlíteni *katolikus és protestáns egyházzenei műveit* is. S a művek kapcsán Kodály azon kevés szerzők közé tartozott, akiket érdekelt, hogy szerzeményei elérik-e céljukat: ti. hogy hallgassák őket, s a magyar nép lelkéből kikelt népdalok művészi feldolgozásban *visszakerüljenek* oda, ahova rendeltettek: a magyar néphez (is). Igen ám, de van-e felkészült füle a népnek ehhez, hogy értse? Tüstént látta: *nincs*! Így érlelődött meg benne a gondolat, hogy *a zenei nevelést már az óvodában meg kell kezdeni*, méghozzá alkalmas és jól felkészített óvodapedagógusokkal, akik tudnak és szeretnek is énekelni. Van-e ilyen? Tüstént látta: *kevés*! S az a kevés is *milyen zenei nyelvet beszél*? Idegenből beszivárgott, a magyar lélektől idegen dalokat, melyek idegen érzéseket ültetnek el. S fáradságos, ám gyönyörű munka következett: *írni az ifjúságnak*, az ő nyelvükön. A legegyszerűbb *olvasógyakorlatoktól*, melyek szabad rögtönzésekből, dúdolásból, egyszerű mondókák egyszerű dallamaiból származnak – egészen a *gyermekkarokig*. Célja nemcsak az önmagáért való zenei műveltség, hanem ennek beillesztése a komplett műveltségbe: olvassunk kottát is úgy, ahogyan a betűket. Miért fontos ez? Mert ezáltal pallérozódik a számolás, a rendes olvasás, a szövegértés, ezáltal a *lélek és az emberség* is. A karének közösségre nevel: nemcsak önző egyén vagyok, aki sikereket ér el, mások meg nem, hanem egy *közösség* része is: minden hang és minden szólam fontos, mert ebből lesz a harmónia. Ma is érdemes elgondolkozni: vajon a rengeteg tanóra, a többkilós hátizsák, a külön emelt szintű ez-az, *valóban eléri-e azt a többletet, amit az ének és a karének szakszerű tanítása jelent(hetne)*? Meggyőződésem, hogy a legszebb születésnapi ajándék az volna ma is Kodály számára, ha újraértékelnénk ezt a kérdést. Persze változott a kor, a gyerekek is: mégis hiszem, hogy megfelelő szakemberek *révén az eredményesebb zenetanításnak a kémiatanár, a tesitanár, a magyartanár és az idegennyelv-tanár is hasznát látná*. Arról nem is beszélve, hogy teljesebb és jobb emberek jönnének velünk szembe az utcán pár év múlva. Olyanok, akik nemcsak a háttérben és nemcsak igénytelen zenét hallgatnak, vagy akiknek nem közömbös egy hangversenyplakát, vagy meghívás.

Kodály és első felesége, Schlesinger Emma

S végül olyan értelmiségiek, akiknek nem kell külön újságcikkekben vagy fórumokon bizonygatni újból és újból, hogy ez miért fontos.

„Ha egy szóval akarnók jellemezni e nevelés lényegét, az a szó nem lehetne más, mint: ének… Mechanizálódó korunk olyan úton halad, melynek végén az ember géppé válik. Ettől csak az ének szelleme véd meg.” (Zenei nevelés Magyarországon, 1966)

Sipos Csaba
zenetanár

Majláth Mikes László – Tónió rajza

Szép szeptemberi nap. Az iskola már elkezdődött, néptelen a táj. Ülök a nyugágyban és élvezem az őszi nap utolsó sugarait és az áldott csendet. Nem zavar semmi zaj, az elektromos fűnyíró, a motoros fűnyíró, a fűkasza, a sövényvágó, a szegélynyíró, a motoros fűrész, a flex, a villanyfúró, a betonkeverő, a kalapálás, a vésés és a harkály kopácsolásától eltekintve semmi. De én juszt is élvezem a szép, őszi napot. Füldugóval!

A szemközti nyaraló előtt a szokásos fehér műanyag széken üldögél a szomszéd. A bal keze nagyujján egy hatalmas kötés. Mi történt, egykomám? A falba akartam egy nagy szöget beverni, véletlenül melléütöttem a kalapáccsal, aztán ez lett a vége. Másnap megint arra járok, kint ül a szomszéd, a jobb keze nagyujján is egy hatalmas kötés? Most meg mi történt magával? Megpróbáltam a szöget bal kézzel beverni…

Annak idején úgy tanultuk, hogy a legantagonisztikusabb, legkibékíthetetlenebb ellentét a szocializmus és a kapitalizmus között feszül. Nagy tévedés. Ezt csak az hiszi el, akinek nincs telke, nincs füve vagy netán pázsitja. A legnagyobb ellentét a telektulajdonos és a vakond között van. Amikor kezdő telektulajdonos voltam, az első szomszéd azt ajánlotta a vakondtúrások ellen, hogy ássak be üres sörösüvegeket a földbe, és az üvegekbe fúvó szél zúgása elűzi a vakondokat. Nem űzte el, sőt gyarapodtak a dombocskák. A második szomszéd azt mondta, fúrjak lukakat a vakondtúrásokba és dugjak beléjük molyirtásra szolgáló naftalingolyókat. A molyokat lehet, hogy elűzte, de a vakondok úgy zabálták a naftalingolyókat, mint maci a mézet. A harmadik szomszéd nagyon ajánlotta a füstpatront. A vakondtúrásokba fúrtam egy lukat, belédugtam a patront, meggyújtottam, s akkora büdös füst keletkezett, hogy jól megszidtak a szomszédok, csak a vakondok ficánkoltak tovább a föld alatt. A negyedik szomszéd tuti megoldást kínált. Vegyek elemes vakondriasztót, a fémtartályt dugjam bele a földbe, s a húsz másodpercenként felhangzó halk búgás elűzi a vakondokat. Nemhogy elűzte volna, direkte élvezték a rusnya dögök a szép, ritmikus dallamot. Az ötödik szomszéd azt mondta, bízzak benne. Vegyek talajfertőtlenítőt, szórjam szét szép egyenletesen, a talajfertőtlenítő elpusztítja a földben élő gilisztákat, kukacokat, férgeket, nem lesz mit enniük a vakondoknak és átvándorolnak a szomszéd telkére. Igen ám, de a szomszéd is szétszórt talajfertőtlenítőt. Most aztán ingáznak a vakondok egyik telekről a másikra, s mindketten vakarjuk a fejünket: most mit csináljunk? A hatodik szomszéd drasztikus megoldást kínált. Azt mondta, keljek fel hajnalban, üljek le egy székre, fogjak a kezembe egy éles ásót, s ha meglátom kibukkanni a vakondot, jól kólintsam fejbe. Lehet, hogy működött volna a dolog, de mégsem sikerült. A széken ülve mindig elbóbiskoltam, s mire felébredtem, három újabb vakondtúrás éktelenkedett a pázsitomon. Pázsit? A sok vakondtúrástól úgy néz ki a telek, mint a felszántott föld. Végül feladtam a küzdelmet. Ha úgy nézzük, nagyon kedves, elragadó látvány az a sok kis dombocska a telkemen.

Mydros táncház a Széchenyi parkban, 2017 nyarán. Fotó: Wágner Szabolcs

Latin est nyáron a Széchenyi-parkban. Szól a délamerikai ritmus, egy csíkos inges pasi felugrik és elkezd rumbázni. Világzenei etno-jazz party a Széchenyi-parkban. Lüktet a zene, a tegnapi csíkos inges ember felugrik és ropja a táncot. Görög est a Széchenyi-parkban. Szól a szirtaki. A csíkos inges ember felugrik és kapkodja a lábát a muzsikára. A szünetben kérdem tőle: maga hivatásos táncos? Nem, mondja, minden este be vagyok csicscsentve!

Majláth Mikes László

TURIZMUS – FELHÍVÁS

A Balaton Keleti Kapuja Turisztikai Egyesület elnöksége az elmúlt közgyűlés után arra az elhatározásra jutott, hogy *a turizmus helyett mostantól autószereléssel fog foglalkozni…*

Természetesen *ez csak vicc*, de úgy tűnik, ott komolyabb lenne felénk az érdeklődés. *A jelenlegi 125 fős taglétszámból 8 fő vett részt a legutóbbi közgyűlésen!* Nyilvánvalóan a turizmussal érintett személyek száma ennél jóval több az általunk képviselt térségben, így a megjelentek száma – mondhatni – igen „karcsú”.

A Magyar Turisztikai Ügynökség és saját meglátásom szerint is a TDM egyesületeknek *alulról épülő szervezeteknek kellene lenniük.* Az inaktivitást látva jogos a kérdés: *egyáltalán szeretnénk mi ezt*?

Tudomásom szerint IGEN, viszont ehhez *szükség van Önökre is*!

Fontos, hogy halljunk Önökről, tudjuk, hogy mire van szükségük. Ameddig ez az alapvető rendszer nem áll fel, addig a támogató önkormányzatok jogosan gondolkoznak el azon, hogy a későbbiekben támogassanak-e egyáltalán bármilyen TDM-működést.

Kérek mindenkit, aki tagunk vagy ha nem tag, de a turizmus érinti mindennapjait, hogy

2018. január 19-én pénteken

jöjjön el közgyűlésünkre és egy ebéd/vacsora keretében gondolkodjunk együtt!

Legyen mindannyiunk szívügye a TURIZMUS!

Köszönettel:
Revuczky Karion
elnök
BKKTE

Előadások a könyvtárban

December 12. kedd, 14.30

2017 képekben – Nyári zenés rendezvények filmen. Debrecenyi István felvételeiből

Mindenkit szeretettel várunk!

Balatonkenesei Könyvtár,
Kálvin János tér 2.
Tel.: 88/574-980

♠ Az ünnep legyen ünnep! ♠

Igaz, még hetek múlva lesz karácsony, de már mindenütt találkozhatunk az ünnepi készülődéssel. A lelkünk fényesítése közben talán érdemes ***átgondolni***, milyen jót vagy kevésbé jót tettünk az év során, mennyi örömöt adtunk szeretteinknek, vagy hányszor bántottuk meg őket.

Hiszem, hogy az őszinte érzelmek a szeretet ünnepén, a következő évbe való átlépéskor többet érnek minden „drága pénzen" vett ajándéknál. Az elmaradt öleléseket nem lehet pótolni értékes kütyükkel, de szívből jövő mosollyal, szeretetteli odafigyeléssel és sok-sok szeretettel igen!

Az együtt eltöltött idő legyen tartalmas, türelemmel, megértéssel, elfogadással teli! Ne a felgyülemlett feszültség levezetésének, a családi vitáknak adjunk teret, ***mert azt különösen a gyerekek nehezen élik meg, egy életre szóló rossz emlékként viszik magukkal.***

A vásárlás, nemcsak karácsony tájékán, hanem az év bármely időszakában a tolvajok, zsebesek, trükkös tolvajok, csaló árusok, internetes csalók számára kiváló alkalom a „megélhetésre". A sikereik alapja, hogy csalogatóan jó áron kínálnak jó minőségűnek, márkásnak mondott termékeket, amelyekkel szeretnénk meglepni magunkat vagy szeretteinket. A valóság azonban az, hogy ezek gyakran ócska, elfogadhatatlan minőségű, kétes műszaki állapotú, az elvárásoknak egyáltalán nem megfelelő árucikkek. Ami persze – csak az üzlet megkötését követően – az elérhetetlen eladó távozása után derül ki!

Csak ismételhetem, hogy mindenképpen fogjunk gyanút, ha

- a ***házalók vagy az internetes oldalak*** feltűnően olcsón akarnak ***értékesnek látszó*** tárgyakat eladni,
- amikor ***telefonon ajánlanak*** kedvező lehetőséget gyapjú vagy mágneses ágynemű, ékszer, műszaki cikk, gyógyászati termékek vásárlására, vagy lehetőséget olcsó üdülésre, utazásra,
- ***egy idegen mindenáron be akar jutni az otthonunkba*** árucikkek megmutatásának ürügyével,
- valaki ***egyesület, jótékonysági szervezet, súlyosan beteg felnőtt vagy gyermek, esetleg szervezet nevében pénztámogatást gyűjt.***

A termékbemutatókkal összekötött kirándulásokon történő, „rámenős" árusítást jogszabályban szigorították, ezzel talán csökkent az utólag meggondolt vásárlások száma.

Az üzletek, piacok, kirakodóvásárok forgatagában se feledkezzünk meg arról, hogy – az ajándékokra szánt nagyobb összegekkel útnak indulva – ***a nagy tömegben könnyebben válhatunk bűncselekmény áldozatává***.

Egy kis odafigyeléssel megelőzhető a baj, ha

- mindig olyan helyre tesszük a ***pénztárcánkat***, ahol nehezen hozzáférhető,
- a ***bankkártya pin kódját*** nem írjuk a tokra, nem tartjuk a kártya mellett,
- a parkolóban nem tévesztjük szem elől értékeinket, a gépkocsi utasterét a csomagtartóban történő ***pakolás közben*** zárva tartjuk,
- ***megbízható helyen*** vásárolunk, ami alapja a reklamációnak, a garancia érvényesítésének!

Az év vége a telet, a havat is, de a hidegebb időt mindenképpen magával hozza. A megváltozott ***közlekedési feltételekre való felkészülés*** elsősorban a gépjárművek vezetőitől kíván több odafigyelést.

- A látási körülmények romlása szükségessé teszi a gépjárművek ***világítóberendezéseinek*** gyakoribb ellenőrzését, tisztítását.
- A műszaki állapot felülvizsgálata, fagyálló, hűtő és ablakmosó folyadék feltöltése mellett.
- Itt az ideje a gumicserének. A fagyos, jeges, nedves utakon, ***+7 fok alatt*** a *nyári gumi* már nem nyújt biztonságot.
- A rosszabb út- és látásviszonyok miatt célszerű lassítani a vezetési tempón ***nagyobb követési távolságot*** tartva, hiszen a ***sérüléssel járó balesetek*** közel egyharmadát az útviszonyoknak ***nem megfelelően megválasztott sebesség*** okozza.
- A klímaberendezés karbantartása a belső párásodás megelőzését szolgálja.
- Téli felszerelésként jégmentesítőt, hóláncot, lapátot, takarót érdemes bekészíteni a gyakran és hosszabb utakon autózóknak.
- Hosszabb útra indulva, elakadásra felkészülve tele tankkal, elegendő folyadékkal, élelemmel, több takaróval célszerű elindulni.

Tudom, számtalanszor, számtalan helyen elhangoztak a fenti figyelmeztetések, felhívások, de mégsem lehet elégszer elmondani, ahogy a kollégáim és a saját tapasztalataim azt mutatják.

Stanka Mária r. őrnagy
Balatonalmádi Rendőrkapitányság

IVANICS FERENC: LUNÁRIS DEPRESSZIÓ

1. RÉSZ

Egyáltalán nem példázatképpen mondom, de hogy mennyire hasznos dolog, ha valaki idejekorán megismerkedik a könyvekkel és könyvtárba jár, arra az egyik legjobb példa ***Ivanics Ferenc***. Feri már óvodás korában a könyvek rabja lett, és még valami másé: a csillagászaté. Érdeklődése odáig terjedt, hogy mára egy – feleségével, ***Klaudiával*** és a barátaival – önerőből létrehozott társaság, az ***Úrkúti Csillagászati Egyesület*** vezetője, mellyel számtalan ismeretterjesztő előadást tart Veszprém megye jó néhány településén. Távcsöves bemutatóit már Kenesén is élvezhettük, valamint megcsodálhattuk folyton gyarapodó meteoritgyűjteményét, melynek darabjairól minden egyes alkalommal több és több érdekességet tudhatunk meg Feritől. Szerencsés az, akinek megadatik, hogy olyan szinten foglalkozzon a hobbijával, mint Feri – reméljük, egyszer hivatásszerűen is űzheti a csillagászati ismeretterjesztést.

Nem lehet tudni, mi van előbb: a csillagászat iránti érdeklődés, majd a sci-fi irodalom, vagy először sci-fit olvas valaki, aztán kezd el tájékozódni a minket körbevevő világegyetem kérdéseiben. Mint sokan a hasonlóan gondolkodók közül, Feri is nagyon kedveli a sci-fi irodalmat. A „kedvelés” talán nem elégséges kifejezés, hiszen nem állt meg pusztán az olvasásnál, maga is novellák, hosszabb-rövidebb történetek írásába fogott. Most közölt írása az *Új Galaxis* című tudományos-fantasztikus antológia 2012/20-as számában is megjelent.

Valószínűleg ez a legelső alkalom, hogy a Balatonkenesei Hírlap sci-fi novellát közöl. A műfajt lehet nagyon szeretni és lehet tőle idegenkedni is. Akik eddig nem kedvelték ezt a fajta irodalmat, azoknak külön ajánlom figyelmébe Ivanics Ferenc írását, mert a *Lunáris depresszió* – nagyon is emberi vonatkozásainál fogva – nekik is érdekes olvasmányélményt tartogat.

Ja, és nem utolsósorban kenesei írta. **– nk –**

A patak lágyan hömpölygött, kristálytiszta vizén megcsillant a fény. Marc élvezettel bámulta a vízfelszín fényjátékát. Mindig megnyugtatta, ha a patak mellett üldögélve figyelhette a lassú csörgedezést.

A csermely egy kisebb tavacskába ömlött, amelyben rendszerint kacsák úszkáltak. A tótól nem messze vékony fák magasodtak; kisebb erdő volt ez, legalábbis ő így tekintett rá. Felnézett. Az égen felhők úsztak, egy-egy helyen az égbolt mintha remegni látszott volna. Sajnos az intelligens-szövet nem mindig működött tökéletesen. A vetített kép néha vibrált, főleg ha ilyen nagy felületen használták a technológiát.

Olyan ember, akinek nincs referenciaalapja, hogyan mondhatná meg, mi a mesterséges és az élő természet közötti különbség? Hiszen az itt lévő összes növény igazi. Csak az égbolt nem.

Marc évek óta lejárt ide, de az arborétum kezdett egyre mesterkéltebbnek tűnni, egyre kevésbé tudta lekötni a figyelmét. Eredetileg az idelátogatók és a frissen betelepültek számára épült, ha netán honvágyuk támadna.

Honvágy. Lehet ilyen érzése egy szelónak, aki még soha nem járt a Földön? Marc úgy vélte, botorságokat gondol. Hiszen már négy generációra visszamenőleg itt él a családja, itt született, a Hold az otthona. Ő pedig egy vérbeli szeló.

Csak az a probléma, hogy ezt nem így érzi.

Nagyot sóhajtott. Még egyszer körbekémlelt, majd fölállt. Begombolta kék egyenruháját, amelynek hátán a Luna Tourist sárga, holdsarló alakú logója díszlett. Hamarosan munkába kell állnia, és nem akart elkésni, mint a legutóbbi alkalommal. A munkatársai szerint így is túl szórakozottá vált az utóbbi időben.

Egy szépen kikövezett úton sétált végig, útközben néhány földi emberrel találkozott. Az apró emberkék alaposan megbámulták hosszú, nyúlánk testét, amely legalább negyven-ötven centivel magasodott fölébük. Marc üdvözlésképpen barátságosan, habár egy kicsit unottan intett feléjük. A földiek viszonozták a gesztust, közben összesúgtak: „Nézd, micsoda hosszú ujjai vannak! Milyen kopasz és sápadt! Fantasztikusak ezek a szelók!”

Marc úgy érezte, a földi emberek tapintatlanok voltak, hogy emlékeztették különbözőségükre.

Elérte a felvonót, belépett és a talajszintre vitette fel magát.

Az óriási teremben, ahova érkezett, sok apró földi ember zsúfolódott össze. *Mintha gyerekek lennének* – gondolta Marc. Munkatársai, akik szintén tősgyökeres szelók voltak, úgy magasodtak föléjük, mint az óceán habjaiból kiemelkedő világítótornyok. Éppen egy-egy terem végében elhelyezett dokkfolyosó felé terelték az emberkéket. Indul a következő menet. Marc sietve megkereste saját csoportját. Megköszörülte a torkát s határozottan bemutatkozott:

– Üdvözlöm önöket! Marc Penrose vagyok, az idegenvezetőjük. Izgalmas kalandok várnak magukra, hiszen részt fognak venni a történelmi Apollo-túrán. Igyekszünk autentikusan felidézni az egykori pionír úttörők kalandjait.

– Bocsánat! Mr. Penrose! Kérdezhetnék valamit?

Marc a fajtájához képest nagydarab és zömök, kissé kopaszodó férfi felé fordult.

– Igen, uram! Hallgatom!

– Nos – kezdte a férfi kissé zavarodottan – tudom, hogy az autentikus túrára fizettem be, de nem lehetne normális ételeket enni? Persze, érdekesek ezek a korabeli vákuumcsomagolt, melegvizes, rázogatós, zacskós űrkaják, de meg kell mondanom, pocsék az ízük. Nem szeretnék a vakációm alatt éhezni. Intézkedne, kérem?

– Nézze uram, ebben nem én vagyok az illetékes. De ha jelzi kérelmét a kiszolgáló személyzetnél, biztos vagyok benne, hogy segíteni fognak.

– Meg is teszem, amint visszaértünk. Köszönöm!

– Van még kérdés, észrevétel vagy egyéb? Nincs? Akkor kérem, kövessenek a dokk felé! – Marc az egyik folyosóra mutatott.

A holdszöcske belső tere kényelmesen fogadta be azt a legalább két tucat utast, akik a fedélzetre özönlöttek. A téglatest formájú komp három pár ruganyos, teleszkópos lábával valóban egy rovar benyomását keltette.

Elindultak. A turisztikai bázis túlnyomásos kupolája percről percre kisebbnek látszott. Az űrjármű utasai a nagyobb panorámaablakokból csodálták a tájat. Marc ellenőrizte az automatikusan beprogramozott útvonalat és bekapcsolta a kihangosítót.

– Hölgyeim és uraim! Megkezdtük félórás utunkat túránk

első célpontja felé. Útközben több ipari létesítmény fölött is elhaladunk. Figyeljenek, mert érdemes!

Marc mindig ugyanazt mondta, soha nem változtatott semmin.

Annyira sablonos ez az egész!

Néhány éve még teljesen meg volt elégedve a munkájával és az életével. Űrtörténészként végzett az egyik kisebb holdi egyetemen, aztán rövid munkakeresést követően felvették idegenvezetőnek a Luna Touristhoz. Mivel munkáját illetően főképp az Apollo-missziókra kellett koncentrálnia, egyre többet foglalkozott a Földdel is. Egy idő után azon kapta magát, hogy a digitális teleszkópok kivetítői előtt ül, és a kék bolygó folyóit, tavait, tengereit figyeli. Sokszor fantaziált arról, hogy vízparton sétálgat a végtelen, kék égbolt alatt. Közben egyre elégedetlenebb lett saját életével a Holdon, és szeretett munkája egyre inkább monoton egyhangúságnak tűnt a számára.

A lehangolt érzések pedig mostanában mintha állandóan vele lennének.

Hogy egy kicsit tompítsa szomorúságát, Marc a komp egyik külső kameráját ráállította a Földre, a kapott képsorokat pedig egy képernyőn jelenítette meg maga előtt. Így, miközben a helyi látványosságokról fecsegett a turistáknak, bőven maradt ideje elveszni a kék óceánokban.

Erőt vett magán, majd kissé erőltetett jókedvvel megkezdte betanult, sablonos mondókáját.

– Ha a jobboldali panorámaablakokon kitekintenek, egyik érckitermelő településünket pillanthatják meg. A telep bő száz éve üzemel. Egyike azon bányáknak, ahol az űrhajógyártás számára fontos alapanyagokhoz jutunk.

A bányásztelep egy néhány kilométer átmérőjű, tányérformájú kráterben volt kiépítve. Az óriási külszíni fejtésben automata gépek törték-zúzták a kőzeteket az értékes ásványokért, amelyeket hosszú, pókhálószerű futószalag-hálózaton szállítottak a kráter szélén kiépített túlnyomásos kupolához. A kupola csupán zsilipként és járműgarázsként funkcionált, az üzem nagy részét a kupola alatti holdkőzetben építették ki. A sugárzás miatt a Holdon már évszázadok óta minden ipari- és lakóépítésmenyt a felszín alá építettek.

A komp utasai álmélkodva figyelték a szorgos bányagépeket, mellettük a nyílegyenesen semmibe futó ipari sínpárt, amelyen teherkocsik haladtak, nyersanyagokkal megrakva, és a távolban feltűnő hatalmas épületeket.

A turistakomp a sín mentén haladt tovább, amíg el nem ért egy elosztóközpontig. Onnan a szélrózsa minden irányába indultak sínek. A rendszer közepén ötven-száz méter átmérőjű kupolák és félhenger alakú, gigantikus indító hangárok terpeszkedtek, mindegyikhez egy-egy több kilométer hosszú, felfelé ívelő szalag csatlakozott. A szalagok elektromágneses tömeggyorsítók voltak, amelyek elektromos katapultok módjára juttatták holdkörüli pályára a legyártott űrjármű-alkatrészeket.

Aztán a kis turistajárat elhagyta az ipartelep körzetét. Már túl voltak az út felén, a fennmaradó néhány percre Marc hagyta, hogy az utasok egymás közt beszélgetve gyönyörködhessenek az alattuk elsuhanó tájban. A felszínt itt-ott nagyobb kráterek, néhol egy-két repedésszerű árok szegélyezte. Sík terület fölé értek, amelyet kisebb-nagyobb szikladarabok borítottak. A távolban, egyenesen a komp orra előtt a leszállóterület irányfényei villództak vörös és zöld fényekkel. Marc aktiválta a kihangosítót, és felszólította az utasokat, hogy készüljenek a leszállásra.

A túrán résztvevőkön úrrá lett az izgalom, az ülések karfájában egyszerre kapcsolódtak be a holoképernyők, hogy a külső kamerák által közvetített képsorokat mutassák. A Nyugalom-bázis, vagy másképpen az Apollo-11 leszállóhelye legendás hírnévnek örvendett a holdi turistacélpontok között.

A holdszöcske úgy fél kilométernyire ért holdat az *Eagle* leszállóegységétől. A terület legalább nyolcvan méter átmérőjű, lámpákkal kijelölt négyzetet fedett le, amelyet előzetesen robotexkavátorok tisztítottak meg a kisebb-nagyobb szikladaraboktól.

A turisták autentikus szkafandereikben úgy festettek, mint holmi Michelin-figurák. Űrruháik az egykori Apollo-küldetések szkafandereinek replikái voltak; ügyetlenül csetlettek-bot-lottak bennük a poros holdfelszínen. Csak Marc különbözött a többiektől, karcsú, külső szervomegerősítésekkel ellátott, könnyű, hold-dressz típusú szkafanderében magabiztosan ugrándozott a bámészkodók élén. Amikor csapatára nézett, megvetően csóválta a fejét. Az indulás előtti tréningen alaposan elmagyarázta, miképpen lehet manuálisan beállítani az antik űrruhák belső nyomását, ám ezek szerint nem volt foganatja a prédikációjának. Nagyot sóhajtott, majd aktiválta a kommunikációs csatornát. Finoman szólt a mikrofonba:

– Ugye mindenki emlékszik, hogyan kell a ruhák nyomását beállítani? Ha mégsem, akkor megmutatom még egyszer. – Az egyik földihez szókellt, néhány mozdulattal beállította a ruha nyomását. A szkafander viselője boldogan hálálkodott; hangja szokatlanul éles volt a komm vonalon. Marc lehalkította a hangözönt s visszaugrott a sor elejére.

– Jól megnézte mindenki, hogyan csináltam? – Marc kérdését halk igenek és „ahák” nyugtázták. – Oké. Most elhagyjuk a leszállópályát. Előttünk egy korlátokkal ellátott járdát láthatnak, ezen jutunk el az *Eagle*-höz. Kérem, senki se lépjen le a járdáról, mert kárt tehet a kiállításban! Szeretnénk, ha ezer év múlva is láthatóak lennének *Buzz* és *Neil* nyomai, nem pedig az önökét csodálná az utókor… Remélem, megértik.

Néhány mozdulatot követően a pufók űrruhások már kevésbé néztek ki ormótlanul, a nyomásbeállításnak köszönhetően ügyetlen mozgásuk is javult. Majdnem libasorban haladtak a néhány száz méter hosszú, fémpanelekből összeállított járdasoron, míg végül elérték a Nyugalom-bázist, az első holdra szállás helyszínét. Többen mérgelődtek, ugyanis az antik szkafanderek kesztyűujjaiban nagy erőkifejtés kellett, hogy meg tudják markolni fényképezőgépeiket.

A Nyugalom-bázis minden szegletéhez külön kis rámpákon juthattak el a látogatók. Külön a holdkomp leszállóplatformjához, a kihelyezett mérőműszerekhez és az egykori Egyesült Államok kicsavarodott, megtépázott, félig kidőlt zászlajához is.

Marc csoportja gyerekes lelkesedéssel vizsgálgatta az Apollo-misszió emléktárgyait. Fotóztak és videókat rögzítettek, hogy minél többet örökíthessenek meg túrájuk látványosságai közül.

Végre egy kis pihenés! – gondolta Marc. Szkafandere holokijelzőjén megnyitotta a médiatárat, hogy aktiválja az előre felvett idegenvezetői hanganyagot. Bekapcsolta a komm vo-

nalat, hogy mindenki hallhassa a közvetítést. A felvételen vidáman mesélt a narrátor: „*Barátaim, történelmi helyen állnak. Száz évvel a Hold kolonizálása előtt e helyen lépett először ember…*”

Marc leült a járdasor egyik padjára, és az *Eagle* leszállóegységét nézte. Az örökké felhőtlen, légkörtelen Holdon az ősi szerkezet úgy csillogott az élénk napsütésben, mint egy ékkő. Mintha csak tegnap jártak volna itt *Armstrongék*. Minden, a komp körül elhelyezett szerkezet újnak tűnt, csak a zászló volt vacak állapotban. A két évszázada futtában kitűzött lobogót az elstartoló holdkomp hajtóműve tépte meg. *Kár, hogy nem messzebb tűzték ki a komptól. Mindegy, ez már a történelem része…*

A komp fölött, magasan az égen ott díszlett a Föld. Marc remélte, csoportja tagjai is megcsodálják. Ő mindenesetre belefeledkezett a látványba. *…Gyönyörű! Mennyivel több izgalmat tartogathat a Holdnál… De számomra örök tabu...* A felismeréstől, melyet már annyiszor végiggondolt, Marc enyhe szúrást érzett szívében, bár nem tudta megmagyarázni, miért vágyik úgy a Földre. *Micsoda nyüzsgés lehet ott. Milliárdnyi ember!*

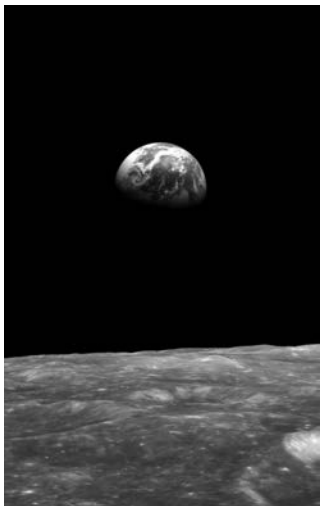

A Hold volt az ember által meghódított első égitest. Marc családja az elsők között települt be. Számukra a Hold és a világűr jelentette az otthont, nem igényelték az élő természet közelségét, ám Marc másként gondolkodott. Amikor a Földre emelte tekintetét, úgy érezte, kiszakították otthonából. Vágyta a friss szellőt, a hűsítő záport, a tengerek sós illatát, a növények végeláthatatlan kiterjedését – mindazt, amiben része sosem volt. Helyettük kénytelen volt beérni másolatokkal, mesterséges bioszférákkal, amelyek csupán gyatra utánzatai a valódi természetnek. Nevetségesnek érezte magát. Negyedik generációs szelóként fogalma sem volt, mifélék lehetnek azok a természeti csodák, amik után vágyakozik, csak a lelke legmélyén érezte… *Bizonyosság. Ez a legjobb szó rá.* Ahogy gondolatai tudatosultak, Marc egyre inkább kezdte idegennek érezni magát a Holdon.

Az otthonában.

A turisták, miközben visszafelé sétáltak a holdszöcskéhez, egyfolytában a bosszantó és ezerszer hallott kérdéseikkel bombázták. Oda sem figyelt, úgy válaszolgatott, de csendben gyűlt benne az indulat. Végül az egyik különösen kitartó, ázsiai származású férfira ripakodott, aki már harmadszor kérdezte – vagyis inkább állította – milyen remek a holdi élet.

– Kérdésére a válaszom az, hogy nem. Kicsit sem kaland itt élni! Tudja, egyfolytában szkafanderben és mesterséges környezetben, bezártságban olyan, mintha börtönben lennénk. Még akkor is, ha megszoktuk. Örüljön neki, hogy a Földön élhet! …Minek jött ide egyáltalán? Engem bosszantani?!

A szavak csak úgy kitörtek belőle, meg sem gondolta, mit mond. A férfi ijedt arckifejezéssel lépett hátrébb tőle, miközben a komp utasai meglepetten meredtek rájuk.

A visszaút fennmaradó része csendben telt, a turisták halkan beszélgettek, de már hiányzott a boldog izgalom, amely induláskor átjárta a csoportot.

Minden csoportot az jellemez. A boldog izgalom. Hogy valami újat, szokatlant, szenzációsat látnak, tapasztalnak. Pedig…

Az eset után Marcot bekérették az irodába. Utoljára akkor ült a központ folyosóján, amikor állásinterjúra jött. Akkor is izgult, de szíve most a torkában dobogott. Bentről halk beszélgetés szűrődött ki. Mikor abbamaradt, nyílt az ajtó és nyájas férfihang szólt ki.

– Marc, kérlek, fáradj be!

Remegve állt fel. *Nyugalom, higgadj le!* – ismételgette magában. Meglepte a saját reagálása. Eddig nem volt sajátja a heves érzelem.

Az iroda, mint minden kolonista belső tér, teljes mértékben funkcionális volt, hiányoztak belőle a fölösleges berendezési tárgyak. Az ajtóval párhuzamos falakban beépített polcsor húzódott, míg szemközt egy szürke íróasztal állt néhány ülőalkalmatossággal. Ez volt a szoba összes berendezési tárgya.

Marc főnöke enyhén szánakozó arckifejezéssel emelte tekintetét a férfira, és fejcsóválva hellyel kínálta beosztottját.

– Azt hiszem, te is pontosan tudod, miért hívattalak.

– Igen, Fred. Hidd el, nem akartam így kifakadni!

– Tudom – felelte a főnök –, azonban meg kell értened, hogy egy ilyen eset árt cégünk jó hírének. Te vagy az egyik legjobban felkészült idegenvezetőnk. Évek óta dolgozol nálunk, mindig meg voltam veled elégedve. Most meg durván megsértesz egy vendéget? Mi történt veled? A munkatársaid is említették, hogy mostanában valami nem stimmel veled…

Említették…? Ennyire nyilvánvaló lett volna?!

Marc-kal fordult egyet a szoba.

– Sajnálom – mondta akadozó nyelvvel. – Tényleg nem érzem magamat túl jól… Most ki fogsz rúgni?

Fred elgondolkodva nézte őt.

– Nem, mert kedvellek – válaszolta lassan, megfontoltan. – Most megúszod egy szóbeli figyelmeztetéssel, de ha még egyszer előfordul, azonnal elbocsátlak!

– Köszönöm! – Marc bizonytalan hálát érzett. Gyűlölte a helyzetet, de szerette a munkáját. – Hidd el, nem okozok több csalódást – tette hozzá.

– Nem is fogsz, ez egészen biztos, ugyanis utasítalak, hogy keress fel egy szakembert! Valamint kapsz négy nap szabadságot, hogy egy kicsit összeszedhesd magad…

Aznap este Marc a zuhanyzóban, fejét a falnak támasztva tűnődött. Nem értette, mi történik vele. Mintha minden érdeklődését elvesztette volna. Miért változott meg ennyire és miképpen lendülhetne ki a mélypontról? Hogyan adhatna újra értelmet az életének? Egyáltalán: lehetséges ilyen?

Talán az orvos segít megkeresni a válaszokat.

Egész éjjel nyugtalan volt, próbált aludni, de nem jött álom a szemére.

Reggel összetörve, nyúzottan mászott ki az ágyból. A meleg kávéscsészét szorongatva ücsörgött ebédlőasztalánál, tekintete nyugtalanul repdesett a lakás berendezési tárgyai között. Szerette az otthonát, biztonságosnak és kényelmesnek találta. A falakon tengerpartokról készült grafikák és festmények másolatai függtek, a polcokon néhány földgömb és több tucat, antikvitásnak számító igazi, nyomtatott, kötött könyv hevert. A könyvek nagy része gazdagon illusztrált, színes fotóik csábítóan mutatták be a Földet. A nappali közepén lévő holovetítő egy dúsan zöldellő mező virtuális képmását jelenítette meg.

Marcot megnyugtatta a lakás atmoszférája. Itt minden a Földet idézte, a bolygót, melyre sohasem léphetett. Ez a gondolat pedig egyre jobban frusztrálta.

Másnap fogadta a turisztikai bázis orvosa. A doktor hatvanas évei végét taposta, nem sokkal volt alacsonyabb Marcnál, és ő is tősgyökeres holdinak számított.

Dr. Raumt szakmáját tekintve inkább pszichológusnak bizonyult, mintsem hétköznapi orvosnak. Mivel a Holdon mindenki próbált sokoldalú lenni, ő is több mindenhez konyított. Egyfajta gyógyítási polihisztornak tartották.

Kezet fogott Marc-kal, miközben köpenye zsebéből kis kézikomputert vett elő, s elhúzta Marc teste előtt. Lassan, hümmögve lehuppant kényelmes műbőr foteljába, és az aprócska kijelzőt tanulmányozta. Hirtelen felkapta a fejét és a zavarodottan ácsorgó Marcra meredt.

– Mr. Penrose, maga fizikailag teljesen egészséges. Az életfunkciókat figyelő bio-implantátumai szerint legutoljára megközelítőleg másfél éve volt beteg. Valami enyhe vírusos fertőzése lehetett, legalábbis az adatok ezt mutatják.

Egy székre mutatott, Marc pedig beleereszkedett.

– Dr. Raumt… – kezdett hozzá kissé szégyenlősen – teljesen más kórral küzdök. Nem tudom, mi ez, de úgy érzem, nem vagyok idevaló. Hosszú ideje a Földre vágyom. És az, hogy nem lehetséges oda jutnom, az utóbbi időben egyre jobban frusztrál. Néha az önuralmamat is elvesztem miatta, és ez az oka, hogy most itt vagyok.

A doktor összekulcsolta a kezét és Marc arcát szemlélte.

– Értem – szólt komoly hangon. – Tehát a problémája pszichológiai természetű. Mi az oka, hogy a Földre vágyik?

– Magam sem tudom. – Marc még soha, senkinek nem beszélt erről, valójában magával sem tisztázta igazán. – Egyszerűen úgy érzem, itt nem lehetek teljes. Nem otthonom a Hold. Olyan… Olyan, mintha honvágyam lenne a Föld után.

Kimondta. És ha már megtörtént, folytatta.

– Idegesít a mesterséges környezet, egyszerűen embertelennek tartom. Mintha bezártak volna. A kiutat pedig a Föld jelentené.

– Megtudhatnám, mióta áll fenn ez az állapot?

– Néhány éve vettem észre magamon, amikor elkezdtem belemélyedni a földi történelembe és természetismeretbe.

Kicsit zúgott a feje. Várta a doktor válaszát, ami lassan érkezett.

– Érdekes – mondta Dr. Raumt –, de az ön esete nem egyedülálló. Tudja, az elmúlt évtizedekben leírtak már néhány hasonlót. Egyik kollégám csak lunáris depresszióként emlegeti ezt az új lelki betegséget. Levertséggel, életuntsággal, hullámzó kedélyállapottal jár. De ne aggódjon, barátom, tudok önnek segíteni!

Marc szeme felcsillant. Elmosolyodott.

– Valóban? Talán mégiscsak képes lennék eljutni a Földre?

– Ugyan! – legyintett Dr. Raumt. – Ne legyen szamár! Viszont nagyon jó terápiás, illetve gyógyszeres kezeléseink vannak. Garantálom, hogy egykettőre helyre jön! Már most beutaltathatom a Szivárványöbölben lévő egyik pihenőközpontba. Hatalmas úszómedencéik, vidámparkjaik vannak, és a legkülönfélébb szórakozási lehetőségek közül választhat. Mellé pedig felírok néhány kedélynövelőt és antidepresszánst, ami rendbe hozza. Ó, és majd elfelejtettem! Van párja?

Marc megrázta a fejét.

– Nincs? Nem baj! Akkor ismerkedjen hölgyekkel! Egy stabil párkapcsolat megszünteti a feszültségeket. – Dr. Raumt kacsintott.

Marc nem bírta tovább. Úgy érezte, az orvos nem veszi komolyan. Ideges, remegő hangon fakadt ki.

– Nézze, nekem nem nyaralásra és drogokra van szükségem, hanem a problémám megoldására!

A doktor hosszan nézte őt, mielőtt újra megszólalt.

– Nos, tehetünk drasztikusabb lépést is. A neuro-kezelés segítségével az összes idegesítő gondolatát, ami a Földhöz kapcsolódik, kitörölhetjük. Az eljárás teljesen veszélytelen, viszont a hatása visszafordíthatatlan.

Marc nem tudott tovább uralkodni magán. Legszívesebben kirohant volna a rendelőből, csak hogy minél messzebb kerüljön innen. A fejéhez kapott, és dühösen törtek ki belőle a szavak.

– Maga nem megoldani szeretné a problémámat! Vagy teletömne drogokkal, vagy kimosná az agyamat! Az őrülteket szokták ilyen tortúráknak alávetni!

– Kérem, Mr. Penrose, nyugodjon meg! – Az orvost meglepte az indulat, de leplezni igyekezett. – Én csak felvázoltam önnek a lehetőségeket, amelyek törvényesen szóba jöhetnek. A mi fajtánk fizikailag képtelen tartósan életben maradni olyan gravitációs körülmények között, amilyen a Földön van. Értse meg, hogy amit kíván, az lehetetlen.

– Nem érdekel! – Marc nem gondolta magáról, hogy képes ennyire indulatba jönni. Nem is tudta, mint mond már. – Bizonyára van más kiút! Csak maga titkolja előlem!

Nem az orvos tehet az érzéseiről. Nem bántotta, segíteni igyekszik. Marc visszafogta magát. Egyelőre kissé homályosan, de szégyent érzett a hisztérikus kiabálásért.

– Dehogy – felelte az orvos higgadtan. – Nem titkolok semmit. Tudja, több évszázada, amikor az első generáció megszületett a Holdon, a genetikai mérnökök nagy bravúrral tették alkalmassá az emberi testet az alacsony gravitációjú környezethez való alkalmazkodásra. Több nemzedéknyi gondos mérnöki munka eredménye, hogy mára egészségesen születhetünk. Fajtánk nevét is büszkeséggel kell, hogy viseljük. Mi, a szelók, jobban mondva szeleniták képviseljük az egykori fantasztikus irodalmi művek valódi holdlakóit. Lehetséges, bár roppant kiszámíthatatlan, ha genetikai beavatkozással próbálunk segíteni a problémáján. Az ön esetében aligha használna, és nem tudni, milyen hatásai lennének. – Rövid időre elhallgatott, majd újra megszólalt. – És van még egy eshetőség, az viszont abszolút illegális, így fölösleges is ecsetelnem.

Dr. Raumt elfordult, és kimért mozdulatokkal kezdett rendet tenni az asztalán.

Marc nem hagyta annyiban.

– Nézze, doki, most már tudni akarom, mi az, még akkor is, ha törvénytelen! Könyörgöm, mondja el!

(Folytatjuk)

A ma holnap történelem lesz

Továbbra is keressük, várjuk
családi archívumok azon ***fotóit***, dokumentumait,
amelyek összekapcsolódnak ***Balatonkenese történetével***.

Ha van a birtokában településünk néhány évtizeddel ezelőtti vagy régebbi arculatát bemutató fotó, ***kérjük, jelentkezzen***! Nemcsak ***fényképek***, hanem régi ***iratok***, családi dokumentumok is sokat hozzátehetnek Kenese emlékeihez.

A fotókat, dokumentumokat digitalizálás után tulajdonosa természetesen visszakapja.

balatonkenesehirlap@gmail.com
30/837-18-53

A Balatonkenese Városi Sportegyesület eredményei

MTD Hungária Megyei II. osztályú férfi felnőtt labdarúgó bajnokság

9. forduló 2017.10.22.
Balatonkenese Városi SE – Herendi Porcelán SK
1-4 (1-2)
Játékvezető: Pintér Gábor
BVSE: Rauch Gergely, Márton Zsolt, Sipos Dávid (Hatos Patrik 46'), Horák Márk, Pintér Ákos, Pacsuta Norbert Krisztián, Kuti Sebestyén, Polgár Gábor, Jónás József, Takács Péter, Cseh Kristóf (Polgár Tibor 70')
Herend: Kurek Zoltán, Albrecht László, Giron Zsolt, Sóskuthy Zalán (Marosi István 65'), Csapai Péter (Bachstetter Tamás 50'), Molnár Roland, Sóskuthy Barnabás, Prodanovits Márk Tamás, Teimayer Ádám, Várszegi Szabolcs (Meleg Attila 58'), Králl Gergely (Nagy Máté 90')
Gólszerzők: Cseh Kristóf 24' ill. Giron Zsolt 11' 33', Marosi István 80' 83'

10. forduló 2017.10.29.
B. Tomaji SE-Bonvino – Balatonkenese Városi SE
13-0 (5-0)
Játékvezető: Hegedűs Imre
B. Tomaji SE: Baumann Szabolcs (Kiss Márton 66'), Mékli Alex Miksa, Csík Milán, Kiss Gábor, Kiss János, Csala Ferenc, Varga Roland (Csik Zsolt 54'), Szombathelyi Ferenc, Kocsor Milán (Tombor Péter 66'), Nagy Tamás (Lukács László 86'), Szombathelyi Dávid
BVSE: Rauch Gergely (Molnár Bence József 86'), Horák Márk, Pintér Ákos, Polgár Tibor, Pacsuta Norbert Krisztián, Sipos Dávid (Kiskó Ádám Antal 36'), Kuti Gergő, Polgár Gábor, Jónás József, Takács Péter, Cseh Kristóf
Gólszerzők: Baumann Szabolcs 3', Kiss János 6' 70', Csala Ferenc 15' 87', Kiss Gábor 21' 44' 50' 62' 87', Mékli Alex Miksa 64' 72' 85'

11. forduló 2017.11.05.
Balatonkenese Városi SE – Csopak SC
1-2 (0-1)
Játékvezető: Lukács István
BVSE: Molnár Bence József, Márton Zsolt (Rauch Gergely 58'), Horák Márk, Pintér Ákos, Kiskó Ádám Antal, Polgár Tibor, Pacsuta Norbert Krisztián, Kuti Gergő, Polgár Gábor, Takács Péter, Cseh Kristóf
Csopak SC: Pájer Gergő, Zemen Péter, Pap Tamás, Somosi Kornél Péter (Papp Andor 46'), Magyar Tamás, Farkas Kristóf Balázs, Dudás Máté (Németh Tamás 66'), Szekeres József (Fenes Áron 66'), Gelencsér Balázs, Orbán Gábor (Kemény Ádám Kristóf 55'), Füle András László
Gólszerzők: Polgár Tibor 74' ill. Dudás Máté 26', Füle András László 53'

12. forduló 2017.11.12.
Balatonkenese Városi SE – Csabrendek FC
1-1 (0-0)
Játékvezető: Kovács Zoltán
BVSE: Rauch Gergely, Márton Zsolt (Pacsuta Norbert Krisztián 46'), Horák Márk, Pintér Ákos, Polgár Tibor (Kiskó Ádám Antal 68'), Kuti Gergő (Kuti Bálint 84'), Kuti Sebestyén, Polgár Gábor, Jónás József (Kuti Levente 38'), Takács Péter, Cseh Kristóf (Kuti Csaba Attila 72')
Csabrendek FC: Szente József, Takács Balázs (Pados Benjamin 54'), Orsós Károly, Szerencse János, Auer László, Bors Tibor, Kovács Milán, Fazekas Dániel (Csonka Tamás 72'), Fazekas Ádám, Busa József (Csendes Gábor 79'), Nyoma Tamás
Gólszerzők: Pacsuta Norbert Krisztián 52' ill. Pados Benjamin 60'

A lapzártánkig lejátszott mérkőzések alapján
az MTD Hungária Megyei II. o. férfi felnőtt labdarúgó bajnokság állása:

Hely	Csapat	M	Gy	D	V	Lg	Kg	Gk	P
1.	B.TOMAJI SE-BONVINO	12	10	1	1	58	18	40	31
2.	HERENDI PORCELÁN SK	12	10	0	2	40	16	24	30
3.	TALIÁNDÖRÖGD SE	12	7	2	3	37	27	10	23
4.	ŐSI PSK	11	6	2	3	21	12	9	20
5.	TAPOLCA	12	6	0	6	34	25	9	18
6.	CSOPAK SC	12	5	3	4	33	27	6	18
7.	SZENTANTALFA NVSE	12	5	2	5	17	15	2	17
8.	TÓTVÁZSONY SE	12	5	2	5	22	27	-5	17
9.	CSABRENDEK FC	12	5	2	5	26	35	-9	17
10.	PV 2000 ÖSKÜ FC	12	4	4	4	21	27	-6	16
11.	EGYETÉRTÉS SE NEMESSZALÓK	12	4	2	6	24	26	-2	14
12.	SOMLÓ SC	11	2	2	7	11	18	-7	8
13.	NEMESVÁMOSI LSE	12	1	1	10	19	42	-23	4
14.	BALATONKENESE VÁROSI SE	12	1	1	10	9	57	-48	4

A BVSE férfi felnőtt csapata
Állósor balról-jobbra: Polgár Gábor, Rauch Gergő, Pintér Ákos, Rumpler Gábor, Polgár Tibor, Sipos Dávid, Pacsuta Norbert
Guggolnak balról-jobbra: Hegyi Krisztián, Cseh Kristóf, Horák Márk, Kuti Levente, Jónás József, Takács Péter
Elöl: Molnár Bence

Az MTD Hungária Megyei II. o. U19 férfi bajnokság állása:

9. forduló 2017.10.22.
Balatonkenese Városi SE – Herendi Porcelán SK
3-0 (2-0)

Játékvezető: Patai Balázs
BVSE: Molnár Bence József, Király Dávid Ferenc, Kövér Tamás, Takács Richárd, Rumpler Gábor, Takács Milán (Szász Áron Zsigmond 22'), Meilinger Erik (Hajdu Ferenc 78'), Simon Patrik, Kovács Richárd, Tretykó Áron Dávid, Horváth Máté
Herend: Sárközi Erik Levente, Schöffer Erik Gábor, Takács Benedek, Kiss Dávid, Pető Ádám (Albert Kornél Adorján 76'), Farkas Andor, Szilassy Richárd (Nagy Patrik 83'), Ujj Martin (Balogh Zsolt 55'), Illésfalvi Gergő, Csizmadia Géza Gergő, Etlinger András
Gólszerzők: Rumpler Gábor 11', Takács Richárd 41' 83'

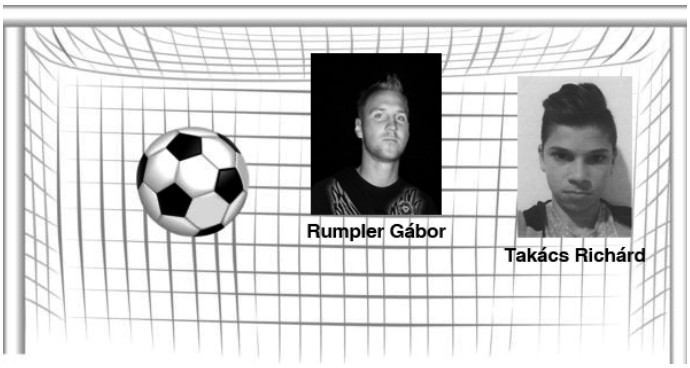

10. forduló 2017.10.29.
B.Tomaji SE-Bonvino – Balatonkenese Városi SE
3-6 (1-2)

Játékvezető: Kis-Varga András
B.Tomaji SE: Lübkemann Fred, Ódor Ádám, Molnár Mátyás, Samu Vajk Máté (Tóth Gergő Dániel 46'), Tobak Dominik, Illés Bálint, Fülöp Dominik (Pál Bence 53'), Balogh Márkó, Tölli Ferenc, Pintér Márton, Hajnal Dániel
BVSE: Molnár Bence József, Király Dávid Ferenc, Kövér Tamás, Rumpler Gábor, Takács Richárd, Meilinger Erik (Szász Áron Zsigmond 75'), Simon Patrik, Kovács Richárd, Tretykó Áron Dávid, Horváth Máté, Máté Roland
Gólszerzők: Fülöp Dominik 37', Lübkemann Fred 56', Illés Bálint 70' ill. Takács Richárd 4' 42' 86', Rumpler Gábor 47' 73' 76'

11. forduló 2017.11.05.
Balatonkenese Városi SE – Csopak SC
2-6 (0-2)

Játékvezető: Tál Sándor

BVSE: Molnár Bence József, Király Dávid Ferenc (Szász Áron Zsigmond 84'), Kövér Tamás, Rumpler Gábor, Takács Richárd (Meilinger Erik 84'), Takács Milán, Simon Patrik, Kovács Richárd, Tretykó Áron Dávid, Horváth Máté, Máté Roland

Csopak SC: Tóth Ádám, Csida Benjámin, Szente Dávid, Pallag Márk, Szmik György Gergő, Vajda István, Lénárt Erik, Kányai Erik, Papp Viktor, Kanyár Dániel Márk, Fenyvesi Martin

Gólszerzők: Takács Richárd 57', Rumpler Gábor 66', ill. Fenyvesi Marin 21', Vajda István 48' 71' 83' 84', Csida Benjámin 90'

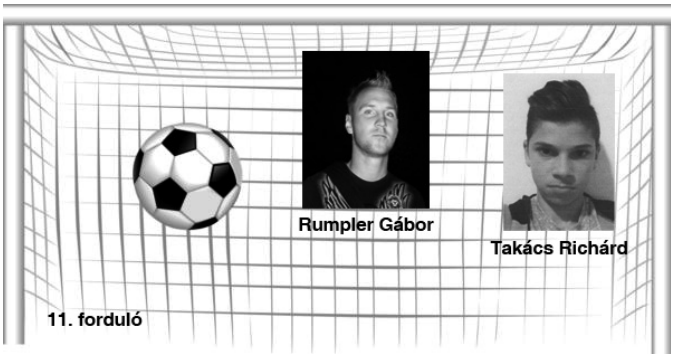

12. forduló 2017.11.12.
Balatonkenese Városi SE – Csabrendek FC
7-1 (5-1)

Játékvezető: Durecz Balázs István

BVSE: Molnár Bence József, Király Dávid Ferenc, Kövér Tamás (Szász Áron Zsigmond 67'), Rumpler Gábor, Takács Richárd, Takács Milán, Farkas Ádám, Simon Patrik, Kovács Richárd, Tretykó Áron Dávid, Horváth Máté

Csabrendek FC: Markóczi Imre, Kovács Péter, Kovács Kristóf László (Arany Dániel 46'), Nagy Emil Tamás, Holczer Balázs (Pap Norbert 46'), Parti Péter, Dobos László, Bogdán Szabolcs (Molnár Gergő 71'), Bódai Patrik (Mészáros Patrik 71'), Turcsi Zsombor, Hegedüs Benedek

Gólszerzők: Rumpler Gábor 9' 23' 36' 61', Takács Richárd 19' 65', Király Dávid Ferenc 41' ill. Nagy Emil Tamás 24'

A lapzártánkig lejátszott mérkőzések alapján

az MTD Hungária Megyei II. o. U19 férfi labdarúgó bajnokság állása:

Hely	Csapat	M	Gy	D	V	Lg	Kg	Gk	P	
1.	SZENTANTALFA NVSE	12	10	0	2	65	11	54	30	
2.	EGYETÉRTÉS SE NEMESSZALÓK	12	10	0	2	110	26	84	29	(-1 pont)
3.	ŐSI PSK	11	8	2	1	44	12	32	26	
4.	CSOPAK SC	11	7	1	3	54	29	25	21	(-1 pont)
5.	BALATONKENESE VÁROSI SE	10	6	1	3	31	29	2	19	
6.	TAPOLCA	10	6	0	4	76	26	50	18	
7.	NEMESVÁMOSI LSC	12	5	3	4	44	25	19	18	
8.	TALIÁNDÖRÖGD SE	12	7	0	5	40	31	9	17	(-4 pont)
9.	HERENDI PORCELÁN SK	12	5	1	6	24	58	-34	16	
10.	PV 2000 ÖSKÜ FC	12	4	0	8	27	27	0	12	
11.	TÓTVÁZSONY SE	11	4	0	7	41	46	-5	12	
12.	CSABRENDEK FC	12	3	0	9	23	54	-31	9	
13.	SOMLÓ SC	10	0	0	10	13	82	-69	0	
14.	B.TOMAJI SE-BONVINO	11	0	0	11	15	151	-136	0	

Az eredményeket közölte: **Szabó Tamás**

A POLGÁRI SZÖVETSÉG NEVÉBEN

ÁLDOTT KARÁCSONYT

ÉS

BOLDOG ÚJ ÉVET KÍVÁNOK

Rézműves Károly

Novembertől
minden csütörtökön
17-18 óráig

Idősek tornája

a Kultúra Házában.

Minden érdeklődőt
szeretettel várunk!

Hulladékszállítási tudnivalók

December

December hónapban településünkön a hulladékszállítás a következő napokon történik:

Szállítás napja	A hulladék típusa
December 5. (kedd)	Kommunális
December 12. (kedd)	Kommunális
December 19. (kedd)	Kommunális
December 25. (hétfő)	Szelektív: csomagolási papír, műanyag és üveg
December 26. (kedd)	Kommunális

A vasútvonaltól a Balaton-partig

Szállítás napja	A hulladék típusa
December 5. (kedd)	Kommunális
December 12. (kedd)	Kommunális
December 19. (kedd)	Kommunális
December 25. (hétfő)	Szelektív: csomagolási papír, műanyag és üveg
December 26. (kedd)	Kommunális

Kommunális hulladék kezelése

Természetes személy, ingatlanhasználó a vegyes hulladékot zárt szabványos gyűjtőedényben köteles összegyűjteni és a megadott szállítási napon a közszolgáltatónak elszállításra átadni. A szokásos mennyiségen felül, nem rendszeresen keletkező hulladék eseti összegyűjtésére – **díj fizetése mellett – a közszolgáltató által biztosított, emblémázott 60-110 literes gyűjtőzsák** vehető igénybe.

Zöldhulladék kezelése

A hulladékgazdálkodási közszolgáltatás végzésének feltételeiről szóló 385/2014.(XII.31.) Kormányrendelet alapján a zöldhulladékot a képződés helyén, szabványos, külön erre a célra rendszeresített **gyűjtőedényben** vagy – **külön térítési díjért – „SIÓKOM NONPROFIT Kft." feliratos, biológiailag lebomló hulladékgyűjtő zsákban** kell gyűjteni, kivéve, ha a zöldhulladékot házilag komposztálják.

Az ingatlanhasználó a zöldhulladék gyűjtésére szolgáló gyűjtőedényt vagy gyűjtőzsákot kizárólag az elszállítás napján, az ingatlan előtti közterületre helyezheti ki. A nyesedéket és egyéb, zsákban nem elhelyezhető zöldhulladékot egy méter hosszúságúra vágva, kötegelve kérjük kihelyezni.

Lomtalanítás

A házhoz menő lomtalanítást igénybe venni az alább felsorolt feltételek esetén lehet:

Házhoz menő lomtalanítási időpontot minden hónap 4. keddjére (március-október hónapok között) lehet egyeztetni, minden hónap 15-ik napjáig, a szolgáltató telefonszámán: 06-84/503-200 / szállítás**.** A lomok mennyisége a 2 m^3-t nem haladhatja meg.

Az ingatlanhasználó nem rendelkezhet hátralékkal

Csak és kizárólag lom kerülhet kihelyezésre, veszélyes hulladék, festék, gumi, pala, építési törmelék stb. nem kerül elszállításra.

Az ingatlanhasználó a lomokat kizárólag a leegyeztetett elszállítási napon, az ingatlana előtti közterületre helyezheti ki.

Kommunális zsák: 508.- Ft/db
Biológiailag lebomló zsák: 100.- Ft/db

A zsákokat a következő helyeken tudják megvásárolni

Balatonkenese Városgondnokság
8174 Balatonkenese, Fő u. 43.
Nyitva:
Hétfő – csütörtök: 8.00 – 15.00
Péntek: 8.00 – 13.00

„Vegyeske" papír, írószer, nyomtatvány, újság, könyv
8174 Balatonkenese, Széchenyi u. 2.
Nyitva tartás szeptember 1. – június 30.:
Hétfő – péntek: 7.30 – 17.00
Szombat: 7.30 – 12.00
Nyitva tartás július 1. – augusztus 31.:
Hétfő – péntek: 7.30 – 17.00
Szombat: 7.30 – 13.00
Vasárnap: 7.30 – 12.00

VILLKER Bolt
8174 Balatonkenese, Szilágyi E. u. 15.
Nyitva:
Hétfő – péntek: 8.00 – 17.00
Szombat: 8.00 – 13.00
Vasárnap: zárva

Házhoz menő szelektív hulladékgyűjtés

A természetes személy ingatlanhasználó az ingatlanon keletkezett települési hulladékból elkülönítetten gyűjti a papír, az üveg, továbbá a műanyag anyagú, újrahasznosítható hulladékokat, és a közszolgáltató által ingyenesen biztosított, az elkülönített gyűjtésre utaló jelzéssel ellátott gyűjtőzsákban adja át a közszolgáltatónak.

A zsákokat a szolgáltató folyamatosan pótolja. A nagyobb papír hulladékot az ingatlanhasználó a gyűjtőedény mellé kihelyezve, kilapítva, kötegelve adja át.

A közszolgáltató a szelektív hulladékot havi egy alkalommal gyűjti be és szállítja el, az előre megadott időpontokban.

Az ingatlanhasználó a szelektív hulladék gyűjtésére szolgáló gyűjtőzsákot az elszállítás napján, kizárólag az ingatlan előtti közterületre helyezheti ki.

Amennyiben a szelektív gyűjtőzsákban a fentiekben felsorolt hulladékon kívül más jellegű hulladék is található, a közszolgáltató a hulladék elszállítását megtagadja.

Tájékoztató az illegális hulladékégetés kockázatairól

A levegő védelméről szóló 306/2010. (XII.23.) Korm. rendelet 4.§-a értelmében: *„Tilos a légszennyezés, a diffúz forrás környezetvédelmi követelményeknek nem megfelelő működtetése miatt fellépő levegőterhelés, valamint a levegő lakosságot zavaró bűzzel való terhelése, amely légszennyezettséget okoz.”* A fenti Kormányrendelet 27.§-a szerint:

„(2) Hulladék nyílt téri, vagy a hulladékok égetésének feltételeit rögzítő jogszabályban foglaltaknak nem megfelelő berendezésben történő égetése, a háztartásban keletkező papírhulladék és veszélyesnek nem minősülő, kezeletlen fahulladék háztartási berendezésben történő égetése kivételével tilos. Nyílt téri hulladékégetésnek minősül, ha a hulladék – az elemi kár kivételével – bármilyen okból kigyullad.

(3) Lábon álló növényzet, tarló és növénytermesztéssel összefüggésben keletkezett hulladék nyílt téri égetése tilos.”

Az Országos Tűzvédelmi Szabályzatról szóló 54/2014.(XII.5.) BM rendelet 225.§ (1) bekezdése értelmében: ***„Ha jogszabály máshogy nem rendelkezik, a lábon álló növényzet, tarló, növénytermesztéssel összefüggésben és a belterületi ingatlanok használata során keletkezett hulladék szabadtéri égetése tilos.”***

A fenti rendelkezések alapján az illegális hulladékégetés magában foglalja illegális hulladéklerakók felgyújtását, avar és más kerti hulladékok, parlagterületek és mezőgazdasági hulladékok, illetve háztartási tüzelőberendezésben való hulladékok égetését is.

Napjainkban sokféle műanyagot használunk, mely jelen van ruháinkban, a használati és berendezési tárgyainkban, építőanyagokban, csomagolóanyagokban. Ennek következtében ezek képezik a háztartási hulladék nagy részét. A műanyagok lassan bomlanak le, amennyiben elégetjük, károsítják az e-gészségünket, rákkeltő hatásúak. A bútorok, egyéb fahulladékok nagy része gyanta és lakk, festék maradványokkal együtt egyéb faanyagvédő szereket tartalmazhatnak. Ezek égésük során nagymennyiségű káros anyagot bocsátanak környezetünkbe, amivel súlyos betegségeket idézhetnek elő. A lakossági szilárd tüzelőanyag felhasználása során a szilárd tüzelőanyagokat gyakran keverik a háztartásban előforduló hulladékokkal.

A hulladékok égetésekor számolni kell a veszélyesanyag-kibocsátással, ezzel együtt a nem tökéletes égés, alacsony égetési hőmérséklet miatt a káros melléktermékek előfordulásával.

A füstben található káros anyagok a tüzelés folyamán előforduló porral együtt kijutnak a környezetünkbe, szennyezve ezzel a növényzetet és a talajt, ahonnan a tápláléklánc révén bejuthatnak az emberi szervezetbe.

Saját egészségünk érdekében figyeljünk oda a következőkre:

- Használjunk megfelelő tüzelőanyagot (hasított száraz tűzifa, fapellet, fabrikett, kezeletlen papír)!
- Használjunk a lakóingatlannak, az alkalmazott tüzelőanyagnak megfelelő tüzelőberendezést!
- Gondoskodjunk a lakóépület energiahatékonyságáról (homlokzati hőszigetelés, nyílászárók cseréje)!
- Ne égessünk hulladékot és erre hívjuk fel a környezetünkben élők figyelmét is, tekintettel az egészségkárosító hatásra!
- Amennyiben a környezetünkben hulladékégetés történik, a következő jogszabályok lehetnek segítségünkre:
  - A 306/2010. (XII.23.) Kormányrendelet 36.§-a sorolja fel a levegőtisztaság-védelmi ügyekben eljáró hatóságokat.
  - A panaszokról és közérdekű bejelentésről szóló 2013. évi CLXV. Törvény.
  - Balatonkenese Város Önkormányzat Képviselő-testületének a környezetvédelemről szóló 16/2016. (XI.25.) önkormányzati rendelete.

Együttműködésüket tisztelettel köszönjük!

Balatonkenese Város Önkormányzata

KARÁCSONY

Odakünn fehér ünnepi ruhába öltöztette a tél hava a tájat,
Recsegve ropognak a nehéz súly alatt az öreg ágak,
Menedéket adván sok-sok madár családnak.
Erdő vadjai is fázósan élelem után kutatva,
Örvendeznek néhány fellelt falatnak.

Csak a falvak házainak ablakain kiszűrődő ünnepi fények,
Törik meg a mindent beborító éjszakai sötétséget.
S a meleg fűtött szobákban a díszes fenyő alatt,
Számtalan ajándék várja a gyermekhadat,
S az asztalokon a sok finom falat.

Ám néhány ház kéményéből nem száll füst az éjszakába,
S fenyőfa helyet csak egy zöld ágacska van a vázában.
Ablakaiban mécsesek fénye imbolyogva táncol,
S egy édesanya ajkairól messze száll imája,
Könnyezve gondol távolban élő fiára.

Megkopott asztalán a messziről érkezett ajándékok hada,
Küldője az idegen honban dolgozó, egyszülött fia.
A kísérőlevél minden gyöngybetűkkel írt sora
Tudatja véle, gyermekéhez az idegen hon
Nem is oly mostoha.

Ugyanekkor a távoli nagyvilágban, egy kis meleg szobában,
Érett férfi mély álmában gyermekként zokog.
Könnyektől áztatott arcát párnája alá rejtve,
Hazájáról s édesanyjáról álmodván,
Boldogan elmosolyodott!

Álmában újra visszatért a gondtalan s vidám gyermekkora,
Véle a karácsonyesték szeretettől átitatott illata.
A feldíszített fenyőt imádott szüleivel körbeállva,
Együtt köszöntötték kis Jézus születését
Áldó imádsággal!

Ha csak egyszer is beletekintést nyerhetnénk egymás lelkébe,
S megtudhatnánk, azokban mily érzés lakozik,
Vajon őszinte a kifelé mutatott szeretet?
Avagy az is az ünnepi kirakathoz,
Csak díszként tartozik,
Mit eladni is lehet?

Hiszünk benned, Jézusunk, s nem kétkedünk abban, amit teszel,
Ám Te túl kegyes vagy mindazon Júdásokhoz,
Akik arra egyszerűen, érdemtelenek!
S Te, a szigorú isteni ítéletek helyett
Mindenkinek megbocsájtasz,
S egyformán szeretsz!

Karácsony eljövetelével mindnyájunk lelkében ismét újra születsz,
Megolvasztván a sok jegessé vált érzéketlen szívet.
S messze a felhők fölött, mennyek országában,
Halkan dalol az örvendező angyalok kara;
S a jászol illatos szalmáján
Megszületett Mária Fia.

A hír hallatára csodálni Téged napkeletről is jöttek a tudós bölcsek,
S a birkáik között felriadó álmos, tudatlan pásztorok,
Ujjongva körbeállván szalmával bélelt jászolod.
Dicsőíteni jöttek s ünnepelni születésed.
A sötét égbolton megjelenő csillagod
Áldott fénye felragyog.

Mi, gyarló földi lelkek érted s hozzád imádkozunk e szent ünnepen.
Kérünk, segítsd a becsapottakat s az elesetteket!
Kérünk, nyújtsál Nékik sok-sok lelki vigaszt,
Juttass asztalukra frissen sült kenyeret,
Gyertyáik fényéből áradjon meleg,
Érezvén szereteted!

Id. M.S.

KEDVES BALATONKENESEI ÉS BALATONAKARATTYAI ÁLLATBARÁTOK!

Nagyon sok szeretettel várunk mindenkit 2017. december 1-én pénteken, 17 órai kezdettel a Kultúra Házában, évzáró alkalmunkra.

Mindenkinek áldott karácsonyt és boldog új évet kívánunk!

Balatonkenesei Állatvédő Egyesület

WestHouse Ingatlan Iroda Balatonkenesén

Megbízható, korrekt, helyi tapasztalattal
- lakáscélú hitelügyintézés
- energetikai tanúsítvány beszerzése
- kisebb költöztetés, bútor szállítás
- ügyvédi háttér

Kedvező díjak, rejtett költségek nélkül!

Telefonos egyeztetés: Modok Andor irodavezető + 36 70 216 2036
E- mail: westhouse.kenese@gmail.com https://westhouse58.ingatlan.com/
Iroda: Balatonkenese, Katona József utca 23/C

Színes és fekete-fehér nyomtatás
Könyvek, ajándéktárgyak

Antikvárium Balatonkenese
Széchenyi u. 16. – 30/322-78-69 – 88/656-338
Újra hódít a bakelit – Hanglemezek nagy választékban!
HANGLEMEZEKET VÁSÁROLUNK!

Szkennelés digitalizálás

Már most gondoljon jövő évi kertjére!
Növények nagy választékban!

FLORA VIRÁGBOLT
Balatonkenese, Balatoni út 35.
(a stranddal szemben)
30/939-50-95

A Mindenszentek növényeit is keresse nálunk!

APRÓHIRDETÉSEK

ADÁS / VÉTEL

- **Felújított** antik szekrények, ónémet szalonasztal, kovácsoltvas tükör, új, 10-es húsdaráló, 30 nm új burkolólap 1000.- Ft/nm áron, tehát féláron, 6KW-os, kisméretű kályha eladók. Hordozható DVD és MP3-as lejátszó hordtáskában, újszerű állapotban eladó. Balatonkenese, Kossuth út. 38/A
- **Eladó** sík képernyős Sony KW-21FT1K televízió, 52 cm, megkímélt, jó állapotban, i.á. 30.000.- Ft – és más TV-k is. – Tel.: 30/322-78-69

SZOLGÁLTATÁS / VÁLLALKOZÁS

- **Zimmermann Szilvia** férfi, női, gyermek fodrászat, kozmetika. Melegollós hajvágás. Pedikűr, manikűr, gél lakk. Hotel Marina Port. Igény szerint házhoz megyek. Tel.: 06 20/363-57-80, 20/241-54-95
- **A Generali Biztosító** Nyugdíjbiztosítása 20% állami támogatással és a lakásbiztosítás 50% kedvezménnyel 2017-ben továbbra is igénybe vehető. Rézműves Károly főtanácsadó. Tel.: +36 20/961-84-73
- **Jambrik Mihály** szobafestő-mázoló, külső-belső felújítási munkák. Tel: +36 30/286-07-20

LKK Könyvelőiroda

Teljes körű könyvelési,
bér- és TB ügyintézési szolgáltatások,
egyéni és társas vállalkozások,
könyvelőirodák, magánszemélyek részére.

Cím: Balatonvilágos
Tel.: +36 20/356-66-45
E-mail: iroda.lkk@gmail.com
http://lkk-konyveloiroda.webnode.hu

consensus
www.consensus.ingatlan.com

BALATONKENESEI VAGY KÖRNYÉKI HÁZA,
NYARALÓJA, TELKE VAN,
AMIT SZERETNE ELADNI?

BÉRBEADNÁ INGATLANÁT?

HÍVJON BIZALOMMAL!

ADÁS-VÉTEL ESETÉN
TELJES KÖRŰ ÜGYINTÉZÉS!

MONOSTORI MARIANN
06 30/417-27-27

CONSENSUS INGATLAN IRODA

8174 BALATONKENESE, PATKÓ U. 3/B.

www.consensus.ingatlan.com

Programok, események, rendezvények Balatonkenesén, 2017 decemberében

December 2. szombat, 9:00-11:00, Könyvtár:
Karácsonyi Szöszmötölő 1.
December 2. szombat, 16:00, Református Templom:
„Ajándék" – a Pilinszky Irodalmi Színpad
és a Szilágyi Harangegyüttes ünnepi műsora
December 2. szombat, 18:00, Városháza előtti tér:
1. adventi gyertyagyújtás és Szent Miklós követének érkezése
Házigazda: Balatonkenesei Katolikus Egyházközség
Vendéglátás: Katolikus Karitász és Kenesei Városvédők
December 4. hétfő, 17:00, Kultúra Háza:
Lakossági fórum: Településképi Arculati Kézikönyv
December 8. péntek, 16:00, Kultúra Háza:
Közmeghallgatás
December 9. szombat, 9:00-11:00, Könyvtár:
Karácsonyi Szöszmötölő 2.
December 9. szombat, 18:00, Városháza előtti tér
2. adventi gyertyagyújtás – Házigazda: Pilinszky János Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola
Vendéglató: Tömör István polgármester
December 11. hétfő, 17:00, Kultúra Háza és Könyvtár
„Üres bölcsőt ringat a Hold fénye" – zenés irodalmi est és ünnepi koccintás a 60 éves Balatonkenesei Könyvtár és Olvasói tiszteletére
December 12. kedd, 14:30, Kultúra Háza
Balatonkenesei Fotó- és Videóklub: nyári zenés rendezvények
December 16. szombat, 9:00-11:00, Könyvtár:
Karácsonyi Szöszmötölő 3.
December 16. szombat, 9:00-11:00, Könyvtár:
3. adventi gyertyagyújtás
Házigazda: Balatonkenesei Református Egyházközség
Vendéglató: Tátorján Nyugdíjasklub és Szivárvány Népdalkör
December 18. hétfő, 17:00, Kultúra Háza:
Filmklub
December 22. péntek, 16:30, Rády József Sportcsarnok
„Mindenki Karácsonya" 3 részben, és jelképes 4. adventi gyertyagyújtás
Házigazda és vendéglató: Közművelődési Intézmény és Könyvtár
Sztárvendég: KÖKÉNY ATTILA

A műsorváltoztatás jogát fenntartjuk!

KÖZÉRDEKŰ INFORMÁCIÓK, TELEFONSZÁMOK

POLGÁRMESTERI HIVATAL
8174 Balatonkenese, Béri Balogh Ádám tér 1.
Telefon: 88/481-088; 88/481-087
Fax: 88/481-741
E-mail: hivatal@balatonkenese.hu
www.balatonkenese.hu
Az ***Igazgatási*** és a ***Pénzügyi Csoport*** ügyfélfogadási ideje:
Hétfő, szerda: 8.00-15.30
Péntek: 8.00-12.00
Pénztári órák időpontja:
Hétfő, szerda: 9.30-12.00 és 13.00-15.00
A ***Műszaki csoport*** ügyfélfogadási ideje:
Hétfő, péntek: 8.00-12.00
Szerda: 8.00-15.30
A Polgármester ügyfélfogadási ideje (előzetes bejelentkezéssel):
Kedd: 8.00-12.00
A Jegyző ügyfélfogadási ideje (előzetes bejelentkezéssel):
Szerda: 8.00-12.00

BALATONALMÁDI JÁRÁSI HIVATAL KORMÁNYABLAK OSZTÁLY BALATONFŰZFŐ
8184 Balatonfűzfő, Nike körút 1.
Telefon: 88/596-907; 88/550-294; 88/550-293; 88/550-295; 88/550-266
Fax: 88/596-902 – E-mail: balatonfuzfo.kormanyablak@veszprem.gov.hu
http://kormanyablak.hu
Ügyfélfogadás:
Hétfő: 7.00-17.00
Kedd, szerda, péntek: 8.00-12.00
Csütörtök: 8.00-18.00

BALATONALMÁDI JÁRÁSI HIVATAL KORMÁNYABLAK OSZTÁLY BALATONALMÁDI
8220 Balatonalmádi, Széchenyi sétány 1.
Telefon: 88/550-264; 88/550-537; 88/550-265; 88/550-536
Fax: 88/550-810
balatonalmadi.kormanyablak@veszprem.gov.hu
http://kormanyablak.hu
Ügyfélfogadás:
Hétfő:7.00-17.00
Kedd, szerda: 8.00-16.00
Csütörtök: 8.00-18.00
Péntek: 8.00-13.00

HATÓSÁGI ÉS GYÁMÜGYI OSZTÁLY
8220 Balatonalmádi, Baross Gábor út 32.
Telefon: 88/550-718
Fax: 88/550-809
balatonalmadi.hatosag@veszprem.gov.hu
balatonalmadi.gyamugy@veszprem.gov.hu
Ügyfélfogadás:
Hétfő, szerda, csütörtök: 8.00-16.30
Péntek: 8.00-13.00

FOGLALKOZTATÁSI OSZTÁLY
8220 Balatonalmádi, Baross Gábor út 44.
Telefon: 88/550-721
Fax: 88/550-811
veszprembalatonalmadijh-mk@lab.hu
balatonalmadi.foglalkoztatas@veszprem.gov.hu
Ügyfélfogadás:
Hétfő, szerda, csütörtök: 8:00-14:00
Péntek: 8:00-12:00

VÁROSGONDNOKSÁG
8174 Balatonkenese, Fő u. 43.
88/481-650 és 06 30/320-51-02

RENDŐRSÉG
8174 Balatonkenese, Bajcsy-Zs. u. 7.
88/584-970; 584-971

VÍZIRENDŐRSÉG
8600 Siófok, Mártírok útja 5.
84/310-712

POLGÁRŐRSÉG
06 30/621-58-71
Ha aktuális szabálytalanságot észlelnek, a **KÖZTERÜLET-FELÜGYELET** minden nap 7.00 órától 22.00 óráig hívható: 06 30/225-94-45

KÖZVILÁGÍTÁSI HIBA BEJELENTÉSE
Gajdos Béla: 8.00-18.00 óráig
Telefon: 06 30/849-07-92
E-mail: gajdos.bela@balatonkenese.hu
Fényforrás Kft.
Telefon: 06 70/408-69-08
E-mail: fenyforraskft@gmail.com
https://kozvilhiba.hu/

ORVOSI ÜGYELET
Balatonalmádi, Petőfi Sándor u. 2-4.
Telefon: 88/412-104

HÁZIORVOSI ELLÁTÁS
Dr. Saáry István Egészségház – 8174 Balatonkenese, Táncsics u. 3.
1. sz körzet
Dr. Németi Sándor – 06 30/432-16-55
Rendelő száma: 88/481-340
Rendelési idő:
Hétfő, kedd: 12.30-16.00
Szerda-péntek: 8.30-12.00
Terhes tanácsadás: kedd: 11.30-12.30
2. sz körzet
Dr. Détár Bianka – 06 70/774-20-00
Rendelési idő:
Hétfő: 10.30-12.00
Kedd: 8.00-10.30
Szerda: 14.00-16.00
Csütörtök: 12.00-14.00
Péntek: 10.30-12.00

GYERMEKORVOSI KÖRZET
8174 Balatonkenese, Óvoda u.8.
Dr. Meláth Viola – 06 70/315-79-65
Rendelési idő:
Hétfő, szerda, péntek: 10.00-12.00
Kedd, csütörtök: 13.00-15.00
Tanácsadás:
Kedd, csütörtök: 12.00-13.00

FOGORVOSI KÖRZET
Előzetes bejelentkezés alapján
8174 Balatonkenese, Óvoda u. 8.
ER-Dent 3000 Kft. – Dr. Gyürüs Ervin
Rendelő száma: 88/491-683
06 70/211-56-78
Rendelési idő:
Hétfő, csütörtök: 11.00-17.00
Kedd, szerda, péntek: 8.00-13.30

ÁLLATORVOS
8174 Balatonkenese, Gyógyszertár u. 2.
Dr. Zoltán Levente – 06 70/436-50-79
Rendelési idő:
Hétfő: 18.00-19.00
Kedd-péntek: 17.00-19.00

TÁTORJÁN GYÓGYSZERTÁR
8174 Balatonkenese, Fő u. 23.
88/481-283
Nyitvatartás:
június 1. – augusztus 31. között:
Hétfő-vasárnap: 8.00-19.00
szeptember 1. – május 31. között:
Hétfő-péntek: 8.00-18.00

REFORMÁTUS LELKÉSZI HIVATAL
8174 Balatonkenese, Kálvin János tér 1.
88/481-348

RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA HIVATAL
8174 Balatonkenese, Táncsics u. 10.
88/481-146

VASÚTÁLLOMÁS
8174 Balatonkenese, Balatoni út 4.
MÁVDIREKT: 06-1/3-49-49-49

BALATONKENESEI HÍRLAP
Balatonkenese Város Önkormányzatának havilapja
Polgármester: Tömör István

Alapító szerkesztők:
1913 – Czakó Gyula
1990 – Kürthy Lajos, Taródi Flink Kornél
Szerkesztőség: Polgármesteri Hivatal, 8174 Balatonkenese, Béri B. Ádám tér 1.
Telefon/fax: 88/481-088; 88/481-087
E-mail: **balatonkenesehirlap@gmail.com**
www.balatonkenese.hu
Hirdetésfelvétel: Kultúra Háza, 8174 Balatonkenese, Kálvin János tér 4.
Balatonkenesei Hírlap telefon: 30/837-18-53
Kiadó: Balatonkenese Város Önkormányzatának Jegyzője
Szerkesztő: Vasváry-Tóth Tibor
Készült: Tradeorg Nyomda, 8184 Balatonfűzfő-gyártelep, Szállás u. 4.

A BORÍTÓN: BALATONKENESE, ADVENT. FOTÓ: VASVÁRY-T. T.

KÖVETKEZŐ SZÁMUNK LAPZÁRTÁJA: DECEMBER 8.
Kérjük, az újságba szánt írásaikat, hirdetéseiket eddig az időpontig szíveskedjenek eljuttatni hozzánk, ellenkező esetben már csak a következő számban kaphatnak helyet. Hirdetésfelvétel írásban: **balatonkenesehirlap@gmail.com**

A Balatonkenesei Hírlap Balatonkenese Város Önkormányzatának ingyenes kiadványa, ezért a szerzők műveikért díjazásban nem részesülnek.

A cikkek tartalmáért a szerzők felelnek.

Beküldött kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. A szerkesztőség a változtatás jogát fenntartja.

HAJÓÁLLOMÁS
8174 Balatonkenese, Kikötő u. 7-47.
Telefon: 88/482-100
Internet: balatonihajozas.hu

POSTA
Balatonkenese, Balatoni út 65.
88/481-300
Nyitvatartás:
Hétfő – péntek: 8.00-12.00 – 12.30-16.00

E.ON
Veszprém, Kossuth L. u. 6.
Áram – Észak-dunántúli régió
Általános ügyintézés, ügyfélszolgálat:
hétfő-péntek, 7.30-20.00 óra között.
Vezetékes telefonról: 06 40/220-220
Mobilról: 06 20; 06 30; 06 70 – 45-99-666
Általános hibabejelentés:
06 80/533-533
Földgáz – Közép-dunántúli régió
Általános ügyintézés, ügyfélszolgálat:
hétfő-péntek, 7.30-20.00 óra között.
Vezetékes telefonról: 06 40/444-000
Mobilról: 06 20; 06 30; 06 70 – 45-99-711
Általános hibabejelentés:
06 80/301-301

DRV Zrt.
Telefon munkanapokon 7.30-15.30, csütörtökön 7.30-20.00: 06 40/240-240
Fax: 06 84/501-299
E-mail: ugyfelszolgalat@drv.hu
Levélcím: 8601 Siófok, Pf.: 888
Ügyfélszolgálat:
8600 Siófok, Fő u. 39/A.
Nyitvatartás:
Hétfő, szerda: 8.00-15.00
Kedd, péntek: 8.00-14.00
Csütörtök: 8.00-20.00

TÁTORJÁN SZOCIÁLIS SZOLGÁLTATÓ
8174 Balatonkenese, Táncsics u. 20.
88/482-943

SZAKÁPOLÓI SZOLGÁLAT
8174 Balatonkenese, Táncsics u. 16.
06 20/950-88-05 és 06 70/379-04-29

IDŐSEK KLUBJA
8174 Balatonkenese, Táncsics u. 20.
88/482-943
Nyitvatartás:Hétfő-péntek: 7.30-16.00

KIPPKOPP ÓVODA ÉS BÖLCSŐDE
8174 Balatonkenese, Balatoni út 63.
88/574-802

PILINSZKY JÁNOS ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS ALAPFOKÚ MŰVÉSZETI ISKOLA
8174 Balatonkenese, Bajcsy-Zs. u. 10.
88/481-844
www.pilinszkyiskola.hu
E-mail: titkar@kenisk.sulinet.hu

SPORTCSARNOK
06 30/275-93-59

KULTÚRA HÁZA
8174 Balatonkenese, Kálvin János tér 4.
Telefon: 88/594-500
kulturahaza.balatonkenese@gmail.com

KÖNYVTÁR
8174 Balatonkenese, Kálvin János tér 2.
Telefon: 88/574-980
E-mail: konyvtarkenese@gmail.com
Nyitvatartás:
Hétfő, kedd, csütörtök: 10.00-16.00
Péntek: 10.00-17.00
Szombat: 9.00-11.00

TÁJHÁZ
8174 Balatonkenese, Kossuth u. 6.
Telefon: 88/594-500
tajhazbalatonkenese@gmail.com
Nyitvatartás:
Szeptember 1-30.:
Péntek: 14.00-16.00
Szombat: 10.00-14.00

TOURINFORM IRODA
8174 Balatonkenese, Táncsics M. u. 24.
88/594-645
balatonkenese@tourinform.hu
Nyitvatartás:
Hétfő-péntek: 9.00-16.00

Rendezvények Balatonkenesén

Adventi gyertyagyújtás

Balatonkenese, Városháza előtti tér

1. gyertyagyújtás
Szent Miklós követének érkezése
2017. december 2. szombat, 18:00
Házigazda: Balatonkenesei Katolikus Egyházközség
Vendéglátó: Katolikus Karitász és Balatonkenesei Városvédők

2. gyertyagyújtás
2017. december 9. szombat, 18:00
Házigazda: Pilinszky János Általános Iskola és AMI
Vendéglátó: Tömör István polgármester

3. gyertyagyújtás
2017. december 16. szombat, 18:00
Házigazda: Balatonkenesei Református Egyházközség
Vendéglátó: Tátorján Nyugdíjasklub és Szivárvány Népdalkör

4. (jelképes) gyertyagyújtás
MINDENKI KARÁCSONYA
2017. december 22. péntek, 16:30
SPORTCSARNOK
Házigazda és vendéglátó:
Közművelődési Intézmény és Könyvtár

„Üres bölcsőt ringat a Hold fénye"

Zenés irodalmi est a 60 éves Könyvtár tiszteletére

Közreműködnek:

R. Kárpáti Péter
Czető Zsanett
Kohautek Csaba

Időpont és helyszín:

2017. december 11. hétfő, 17:00

Kultúra Háza, emeleti terem

Az előadás után a Könyvtár olvasótermében koccintásra és tortázásra gyűlünk össze, ahol meg lehet vásárolni a 60 éves Könyvtár Emlékborát.

A befolyt összeget könyvbeszerzésre fordítjuk.

Jöjjön el Ön is, ünnepeljen velünk e jeles alkalomból! A belépés díjtalan.

Karácsonyi Szöszmötölő

Ünnepváró kézműves-foglalkozások gyerekeknek és gyermeklelkű felnőtteknek a Balatonkenesei Könyvtár (Kálvin tér 2.) olvasótermében

December 2. szombat, 9:00-11:00
Foglalkozásvezető: Monostory Margit és Németh Györgyi
Képeslap, ajándékkísérő, könyvjelző

December 9. szombat, 9:00-11:00
Foglalkozásvezető: Kerti Teréz
Karácsonyfadísz, díszdoboz

December 16. szombat, 9:00-11:00
Foglalkozásvezető: Juhász Hajni
Gyöngydíszek, karkötő, nyaklánc

A belépés díjtalan, de adományokat szívesen fogadunk.
www.keneseiprogramok.hu

Kenesei arcok

Fényképek: Vasváry-Tóth Tibor

Sarkadi Péter

Szabó Tamás

Meilinger Hajnalka

Légvári Adrienn

Kondrik István

Mindenki Karácsonya

Balatonkenese város karácsonyi ünnepsége a Sportcsarnokban

2017. december 22. péntek, 16:30

Program:

1. rész:

Köszöntő
a Szivárvány Népdalkör műsora
Vers: Tóth-Renczes Kata
a Kippkopp Óvoda és Bölcsőde műsora
a Pilinszky János Általános Iskola és AMI műsora

2. rész:

a sztárvendég KÖKÉNY ATTILA ünnepi műsora (fp.)

3. rész:

a Pannónia Citerazenekar műsora
Tömör István polgármester ünnepi beszéde és a jelképes 4. gyertyagyújtás
Vers: Kerti Teréz
a Balatonkenese Jövőjéért Díj átadása
a Conestoga Country Linedance karácsonyi műsora
a civil művészeti csoportok meglepetés-produkciója

Háttérprogram:

GYEREKEKNEK:

Mesetarisznya Játszóház, kézműves foglalkoztató és gyermekfelügyelet a 11-es teremben

Tea-, forraltbor- és süteményosztás a két szünetben (a készlet erejéig)

Örömteli adventi készülődést és áldott karácsonyt kívánunk!
Közművelődési Intézmény és Könyvtár

www.keneseiprogramok.hu